

આનંદ ડાહ્યા કેરમા શહરુલાળચંદભૂભાઈએ જીવું-ભાવનમાં. ❀❀❀

અમારી સભાનું જ્ઞાનોદ્ધાર ખાતું.

- ૧ સુમુખ નૃપાદિનિવ્રત ચતુષ્ક કથા: શા.
- ૨ ઉત્તમચંદ હીરણ્ય પ્રભાસપાટણવાળા તરફથી.
- ૩ ચૈત્યવંદન મહાભાષ્ય.
- ૪ જૈન મેઘદૂત સટીક.
- ૫ જૈન ઐતિહાસિક ગૂજર્ રાસ સંગ્રહ.
- ૬ પ્રાચીન જૈન લેખ સંગ્રહ દ્વિતીય ભાગ.
- ૭ અંતગઢદશાંગ સૂત્ર સટીક ભરૂચ નિવાસી બહેન ઉજ્જમબહેન તથા હરકારબહેન તરફથી.
- ૮ શ્રી કલ્પસૂત્ર-કીરણાવળી શેઠ દોલતરામ વેણીચંદના પુત્રરત્ન સ્વરૂપચંદભાઈ તથા તેમનાં ધર્મપતિનિ બાઈ ચુનીઆમતી દ્રવ્ય સહાયથી.
- ૯ શ્રી ઉપાસકદશાંગ સૂત્રશુદ્ધારીવાળા શેઠ પીતામ્બરદાસ પત્રાણ.
- ૧૦ સિદ્ધિપ્રાભુત સટીક.
- ૧૧ સંસ્તારક પ્રકીર્ણક સટીક.
- ૧૨ આવકધર્મવિધિ પ્રકરણ સટીક.
- ૧૩ વિજયચંદ કેવળી ચરિત્ર પ્રાકૃત.
- ૧૪ વિજ્ઞાપિ સંગ્રહ.
- ૧૫ વિજયદેવસૂરિ માહાત્મ્ય.
- ૧૬ જૈન ગ્રંથ પ્રસ્તિત સંગ્રહ.
- ૧૭ લિંગાનુશાસન સ્વોપદેશ (ટીકા સાથે).
- ૧૮ ધાતુ પરાયણ.
- ૧૯ શ્રી નંદીસૂત્ર-શ્રી હરિભદ્રસૂરિ કૃત ટીકા સાથે શુદ્ધારીવાળા શેઠ મોતીચંદ સુરચંદ તરફથી.
- ૨૦ શ્રી અનુત્તરેશ્વરાઈ-શા. કચરાભાઈ નેમચંદ ખંભાતવાળા તરફથી.

શ્રીમાન્ ઉપાધ્યાયજી યશોવિજયજી મહારાજ કૃત

શ્રી અધ્યાત્મ મતપરિક્ષા ગ્રંથ.

(મૂળ સાથે ભાષાંતર)

સતરમાં શૈક્ષમાં કે જ્યારે જૈન દર્શનની અંદર પડેલ બિજા બિજા શાખામાં ધર્મ સંબંધી અનેક વિવાદો ચાલતા હતા, તે દરમિયાન બાળ જીવોને સલ શું ? અને શુદ્ધ તત્ત્વો શેમાં છે ? તે શોધવાની મુશ્કેલી જણાતાં તેવા જીવોનો ઉપકાર કરવા નિમિત્તે જ આ અધ્યાત્મિક ગ્રંથની ઉક્ત મહાત્માએ રચના કરી છે. શુદ્ધ તત્ત્વના સ્વીકારને જ આપણે પુરૂષો અધ્યાત્મ કહે છે, જેથી તેની પરિક્ષા કરીને તે ગ્રહણ કરવું જોઈએ, તેજ આ ગ્રંથમાં બતાવવામાં આવેલું છે. ગ્રંથની શરૂઆતમાં અધ્યાત્મ કોને કહેવું તેની વ્યાખ્યા સાથે નામ-સ્થાપના-દ્રવ્ય અને ભાવ; એ ચારમાં મોક્ષના કારણ એવા ભાવઅધ્યાત્મ વિષે વિવેચન કરી તેની અંદર જ્ઞાન, દર્શન અને ચારિત્રની ઉચ્ચ ઘટના કેવી રીતે થઈ શકે, તે માટે મહાત્મા ગ્રંથકાર મહારાજે યુક્તિપૂર્વક બતાવ્યું છે, તે સાથે અધ્યાત્મની સિદ્ધિ ક્યારે થઈ શકે તેને અંગે શંકા સમાધાન પૂર્વક અન્ય ગ્રંથોના પ્રમાણ આપી પુરવાર કરી બતાવ્યું છે. ત્યારબાદ જેમના મતનો વિચાર કર્તવ્ય છે તેવા નામ-અધ્યાત્મી કે જે શુદ્ધ અધ્યાત્મથી તેમની હકીકત કેવળ જુદી અને વિરોધી છે અને શુદ્ધ ભાવઅધ્યાત્મ જ મોક્ષનું કારણ છે, તેનું સ્પષ્ટ વિવેચન ગ્રંથકર્તા શ્રીમાને અસરકારક રીતે બતાવ્યું છે. અધ્યાત્મના અપી અને રસીકને આ અપૂર્વ ગ્રંથ ખાસ પડન પાડન કરવા જોવો છે. કિંમત રૂ. ૦-૮-૦ પોસ્ટેજ જુદું. અમારી પાસેથી મળશે.

શ્રી આત્માનન્દ પ્રકાશ.

इह हि रागद्वेषमोहायजिभूतेन संसारिजन्तुना
शरीरमानसानेकातिकटुकडुःखोपनिपात-
पीकितेन तदपनयनाय हेयोपादेय-
पदार्थपरिज्ञाने यत्नो विधेयः ॥

પુસ્તક ૧૭] વીર સંવત્ ૨૪૪૬, પોષ. આત્મ સંવત્ ૨૪. [અંક ૬ ઠે.

શ્રી વીર સ્તુતિ.

હરિગીત.

જે વીરના ઉપદેશની અમૃતમયી વૃષ્ટિવડે,
આ જગતમાં લોકો ઘણા પામ્યા છ બોધી બિજને;
આરિત્ર ઉંચું જેહતું નિરખી અને હૃદયે ધરી,
સંસારમાં લોકો ઘણાએ આરિત્રને ધારણ કર્યું;
સંસાર સાગરથી કયો ઉદ્ધાર કઇક જનો તણા,
તે ધર્મસ્તંભરૂપી પ્રભુજી વિજય પામો સર્વદા.

૧૪૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

કેટલાક પાસ્તાવિક શ્લોકો.

પદ્યાત્મક ભાષાંતર સહિત.

—૦૦૦—

લેઠ રા. રા. કુબેરલાલ અંબાશંકર ત્રિવેદી—ભાવનગર.

ગતિક પૃષ્ઠ ૧૧૬ થી શરૂ.

આકાશસ્પૃત્પતતુ ગચ્છતુ વા દિગન્ત
મમ્મ્મોનિધિં વિશતુ તિષ્ઠતુ વા યથેચ્છમ્ ।
જન્માન્તરાર્જિતશુભાશુભકૃત્તરાણામ્
છાયેવ ન ત્યજતિ કર્મફલાનુબન્ધઃ ॥
(વસંતતિલકા.)

ઉડી ભલે ગગનમાં કદિ ભાઇ બાળો,
યત્ને કરી ફરી વળો સધાગી દિશાઓ;
પેસો સમુદ્રમહિં કે વરતો સ્વચ્છંદ,
છોડે ન છાંયસમ કર્મફલાનુબંધ.

કૈવર્તકર્કશકરગૃહ્ણચ્યુતોઽપિ
જાલાન્તરે નિપતિતઃ શફરો વરાકઃ ॥
દૈવાક્ષતો વિગલિતો ગિલિતો વક્રેન
વક્રે વિધૌ વદ કથં વ્યવસાયસિદ્ધિઃ ॥

(વસંતતિલકા.)

માછીતણા કર થકી છટકયું જ ફાળે,
ત્યાં તો પડયું કમનશીબથી અન્ય બાળે;
ત્યાંથી છુટયું મછ અરે બગથી ગળાણું,
વાંકું વિધિ જવ પ્રયત્ન ન સિદ્ધ બાળું.

વન્ધનસ્થોઽપિ માતઙ્ગઃ સહસ્રભરણક્ષમઃ ।
અપિ સ્વચ્છંદચારી શ્વા સ્વોદરેણાપિ દુઃસ્વિતઃ ॥

કેટલાક પ્રાસ્તાવિક શ્લોકો.

૧૪૭

(દોહરો.)

હાથી બાંધેલો છતાં, પોષે સહસ્ર જન;
યથેચ્છ ભટકે શ્વાન પણ, ચિંતા પેટની મન.

અમિતશુણોઽપિ પદાર્થો દોષેણૈકેન નિન્દિતો ભવતિ ।
નિશ્ચિલરસાયનમહિતો ગન્ધેનોગ્રેણ લશુન ઇવ ॥

(દોહરો.)

અવશુષ્ય એક થકી ખરે, અગણિત શુષ્ય ઢંકાય;
લસણ રસાયણમાં વડું, ગંધ થકી નિંદાય.

પરિહરતુ પરાઙ્ગનાનુસઙ્ગ
મિદમતિ જીવિતમસ્તિ વલ્લભં ચેત્ ।
હરિ હરિ હરિણીદશો નિમિત્તમ્
દશદશકંધરમૌલયો લુઠન્તિ ॥

(ઉપજાતિ.)

એ જીવ ભાઈ! કદિ હોય વહાલો, પરબી સંગે ન કદાપિ મહાલો;
હુરી ગયો રાવણુ રામ રાણી, થયાં દશે મસ્તક ધૂળધાણી.

મોહ્યં મોજનશક્તિશ્ચરતિ શક્તિર્વરસ્ત્રિયઃ ।
વિભવો દાનશક્તિશ્ચ નાલ્પસ્ય તપસઃ ફલમ્ ॥

(દોહરો.)

વિવિધ જાતનાં લોજનો, લોજન શક્તિ સાથ;
ઉત્તમ યુવતિઓ ઘરે, લોજશક્તિ સંગાથ.
દાનશક્તિની સાથ છે, લક્ષ્મી પાસ અપાર;
અલ્પ તપતાણું ફળ ન એ, જાણો જગ મોહાર.

સંપૂર્ણ.

૧૪૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

સ્વ જીવનશક્તિ (Vitality) નો વ્યર્થ વ્યય કરતાં અટકો.

“ કરકસર એ ખીજો ભાઈ છે ” ઉડાઉ ફાટકાવેલા ન કરવા વિગેરે શાણ્ણી શિખામણોનો અર્થ-શાસ્ત્રમાં જેમ ઉપયોગ કરીને લક્ષ્મીનો નાહક વ્યય થતો અટકાવવામાં આવે છે તેમ જેના વડે આપણે આત્મજ્ઞાન, આત્મશ્રદ્ધા અને આત્મરમણતા પ્રમુખ સહજ સ્વાભાવિક આત્મસમૃદ્ધિ પ્રાપ્ત કરી તેની રક્ષા તથા પુષ્ટિ કરી શકીએ અને અનેક જ્ઞાન જીવોને ઉન્નાર્ગે જતાં જે જે અનર્થ (દુઃખ) થાય છે તે સારી રીતે નિઃસ્વાર્થપણે સમજાવી, તેમને અસત્ય માર્ગથી પાછા વાળી, સન્માર્ગે જોડી શકીએ તે જીવનશક્તિનું સંરક્ષણ કરવાની આપણી સૌથી અગત્યની ફરજ છે. જેમ અનુકૂળ ખોરાક (ખાનપાનાદિક) વડે શરીરનું આરોગ્ય સચવાય છે અને પ્રતિકૂળ ખોરાકથી શરીરનું આરોગ્ય ખગડે છે, જેમ ન્યાય નીતિ-પ્રમાણિકતાભર્યા વ્યાપાર-વ્યવસાય વડે લક્ષ્મીની પ્રાપ્તિ, રક્ષા અને વૃદ્ધિ થઈ શકે છે અને અન્યાય-અનીતિ-અપ્રમાણિક આચરણથી તેનો વિનાશ જ થાય છે તેમ સદ્ભાવનાવાળા પવિત્ર વિચાર, ઉચ્ચાર અને આચાર વડે આપણી જીવનશક્તિનું રક્ષણ અને પોષણ થવા પામે છે, અને તેવી જ રીતે વિરોધી ભાવનાયુક્ત મદીન વિચાર, વાણી અને આચાર વડે તેનો નાશ પણ થાય છે એમ સમજી સુજા જનોએ સદાય મૈત્રી, કરુણા, પ્રમોદ અને માધ્યસ્થ્ય જેવી ઉત્તમ ભાવનાઓ વડે પોતાનાં અંતઃકરણને ભાવિત કરી રાખવું જોઈએ તથા પોતાનાં વિચાર, ઉચ્ચાર અને આચારને પણ જેમ અને તેમ અધિક ઉત્તમ બનાવવા પ્રયત્ન ચાલુ રાખવો જોઈએ. જીવનશક્તિને ખીલવવાનો અને તેને સાર્થક કરી લેવાનો એના જેવો સરલ-સુગમ ઉપાય ભાગ્યે જ હોઈ શકે. જેમ જેમ જીવનશક્તિનો સન્માર્ગે વિવેકથી જ્ય કરવામાં આવે છે તેમ તેમ છુપાઈ-ઢંકાઈ-અવરાઈ રહેલી જીવનશક્તિ પ્રગટ થઈ તેમાં વધારો જ થતો જાય છે. જીવનશક્તિ એ સ્વાભાવિક આત્મબળ છે અને જો તેને ખીલવવા-વિકસાવવાની ધર્મ-કળા બરાબર હાથ આવે તો તે શક્તિ અનંત-અક્ષય બનવા પામે છે. સમ્યગ્જ્ઞાન-વિજ્ઞાનકળા, દર્શનકળા અને ચારિત્રકળા એજ ખરી ધર્મકળા છે અને એવી સદ્ધર્મકળા પ્રાપ્ત કરી લેવાનું સૌભાગ્ય કોઈક વિરલાને જ હોય છે. જેમને એ ઉત્તમ કળા પ્રાપ્ત થયેલ હોય છે તે બહુધા ચંદ્ર, સૂર્ય અને દીપકાદિની પેરે અનેક પ્રાણીવર્ગને ઉપકારક બને છે. તેથી જ એ ઉત્તમ કલા પ્રાપ્ત કરી, તેની યથાર્થ રક્ષા કાળજીપૂર્વક

સંયમ એજ સુખ-શાંતિની ખરી ચાવી છે.

૧૪૯

કરી, તેનો જેમ બને તેમ અધિક વિકાસ કરવા પ્રયત્ન સેવવો જોઈએ. સમ્યગ્ જ્ઞાનાદિક કળાવડે આત્મભળ વધતું જ જાય છે અને પુષ્ટિ પામેલાં આત્મભળ (પુરૂષાર્થ) વડે ઉક્ત કળા અધિક ખીલતી જાય છે. એ રીતે અન્યોન્યાશ્રય વડે ઉત્તરોત્તર ગુણની વૃદ્ધિ થયા જ કરે છે અને છેવટે તે અનંતતાને પામે છે, એટલે અનંત જ્ઞાન, અનંત દર્શન, અનંત ચારિત્ર (સ્થિરતા), અને અનંત વીર્યરૂપ બને છે. સત્ ચિદ્ આનંદ સ્વરૂપી આત્મા એ રીતે સાક્ષાત્ અનંત જ્ઞાન અને સુખનો સ્વામી પોતે બને છે અને પોતાના અમૃતમય ઉપદેશ વડે અનેક લબ્ધાત્માઓને પણ સનાથ કરે છે-કરી શકે છે. એ રીતે સ્વપરને ખરી સ્વાભાવિક સુખશાન્તિ પમાડવાની કળા કેળવવાની આપણને મળેલી અનુપમ અનુકૂળ તક બરાબર સાધી સાર્થક કરી લેવી કેટલી બધી જરૂરની છે તે હવે તમને સહેજે સમજી શકાશે. હીણા-નબળા-મલીન વિચારો, અણછાજતા અસહ્ય રોષાદિકભર્યાં મલીન વચનો અને વગરવિચાર્યા સ્વપર પ્રાણુઘાતક આચરણો વડે મુગ્ધ-અજ્ઞાન જીવો બાપડા પોતાને મળેલી અમૂલ્ય તકને કહો કે સ્વજીવનશક્તિને વ્યર્થ ગુમાવી ઉડતા અધિક દુઃખી બને છે. માટે માદક પદાર્થોનું સેવન (મદ), વિષયાસક્તિ, કોષાદિક કષાય, આલસ્ય અને વિકથાદિકને દૂર તણ, સદ્ધર્મ કળા વડે આપણે સ્વજીવનશક્તિને ખીલવવી ઘટે છે જેથી અંતે અનંત સુખશાન્તિ પ્રસરે. ઈતિશમ્.

લે૦ મુનિ મહારાજ શ્રી કર્પૂરવિજયજી મહારાજ.

સંયમ એજ સુખ-શાન્તિની ખરી ચાવી છે.

કઈક લોખા લોકો સંયમના નામથીજ લાડકે છે. તેમને સંયમનો ખરો અર્થ સમજાયો હોતો નથી. અથવા સંયમના મિષથી કઈક વખત બગલકતોનો ઢંભ જોઈ તેઓ તેથી ઉભગી ગયા હોય છે અથવા તો તેમનો તે તરફ અસાવ પેદા થયેલ હોય છે. પરંતુ જો સંયમનો ખરો અર્થ-પરમાર્થ ઠીક સમજાય અને તેવાજ સાચા સંયમનું યથાર્થ રીતે પાલન કરાતું સાક્ષાત્ જોવાય તો તે સાચા સંયમ પ્રત્યે તેમજ સંયમવંત વ્યક્તિ પ્રત્યે પ્રેમ પ્રગટ્યા વગર રહે નહીં. તેથીજ સંયમનો અર્થ-પરમાર્થ કહેવા પ્રયત્ન કરશું.

ઉક્ત સંયમમાં સં અને યમ બે પદ છે. સમ=સમ્યક્-સારી રીતે યમ=નિયમનું પાલન કરવું-હિંસા, અસત્ય, ચોરી, જારી પ્રમુખ પાપકાર્યોનો બને તેટલો પરિહાર (ત્યાગ) કરવો, મન તથા ઇન્દ્રિયોનો નિયંત્ર કરવો (તેમને ઉન્માર્ગે

૧૫૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

જવા ન દેવા-જતાં અટકાવવા), ક્રોધ-રોષ, માન-અહંકાર, માયા-કપટ અને લોભ (અથવા રાગ અને દ્વેષ) રૂપ ચંડાળોથી ચેતતા રહેવું (તેમનો સંગ ન કરવો), તથા મન, વચન અને કાયાને કબજામાં (અંકુશમાં) રાખવા પ્રયત્ન કરવો તેનું નામ સંયમ. શુદ્ધ પ્રેમ-દયા, સત્ય, પ્રમાણિકતા અને શીલ-સંતોષાદિકનું સતત સેવન કરવાથી, ક્ષણિક અને અશુચિ ભરેલા જડ વસ્તુ સંબંધી વિષયલોગની અસારતા સમજી અને તેની ઉપેક્ષા કરી આત્માના સહજ સ્વાભાવિક સત્ ચિદ્ આનંદ મેળવવા ખરા નિરુપૃહી જ્ઞાની ગુરૂની ખરા દીલથી સેવા-ઉપાસના કરવાથી, ક્ષમા-સમતા, મૃદુતા-નમ્રતા, ઝળુતા-સરલતા અને સંતોષાદિક સદ્ગુણો સારી રીતે આદરવાથી તથા વિચાર, વાણી અને આચારમાંની મલીનતા ટાળી શુદ્ધિ કરવાથી સંયમની પ્રાપ્તિ, રક્ષા અને અભ્યાસ બળથી વૃદ્ધિ થાય છે. એજ સુખ-શાન્તિ પ્રાપ્ત કરવાની, તેને ટકાવી રાખવાની તેમજ તેની અભિવૃદ્ધિ કરવાની ખરી ચાલી છે અને તેથીજ તે દરેક ભવ્ય આત્માએ અવશ્ય આદરવા યોગ્ય છે.

પૂર્વોક્ત હિતકારક-સુખદાયક સંયમમાર્ગનો અનાદર કરી જીવ જો સ્વચ્છંદ-પણે હિંસા, અસત્ય, ચોરી, જારી પ્રમુખ પાપ માર્ગમાંજ રચોપચયો રહે, મનગમતા શબ્દાદિક વિષયમાં રાગ-આસક્તિ અને અણુગમતા વિષયો પ્રત્યે દ્વેષ-અરૂચિ કરતો રહે, ક્રોધાદિક કષાય અગ્નિને ઠારવા-શાન્ત કરવાને બદલે તે પ્રગળ થાય તેવાં આચરણ કૃત્રી કરે અને મન, વચન તથા કાયાને કહો કે વિચાર, વાણી અને આચારને શુદ્ધ-પવિત્ર બનાવવાને બદલે મલીન બનાવતો રહે તો તે અમ્નંયમવડે પરિણામે દુઃખ અને અવનતિમાં જ આવી પડે. સર્વે જીવનું હિતચિન્તન કરવું, દુઃખી જનનાં દુઃખ દૂર કરવા આપણાથી બનતું કરવું, સુખી કે સદ્ગુણીને દેખી કે સાંભળીને રાજી ખુશી થવું અને પાપી પ્રાણી ઉપર પણ દ્વેષ નહીં કરતાં બની શકે તો તેને સુધારવા (નિંપાપી બનાવવા) પ્રયત્ન કરવો એ આપણી પવિત્ર દુરજ સમજાવી જોઈએ. તેને બદલે અન્યનું અનિષ્ટ-અહિત ચિન્તવીએ, દુઃખીની ઉપેક્ષા કરીએ અથવા તો તેના તરફ દ્વેષ-અરૂચિ-ખેદ-તિરસ્કાર બતાવી દુઃખમાં ઉમેરો જ કરીએ, સુખી કે સદ્ગુણીની ઇર્ષ્યા-અદેખાઈ-અવજ્ઞાજ કરીએ અને પાપી નીચ નિન્દા કામ કરનાર સાથે પ્રીતિ બાંધી પાપાચરણને પુષ્ટિ આપીએ એ બધાં અમ્નંયમવડે સુખ-શાન્તિ પામી ન જ શકીએ, એ સ્પષ્ટ સમજી સંયમ સેવવો.

લે૦ મુનિ મહારાજ શ્રી કર્પૂરવિજયજી મહારાજ.

દ્રવ્ય-ભાવ તીર્થસેવાનું અનુપમ ફળ.

૧૫૧

સત્સંગ કરવાથી થતા અનેક ઉત્તમ લાભ.

સંત-સુસાધુ જનોની સંગતિ કલ્પવેલીની પેરે કયા કયા ગુણ-લાભની પ્રાપ્તિ નથી કરાવતી? કલ્પવેલી કેવળ ઔદિક આ લોક સંગંધી સુખલાભની પ્રાપ્તિ કરાવે છે, ત્યારે સંતસેવા-ભક્તિરૂપ અપૂર્વ કલ્પવેલી અલૌકિક અગણિત સુખ સંપદાની પ્રાપ્તિ અને વૃદ્ધિ માટે થાય છે. તે કમ્પક કાળના પુરાણ પાપ સમૂહનો નાશ કરે છે, જેથી આત્માની કમ્પક પ્રકારની મલીન વાસનાઓ વિલય પામે છે અને શુભ વાસનાઓ જાગૃત થાય છે; સુકૃત્યની વૃદ્ધિ કરે છે-કલ્યાણ પરંપરાનો જમાવ કરે છે; જેથી જીવને સર્વત્ર સુખશાન્તિનો જ અનુભવ થાય છે; સુખુદ્ધિ જગાડે છે અને કુખુદ્ધિ ટાળે છે, જેથી જડતા (જમ-વિજમ) દૂર થતાં ગમે તેવા પ્રસંગ-માં લગારે મુંઝાયા વગર સત્ય દિશાનું શીઘ્ર ભાન થાય છે અને તેમાં અસ્ખલિત પ્રયાણ થઈ શકે છે; વળી તે નવી નવી રૂઢી વિજ્ઞાન-કલા પ્રગટાવે છે, જેથી કોઈ પણ સ્થળે પરાસવ નહીં પામતાં સર્વત્ર જયલક્ષ્મી પ્રાપ્ત થાય છે; અજ્ઞાન-મિથ્યાત્વ અંધકાર દૂર કરી જ્ઞાન-પ્રકાશ પ્રસારે છે, જેથી સ્વાત્મગત અનંતવીર્ય-શક્તિનું યથાર્થ ભાન-શ્રદ્ધા પ્રગટ થતાં, સ્વવીર્યશક્તિનો ઉપયોગ ઉત્તમ પ્રકારના સંયમ-યોગનું યથાર્થ પાલન કરવા વડે અનંતી આત્મઋદ્ધિ સંપાદન અર્થે કરી લેવામાં આવે છે. આ રીતે સંત-સુસાધુ જનોની સેવા-ભક્તિ-ઉપાસના અકૃત્રિમ (સાચા-સ્વાભાવિક) સુખના અર્થી મુમુક્ષુ જનોને છેવટે અક્ષય અનંત અવિનાશી સુખ-શાન્તિ આપવા સમર્થ બને છે.

કૃતિશમ્.

લે—મુનિમહારાજશ્રી કર્પૂરવિજયજી મહારાજ.

દ્રવ્ય-ભાવ તીર્થસેવાનું અનુપમ ફળ.

શત્રુજય, ગિરનાર, અર્બુદાચળ, અષ્ટાપદ અને સમેતશિખરાદિક સ્થાવર તીર્થો લેખાય છે, જ્યારે ક્ષમા-દયાદિક અનેક ગુણોથી અલંકૃત થયેલા ઉત્તમ ગણધરાદિક સાધુ સાધ્વી શ્રાવક શ્રાવિકારૂપ ચતુર્વિધ સંઘ જંગમ તીર્થરૂપ કહેવાય છે. ઉક્ત ઉભય તીર્થને સ્થાપનારા (પ્રવર્તાવનારા) અસાધારણ ગુણ-શક્તિને ધારણ કરનારા તીર્થંકરો હોય છે. ઉક્ત ઉભય તીર્થનું તેમજ તીર્થંકર ભગવાનનું યથાર્થભાવે સેવન કરનારા ભક્ત જનો અનુક્રમે ઉત્તમ પ્રકારના જ્ઞાન વૈરાગ્ય (સંયમ-યોગ) ને પામી સહજમાં આ ભવસાગરને તરી બાય છે.

તીર્થભૂમિમાં ઉત્તમ પ્રકારનું વાતાવરણ યથાયલું રહે છે, તેના સંગથી મલીનતા દૂર થાય છે અને અંતઃકરણ પવિત્ર બને છે. અધાર પાપ કરનારા પણ

૧૫૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પવિત્ર તીર્થસેવનથી સકળ પાપથી મુક્ત થઈ અંતે પરમાનંદ પદ પામી શકે છે. શ્રી શત્રુઙ્ગય તીર્થની સેવાથી કંડુ રાજા જેવા (પાપી-નિર્દયી) જીવો પણ તરી ગયા છે. તીર્થસેવાથી મહી પાણી કુમારની પેરે દ્રવ્યભાવ રોગથી મુક્ત થઈ શકાય છે.

“ શ્રી તીર્થરાજની યાત્રા કરનારા યાત્રિક જનોની રજનારૂપશ્ચી પવિત્ર થવાય છે, તીર્થઅટન કરવાથી ભવબ્રમણ કરવું પડતું નથી. તીર્થભૂમિમાં ઉદાર દીલથી દાન દેવાથી લક્ષ્મી સ્થિર થાય છે અને જિનેશ્વર દેવની પૂજા-અર્ચા કરવાથી પોતે પૂજનિક થાય છે. ”

‘ અન્ય સ્થાને કરેલાં પાપ તીર્થસ્થાને (તપ જપ વ્રત નિયમ કરવાથી) છુટી શકે છે, પરંતુ તીર્થસ્થાને (સ્વેચ્છાચારથી) કરેલાં પાપ વજ્રસેપ થાય છે ’ એમ સમજી સર્વ આશાતના તજી વિધિપૂર્વક તીર્થસેવા કરવી ઘટે છે. ઇતિશમ.

લે—મુનિમહારાજશ્રી કર્પૂરવિજયજી મહારાજ.

મિથ્યાત્વના ચાર ભેદ.

૧ પ્રવર્તન મિથ્યાત્વ—લૌકિક તેમજ લોકોત્તર મિથ્યાત્વ સંબંધી કરણી ફરે—રાગ દ્વેષાદિકથી અભિભૂત (વ્યાપ્ત) લૌકિક દેવ ગુરૂની સેવા કરે તે લૌકિક તેમજ વીતરાગ દેવ ગુરૂ ધર્મની તુચ્છ આશંસા રાખીને સેવન કરે તે લોકોત્તર મિથ્યાત્વ તજવા યોગ્ય છે. વ્યવહાર સમકિતના સેવનથી તે સુખે તજી શકાય છે.

૨ પ્રરૂપણા મિથ્યાત્વ—સત્યથી વિપરીત અસત્ય માર્ગ અન્ય મુગ્ધ જનોને સમજાવી તેમને ઉન્માર્ગે દોરવી જવા રૂપ પ્રરૂપણા મિથ્યાત્વ પણ વ્યવહાર સમકિતની પ્રાપ્તિ થતાં દૂર થઈ શકે છે—દૂર થાય છે.

૩ પરિણામ મિથ્યાત્વ—સર્વજ્ઞ અને સર્વદર્શી વીતરાગકથિત તત્ત્વ વચ્ચે નોને યથાર્થ નહીં માનવા રૂપ મિથ્યાત્વ—વિપરિત યુદ્ધિ (વાસના) અવશ્ય તજવા યોગ્ય છે. વીતરાગ કથિત તત્ત્વને યથાર્થ જાણી તેના ઉપર દ્રઢ પ્રતીતિ (આસ્થા) રાખવાથી તે દૂર થઈ શકે છે. સદ્વિવેક રૂપ રત્નદીપક હૃદયમંદિરમાં પ્રગટવાથી અજ્ઞાન—મિથ્યાત્વ રૂપ અંધકાર સહેજે નાશી જાય છે.

૪ પ્રદેશ મિથ્યાત્વ—અનંતાનુબંધી કષાયાદિક મોહનીય કર્મની સાત પ્રકૃતિ સત્તામાં રહેલી હોય તે પ્રદેશ મિથ્યાત્વ તેા ક્ષાયક સમકિત આત્મામાં પ્રગટ થવાથી દૂર થઈ શકે છે. મિથ્યાત્વ રૂપી મહાશય, મહા વિષ, મહાવ્યાધિ અને મહા આપદા દૂર કરવા સિદ્ધ ઔષધી રૂપ સમ્યકત્વ (સમકિત) સંજીવની સદ્ગુરૂ પાસેથી પ્રાપ્ત કરી કૃતાર્થ થવું. ઇતિશમ.

લે—મુનિમહારાજશ્રી કર્પૂરવિજયજી મહારાજ.

સદ્ગુરુ-સત્સંગ મહિમા.

૧૫૩

સદ્ગુરુ—સત્સંગમહિમા

૧ સદ્ગુરુની કૃપાથી જડ જેવો શિષ્ય જ્ઞાની-પંડીત બનીને પોતે કલ્યાણ-લાગીથાય છે અને અન્યને પણ સદ્ભાગી કરે છે.

૨ મલયની સુવાસથી અન્ય રૂખડાં (વૃક્ષો) પણ ચંદન રૂપ બની જાય છે તેમ શુદ્ધચારિત્રસંપન્ન સદ્ગુરુના સંગથી મલીન વાસનાવાળા જીવો પણ સુધરી સુવાસિત થાય છે.

૩ પારસમણિના સંગથી જેમ લોહ સુવર્ણ થઈ જાય છે તેમ સંત-મહાત્માના સમાગમથી (તેમના પ્રસાદથી) જીવનું કલ્યાણ થઈ જાય છે.

૪ વેધક રસના સ્પર્શથી જેમ તાંબુ સુવર્ણ રૂપ થાય છે તેમ સંત-સુસાધુ જનની સેવા-ભક્તિથી ભકતોનું કલ્યાણ થાય છે.

૫ મેરૂ (સુવર્ણગિરિ) ઉપર ઉગેલું વૃક્ષ પણ સુવર્ણિતારને પામે છે તેમ સત્સંગના પ્રભાવથી જીવનું સદ્ભાગ્ય બળે છે.

૬ ગમે તેવાં મલીન (મેલાં) પાણી પણ ગંગા નદીમાં ભળવાથી ગંગાજળ તરીકે મનાય છે-સેવાય છે તેમ સત્સંગના પ્રભાવથી ગમે તેવા હીનાચારી પણ સુધરી સદાચારી બને છે.

૭ જળબિંદુ સમુદ્રમાં ભળવાથી જેમ અક્ષય થાય છે તેમ સંતચરણમાં આત્માર્પણ કરવાથી તદ્રૂપ થવાય છે.

૮ જેમ ભમરીના ચટકાથી એળ શીટીને ભમરી રૂપ બની જાય છે તેમ સંત પ્રત્યેના નિઃસ્વાર્થ પ્રેમથી સંતરૂપ થવાય છે.

૯ સ્વાતિનું જળ છીપલીના સંગથી સાચા મોતી રૂપ થાય છે તેમ સંત પ્રત્યે સાચા હૃદયની પ્રીતિ-ભક્તિથી જડતા દૂર થઈ જાય છે અને આત્મા સદ્ગુણમય અમર બની જાય છે.

૧૦ જેમ જાંબુડી મંત્રથી વિષધરાદિકનું વિષ ઉતરી જાય છે તેમ સંત-સાધુ જનોની ધર્મ-આશિષવડે દારિદ્ર-હુઃખ દૂર થઈ જાય છે અને નવજીવન પ્રગટે છે.

૧૧ સંત મહાત્મા ધર્મ-દેવ હોઈ સદાય સેવવા યોગ્ય છે.

સે-મુનિમહારાજ શ્રી કપૂરવિજયજી મહારાજ.

૧૫૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ઉદ્યોગપરાયાણતા.

વિકૃષ્ટદાસ મૂળચંદ શાહ બી. એ.

ઉદ્યોગિનં પુરુષસિંહમુપૈતિ લક્ષ્મીઃ દૈવેન દેવમિતિ કાપુરુષા વદન્તિ ।

દૈવં નિહત્ય કુરુ પૌરુષનાત્મયત્તવા યત્ને કૃતે યદિ ન સિધ્યતિ કોઽવ દોષઃ ॥

આ જીવન એક વિચિત્ર અને ગહન વસ્તુ છે. એને સંપૂર્ણતઃ જાણવાનું અથવા સમજવાનું કાર્ય અત્યંત કઠિન છે. જીવનમાં કયી કયી વસ્તુઓ ઉચિત છે, કયી વસ્તુઓ અનુચિત છે, એનો શું આદિ છે અને શું અંત છે વિગેરે મહત્વના પ્રશ્નોનું નિરાકરણ મહાન્ ધુરંધર જ્ઞાની પુરૂષો પણ એક રૂપથી કરી શક્યા નથી. અનેક વિદ્વાન્ પુરૂષો બ્રમણમાં પડીને નાસ્તિક બની ગયા છે. જો કે અનેક વિદ્વાન્ પુરૂષોએ ઉક્ત વિષયોનો વિચારપૂર્વક અભ્યાસ કરવામાં વર્ષોનાં વર્ષો અતીત કર્યા છે તથાપિ ઘણી બાબતો એવી હોય છે કે જેનો પત્તો પણ લાગતો નથી. સત્યનું શોધન કરવામાં લોકો અત્યંત પરિશ્રમ વેડે છે, પરંતુ એ શોધનું છેવટ એટલુંજ આવે છે કે વસ્તુતઃ શું હકીકત છે તેનું ખરું સ્વરૂપ સમજવામાં આવી શકતું નથી.

કોઈ કોઈ વખત મનુષ્યને એટલી બધી નિરાશા ઉપજે છે કે તે ચારે તરફ અંધકાર જ જુએ છે. કોઈ વખત સંદેહનું વાદળું એટલું બધું છવાઈ રહે છે કે તેને પદાર્થોનાં સ્વરૂપમાં પણ વિશ્વાસ નથી રહેતો અને તેના મનમાં નાના પ્રચરની પ્રશ્નપરંપરા ઉઠવા લાગે છે. તે કહેવા લાગે છે કે “આ સઘળી માયાબળ છે. કોઈ જીવાત્મા નથી વા કોઈ પરમાત્મા નથી. સ્વર્ગ નથી તેમજ નરક નથી. લોક પરકોક આદિ શબ્દમાત્ર છે. દયા અને ન્યાય જેવી વસ્તુ વાસ્તવિક રીતે છે જ નહિ આખો સંસાર માયાથી પૂર્ણ છે. કોઈ સુખી છે, તો કોઈ દુઃખી છે; કોઈ રાજા છે, તો કોઈ રંક છે. કોઈ જીહું ઓલે છે, ચારી કરે છે છતાં સુખી જીવન ગાળતા માલુમ પડે છે. કોઈ સત્યવાદી છે, નીતિમાન જીવન ગુજારે છે છતાં દુઃખાપીડિત દશા અનુભવે છે” સત્પુરૂષો યૌવનકાળમાં જ કાળના કોળીયા બની જાય છે અને દુર્જનો દીર્ઘાયુષ્ય લોભવતા જોવામાં આવે છે. આમ હોવાથી સંસારમાં રહીને કંઈ કાર્ય કરવું વ્યર્થ છે.”

ખરેખરી રીતે જોતાં આ સર્વ એવી બાબતો છે કે જેનો તાત્કાલિક ઉત્તર આપવો કઠિન છે. સંસારમાં જેટલા મતમતાંતરો છે તે સર્વ આ પ્રશ્નોના સિદ્ધ સિદ્ધ પ્રકારના ઉત્તરો આપે છે અને એ કારણથી જ અનેકાનેક મતમતાંતરો ઉત્પન્ન થયા છે જે જે તત્વવેત્તાઓએ એ સર્વ પ્રશ્નો પર વિચારો કર્યા છે તે સહુએ પૃથક્ પૃથક્ રૂ-

ઉદ્યોગપરાયણતા.

૧૫૫

પથી એના ઉત્તર આપ્યા છે અને પોતાના ઉત્તરને યથાસંભવ યુક્તિઓથી સિદ્ધ કર્યા છે. હવે આ સ્થળે આપણું કાર્ય તેઓના સિદ્ધાંતો ઉપર વિચાર કરવાનું છે. જે જે બાબતોનો આપણો અંતરાત્મા સ્વીકાર કરે અને જે આપણને યુક્તિપુરઃસર જણાય તે સઘળી બાબતો પર વિશ્વાસ રાખી આપણે જીવનનાં કાર્યક્ષેત્રમાં પ્રવેશ કરવો જોઈએ. જીવન નિઃસાર વસ્તુ નથી. મહા મુશીબને માનવજીવનની પ્રાપ્તિ થાય છે. તેથી આવું અમૂલ્ય માનવજીવન નિરાશામાં ગુમાવી દેવું જોઈએ નહિ. આપણે હમેશાં યથાશક્તિ ઉદ્યોગ કરતા રહેવું એ આપણું પ્રથમ કર્તવ્ય છે. પ્રત્યેક મનુષ્યે આપો નિશ્ચયાત્મક સંકલ્પ કરી લેવો. જોઈએ કે-‘હું ઉત્તમ કાર્યોની ખાતર યથાશક્તિ નિરંતર ઉદ્યોગ કરીશ અને મારા પોતાના હૃદયના પ્રકાશને હમેશાં વધારતો રહીશ. કદાચ મને સ્વીકૃત કાર્યમાં નિષ્ફળતા મળે તો પણ હું મારા કર્તવ્ય કર્મથી લેશમાત્ર સ્થુત થઈશ નહિ અને અક્ષીકૃતં સુકૃતિનઃ પરિપાલયન્તિ॥’ એ સૂક્તને યથાર્થ રીતે અનુસરીશ. કદાપિ મારા માર્ગમાં ભય, દુઃખ અને શોકના પ્રસંગો ઉપસ્થિત થાય તો પણ હું અધીરો બની જરા પણ ગમરાઈ જઈશ નહિ.’ જે મનુષ્યો આપત્તિના કઠિન પ્રસંગોની સામે થઈને યથાશક્તિ હમેશાં પોતાનું કાર્ય કર્યે જાય છે, ભૂત લવિષ્યની ચિંતા કરતા નથી, કાર્યોના સારા વા નરસા પરિણામને લઈને પોતાના માર્ગથી વિચલિત થતા નથી તે જ મનુષ્યોને શાંતિદેવીનો સંપૂર્ણ સાક્ષાત્કાર થાય છે. અર્થાત્ તેઓ જ પૂર્ણરૂપથી શાંતિ અનુભવી શકે છે. આવા મનુષ્યો તો ચિત્તમાં શાંતિ રાખી એમજ વિચાર કરે છે કે-‘હું મારી પોતાની શક્તિ અનુસાર કાર્ય કરું છું; પછી પરિણામ જે આવવું હોય તે આવે.

‘મારે યથાશક્તિ પ્રયત્ન સદા કરવો જોઈએ’ એ સંકલ્પને પોતાનાં જીવનનો આધાર બનાવીને એના ઉપર મનુષ્ય પોતાના મત યા દર્શનનો પ્રમંથ રચે છે. ફક્ત એટલીજ જરૂર છે કે આ જીવનને વાસ્તે જે જે સામગ્રી એકત્રિત કરી હોય તેમાં પોતાની શક્તિ અને અનુભવને સંપૂર્ણતઃ લગાવી દેવા જોઈએ. આમ કરવું એ કોઈ મતથી પ્રતિકૂળ નથી, તેમજ કોઈ ધર્મમાં બાધક ગણાતું નથી; પરંતુ જે સમયે જીવનસંપ્રાપ્તિમાં કઠિનતાઓ ઉપસ્થિત થાય છે તે સમય અત્યંત ઉપયોગી તેમજ લાભદાયી ગણાય છે.

અત્ર એક વાત ખાસ લક્ષમાં રાખવા લાયક છે. તે એ છે કે કેવળ વિચારથી કામ ચાલી શકતું નથી. જ્યાં સુધી વિચારોને કાર્યનું રૂપ આપવામાં આવતું નથી ત્યાં સુધી એકલા વિચારો નિરર્થક છે જ્યાં સુધી મનુષ્ય અમુક નિયમને પોતાનો બનાવી લેતો નથી અથવા પ્રતિદિન વ્યવહારમાં યોજતો નથી ત્યાં સુધી ઉક્ત નિયમ ઉપયોગી થઈ શકતા નથી. જ્યાં સુધી વિચારરૂપી બીજમાંથી કાર્યરૂપી ફળકુવની પ્રાપ્તિ ન થાય ત્યાં સુધી વિચાર વ્યર્થ છે. આ એક સર્વતા અનુભવની વાત છે કે જે આપણે બેઠાં બેઠાં વિચારો કર્યા કરીએ કે શસ્ત્રનો ઉપયોગ આમ કરવો જો.

૧૫૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ઇએ અને તેમ કરવો જોઇએ, પરંતુ શસ્ત્રને હાથમાં કદિ પણ ન લઇએ, તો રણસંગ્રામમાં કદાપિ સફલતા મળી શકતી નથી.

જે મનુષ્ય શુદ્ધ હૃદયથી પ્રત્યેક કાર્ય યથાશક્તિ ઉદ્યોગપૂર્વક કરવાની ઈચ્છા રાખે છે તેનાં જીવનમાં આ વાત પ્રતિપલ પ્રકટ થયા કરે છે. તુચ્છમાં તુચ્છ કાર્યમાં પણ પૂર્ણ ઉદ્યોગની આવશ્યકતા છે. સહુ કોઇ બાણ છે કે સૂર્ય કેવળ મોટી વસ્તુઓ પર પ્રકાશતો નથી; પરંતુ જમીન ઉપર પડેલી નજીવી વસ્તુઓ ઉપર તેમજ મોટા પર્વતોના શિખરો ઉપર સરખી રીતે તેનો તેજસ્વી પ્રકાશ પડે છે. જે રાસાયણિક ગુણ સમુદ્રનાં સંપૂર્ણ પાણીમાં રહેલો છે તે પાણીનાં એક ઝિંદુમાં પણ રહેલો છે. એ સુજળ કાર્ય કરતી વખતે આપણે એમ વિચાર ન કરવો જોઇએ કે આ કામ નજીવું છે, તેથી તેમાં વધારે ધ્યાન આપવાની જરૂરીયાત નથી. ન્હાનાં મોટાં સર્વ કાર્યો યથાશક્તિ ઉત્તમ રીતિથી કરવાં જોઇએ. કોઇ પણ કાર્ય ગમે તેટલું ન્હાનું હોય તો પણ તે હમેશાં ઉત્તમ રીતે કરવું જોઇએ. કદાચ કોઈ કાર્ય હલકું હોય તો પણ આપણું હૃદય તેમાં પુરેપુરું લગાવીને તેને ઉચ્ચ કોટિનું બનાવવા પ્રયત્નો કરવા જોઇએ.

નજીવી વાતો તરફ બેદરકારીથી દુર્લક્ષ રહેવું તે કદી પણ યોગ્ય નથી. ન્હાનાં ન્હાનાં કાર્યો તરફ આપણે બેદરકાર રહેશું તો મોટાં મોટાં કાર્યોમાં કદિ સફળતા મળી શકશે નહિ. મોટાં કાર્યો સારી રીતે કરવા માટે એ જરૂરનું છે કે આપણે ન્હાનાં કાર્યો સારી રીતે કરવા જોઇએ. કોઇ પણ કાર્ય જેવું થવું જોઇએ તેવું જ્યાં સુધી થાય નહિ ત્યાં સુધી મનુષ્યે સંતુષ્ટ થવું જોઇએ નહિ. અત્ર એટલું સ્મરણમાં રાખવાનું છે કે જે કાર્ય કરવા યોગ્ય હોય છે તે અવશ્યમેવ સાડું કરવાને યોગ્ય હોય છે.

જે મનુષ્ય હમેશાં યથાશક્તિ ઉત્તમ રીતિથી કાર્ય કરવામાં ઉદ્યોગપરાયણ રહે છે તે તીક્ષ્ણબુદ્ધિ અને ચાલાક બને છે. નજીવી વાતોમાં પણ તે પોતે ધ્યાન રાખતા શીખે છે. જગતના લોકો પોતાનું કાર્ય જોઇને શું કહેશે તેની તે દરકાર રાખતો નથી; પરંતુ તે તો એકજ વાત ધ્યાનમાં રાખે છે કે જે કાર્ય હું કરું છું તે પોતાને કરવા યોગ્ય છે કે નહિ. બીજા લોકો પોતાનાં કાર્ય વિષે કેવા વિચારો બાંધે છે તેની સંજવણમાં જે મનુષ્ય પડે છે તે કંઈ પણ કરી શકતો નથી અને તેને કદિ શાંતિ પણ મળી શકતી નથી. સામાન્ય જનસ્વભાવ જ એવો છે કે આપણે સારામાં સાડું કાર્ય કરશું તો પણ લોકો તેમાં કાંઈને કાંઈ દોષ શોધી કાઢવા મથવાના. કાર્યનાં પ્રમાણમાં બીજા લોકોનો વિરોધ હોય છે જ. જે આપણે આ વિરોધનાં

ઉદ્યોગપરાયણતા.

૧૫૭

કારણથી કાર્ય કરવાનું તણ દઈએ તો કંઈ પણ કાર્ય થઈ શકતું નથી. આથી જ મનુષ્યે એટલું જ કરવું ઉચિત છે કે પોતાનું કાર્ય સાફ, ઉપયોગી અને યોગ્ય છે કે નહિ એટલેજ તેણે વિચાર કરવો જોઈએ. આપણો અંતરાત્મા સાક્ષી પુરે કે અમુક કાર્ય સાફ છે, કરવા યોગ્ય છે, તો પછી જગતના વિરોધની લેશ પણ પરવા કરવાની જરૂર નથી. નિઃશંક બનીને આપણે આપણાં કાર્યમાં તત્પર બનવું જોઈએ.

નહાની નહાની વાતોમાં ધ્યાન રાખવાથી જ મનુષ્ય મોટી વાતોમાં સાવધાન રહેતા શીખી શકે છે. જે મનુષ્યની હુમેશની વાતચીતમાં બેદરકારી જોવામાં આવે છે, જે જરા વાત કરવામાં પણ અચકાચ છે અને ભૂલો કરે છે તે મનુષ્યમાં વકતૃત્વ ખીલે એવી કદાપિ આશા રાખી શકાતી નથી. જે મનુષ્ય પ્રત્યેક વાતમાં ઉત્તમતા દર્શાવે છે તેજ મનુષ્ય પોતાનું જીવન ઉત્તમ રીતિથી વહન કરી શકે છે. કોઈ માણસના વિષે એમ કહેવામાં આવે કે તે પોતાનું કાર્ય ઉત્તમ રીતિથી કરે છે તો તેનો અર્થ એમ છે કે તે પોતાની ચિત્તવૃત્તિઓને કાર્યમાં ઘણી સારી રીતે પરાવી શક્યો છે અને પોતાનાં જીવનને ઉપયોગી બનાવી શક્યો છે. આવા મનુષ્યમાં કૃત્રિમતાનો લેશ પણ આભાસ હોતો નથી. માનસિક અને શારીરિક શક્તિઓનો સદુપયોગ એજ શિક્ષણનો વાસ્તવિક હેતુ છે. ઉક્ત મનુષ્યમાં એ બંને શક્તિઓ પોતાનાં કાર્યો સારી રીતે બજાવતી હોય છે. આવો માણસ કોઈ પણ વાત બજાવવા માત્રથી સંતોષ માનતો નથી, પરંતુ જો તે સારી હોય છે તો તે તેનું તત્કાળ જુડણું કરી લે છે.

કેટલાક મનુષ્યો દૈવપર અનુચિત વિશ્વાસ રાખીને પોતાની બતને તુરંદ અને અયોગ્ય બનાવી મુકે છે. તેઓ એમ સમજે છે કે અમુક મનુષ્ય સુખી છે અથવા તો આનંદમાં છે તેનું કારણ એ છે કે તેનું ભાગ્ય સાફ છે. તે પોતે ઉદ્યોગ કરતો નથી; પરંતુ એમ જ સમજે છે કે મારું ભાગ્ય જ ખરાબ હોવું જોઈએ કે જેથી મને મારાં કાર્યમાં સાફ મળ્યું નહિ. તે પોતાનાં જીવનની લગામ કેવળ ભાગ્ય ઉપર જ છોડી દે છે. તેને એમ ખબર નથી હોતી અથવા તે વિચાર પણ નથી કરતો કે બીજાની સફલતાનું કારણ તેનું ભાગ્ય નહિ, પરંતુ તેની દૃઢતા, વીરતા, એકાગ્રતા અને કાર્ય તત્પરતા છે. વળી તે મસ્તદશામાં પડ્યો રહી સમયનો પણ કંઈ વિચાર કરતો નથી. તે તો એવા વિચારોમાં મગ્ન રહે છે કે ‘જે ભાગ્યમાં લખ્યું હશે તે ઘરે બેઠા મળી રહેશે. પાતાળમાંથી નીકળીને લક્ષ્મી સ્વયં આવી આવશે.’ આવા મનુષ્યોને સંસારમાં કદિ પણ સફલતા મળી શકતી નથી. તેઓ દિવસાનુદિવસ આળસુ, નિર્લક્ષ્ય અને સાહસહીન બનતા જાય છે, અને ધીમે ધીમે બીજા લોકોની ઇર્ષ્યા કરવા અને તેઓની સાથે દ્વેષથી વર્તવા લાગે છે. આવા મનુષ્યો સંસાર અને

સમાજને ભારરૂપ લેખાય છે. જે દેશમાં આવા લોકો મોટા પ્રમાણમાં વસતા હોય છે તે દેશ સમય જતાં રસાતળ બન્ય છે એ નિર્વિવાદ છે. જે દેશના મનુષ્યો સાહસિક વૃત્તિવાળા, પરિશ્રમી અને ઉદ્યોગી હોય છે તે દેશ અદ્ય સમયમાં ઉન્નતિના શિખરે પહોંચી શકે છે. જ્યારથી ભારતવાસીઓ પુરુષાર્થની અવજા કરવા લાગ્યા અને પુરુષાર્થહીન બની દૈવ ઉપર અધ વિશ્વાસ રાખવા લાગ્યા ત્યારથી ભારતવર્ષની પતિત અવસ્થાનો આરંભ થયો છે એ વાતની ના પાડી શકાય તેમ નથી.

ખરેખરા ઉદ્યોગપરાયણ મનુષ્યો કદિ પણ હતોત્સાહ બનતા નથી. તેઓ નિષ્ફળતાને લાગ્યજન્ય સમજતા નથી, પરંતુ સફલતાનું કારણ માને છે. ‘નિષ્ફળતામાં જ સફલતા રહેલી છે’ એ વચન ઉપર તેઓને સંપૂર્ણ પ્રતીતિ હોય છે; અને તેથી જ તેઓ નિષ્ફળતા અને મુશ્કેલીઓની લેશ પણ પરવા કરતા નથી. પરંતુ પુનઃ પુનઃ યથાશક્તિ પરિશ્રમ અને ઉદ્યોગ કર્યા કરે છે. ઉદ્યોગની સામે સફલતા હાથ જોડીને ઉભી રહે છે. આજે સફલતા ન મળી તો કાલે પુનઃ ઉદ્યોગ કરવો; એટલું તો ચોક્કસ છે કે પરિશ્રમ અને ઉદ્યોગ ધરાબર રીતે સતત કરવાથી કોઈ ને કોઈ દિવસે સફલતા અવશ્ય મળશે જ. જો મનુષ્ય યથાશક્તિ ઉદ્યોગ કરે અને હમેશાં નવીન શક્તિ તથા નવીન ઉત્સાહપૂર્વક કામ કરે તો સફલતા ન મળે એ વાત અસંભવિત છે. એક વિદ્વાનનું કથન છે કે “સફલતા વા નિષ્ફળતાનો બિંદુલ વિચાર ન કરો, યથાશક્તિ ઉદ્યોગ ચાને પુરુષાર્થ કર્યા કરો અને પોતાની શક્તિઓનો સદુપયોગ કરતા રહો. નિરંતર ઉદ્યોગપરાયણ રહેવામાં સફલતા રહેલી જ છે.”

સફલતા પ્રાપ્ત કરવાનું કાર્ય કઠિન છે એ વાત નિઃસંદેહ છે. પરંતુ લોકો માને છે તેટલું તે કઠિન નથી. ઘણા મનુષ્યો એવા હોય છે કે જેઓને પ્રત્યેક કાર્યમાં સંદેહ રહે છે. તેઓ સદા એવું કહે છે કે સફલતા મળશે એવી કોઈ ખાતરી આપે તો કાર્ય થઈ શકે. તેઓને એવો ભય પણ રહે છે કે કદાચ અમારા કામની કોઈ કહર ન કરે. આવા મનુષ્યોનું જીવન કદાપિ ઉત્તમ કોટિનું કહી શકાતું નથી. તેઓ પોતે પોતાની ઉન્નતિ સાધવામાં મુશ્કેલીઓ ઉભી કરે છે. પોતાનાં આલસ્યને લઈને કાર્ય ન કરવાનાં ખોટાં જુઠાં બતાવ્યા કરે છે. આ પ્રકારે તેઓનું બળ દિવસે દિવસે ઘટતું જાય છે અને અંતે એક પણ ઉપયોગી કાર્ય તેઓ કરી શકતા નથી. પ્રત્યેક મનુષ્યે યુક્તિપુરઃસર કાર્ય કરવાની પોતામાં શક્તિ ઉમ્મત્ત કરવાની ખાસ જરૂર છે.

મનુષ્યોમાં આત્મનિર્ભલતા ઉત્પન્ન થવાનું એક એ પણ કારણ છે કે તેઓમાં વૃદ્ધાવસ્થાના વિચારો ઉમ્મત્ત થાય છે. તેઓ એમ વિચારે છે કે હવે તો અમે વૃદ્ધ

ઉદ્યોગપરાયણતા.

૧૫૮

બની ગયા અને તેથી કાંઈ કરી શકવાના નથી. હવે તો બીજા જન્મમાં કરશું. આ વૃદ્ધાવસ્થાના ભયથી આત્મવિશ્વાસ ન્યૂન થઈ જાય છે. કદિ કોઈ તેઓને ઉન્નતિ સાધવાનું કહે તો વૃદ્ધાવસ્થાથી ડરનારા મનુષ્યો કહેવા લાગે છે કે “ભાઈ, તમારું કહેવું યથાર્થ છે. અમને અમારી ઉન્નતિ સાધવાની ઈચ્છા થાય છે, પરંતુ હવે તે વાત બાળકોને માટે વધારે ઉપયોગી થઈ પડશે. અમારી વિદ્યાર્થી અવસ્થામાં જો તે વાત તમે કરી હોત તો તે દિશામાં પ્રયત્ન થઈ શકત. હવે તો અમારા કેશ સફેત થઈ ગયા અને તેથી અમારે માટે તો તેમ કરવાનો સમય ચાલ્યો ગયો છે. યુવાવસ્થામાં જ જે કાર્ય કરવું હોય છે તે થઈ શકે છે.” પરંતુ નહિ, આવા નબળા વિચારો કરવા તે એક પ્રકારની ભૂલ છે. હવે કાર્ય કરવાનો સમય ચાલ્યો ગયો છે એવો વિચાર કદિ પણ ન કરવો. સત્યની શોધ કરવાને વાસ્તે અને તેને પોતાનાં જીવનમાં સંમિલિત કરવાને વાસ્તે એમ કદિ પણ ન સમજવું કે યોગ્ય સમય વ્યતીત થઈ ગયો છે. માત્ર અધિક ઉદ્યોગ કરવાની અને અધિક ચિત્ત ચોંટાડવાની જ આવશ્યકતા છે. જે મનુષ્યમાં આત્મબળ છે, આત્મવિશ્વાસ છે તે કદાપિ એમ નથી વિચારતો કે અમુક કાર્ય કરવાનો હવે સમય રહ્યો નથી. જ્યાંસુધી શ્વાસોશ્વાસ ચાલતા હોય છે ત્યાં સુધી મનુષ્ય આત્મોન્નતિ કરી શકે છે. વૃદ્ધાવસ્થામાં કાર્ય કરવામાં પરિશ્રમ વિશેષ પડે છે એ ચોક્કસ છે, પરંતુ આત્મવિશ્વાસનાં બળથી ઉદ્યોગપરાયણ મનુષ્ય તેની પરવા કરતો નથી. તેનું આત્મબળ તેને હમેશાં યુવાન જ રાખે છે. તેને નવી નવી વાતો જાણવાની મળે છે જેથી તે હમેશાં ઉત્સાહિત રહે છે. આ વાતનાં સમર્થન રૂપે અનેક ઉદાહરણો આપી શકાય તેમ છે, જેનાથી આપણને પ્રતીત થાય છે કે અનેક દેશી વિદેશી લોકોએ મોટી ઉમ્મરે પહોંચ્યા પછી ઉદ્યોગ કરવાનો પ્રારંભ કર્યો હતો અને આખરે સંપૂર્ણ સફળતા મેળવી હતી. ફારસી ભાષાના સુપ્રસિદ્ધ કવિ અને ગ્રંથકાર શેખ સાદીએ પોતે એક સ્થળે લખ્યું છે કે ‘મારી ચાલીશ વર્ષની વય થઈ ત્યાં સુધી મને કંઈપણ આવડતું નહોતું.’ આટલી મોટી ઉમર સુધી તેને કોઈ પણ ભાષાનો એક પણ અક્ષર આવડતો નહોતો; પરંતુ એ જ શેખસાદીએ એવાં એવાં મહત્વપૂર્ણ પુસ્તકો લખ્યા છે કે જેની ધુરંધર વિદ્વાનો મુકતકંઠે પ્રશંસા કરે છે. સુવિખ્યાત તત્ત્વવેત્તા સાકેટીસે વૃદ્ધાવસ્થામાં સંગીતકળા શીખવાનો પ્રારંભ કર્યો હતો. ઈટાલિએ એંશી વર્ષની ઉમ્મરે યુનાની ભાષા શીખવાનું શરૂ કર્યું હતું. પ્લુટાર્કે પણ એંશી વર્ષની ઉમ્મરે લેટીન ભાષાનો અભ્યાસ પૂર્ણ ઉત્સાહથી શરૂ કર્યો હતો. જે લોકો વૃદ્ધાવસ્થાના ભયથી કાર્ય કરવામાં હોતોત્સાહ બની જાય છે તેઓને ઉપરોક્ત ઉદાહરણોથી મોત્સાહન મળવું જોઈએ. જ્યાં સુધી મનુષ્ય પોતે બંધ કરી દેતો નથી ત્યાં સુધી સત્ય અને ઉત્તમ જીવનનો

૧૬૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

માર્ગ કદિ પણ બંધ થતો નથી. જે મનુષ્ય આ વાત સારી રીતે સમજીને ગૃહજી કરે, તેના પર વિશ્વાસ રાખે અને તેને પોતાનાં જીવનનો ઉદ્દેશ બનાવી લે તો પછી મનુષ્યની ઉન્નતિની કશી સીમા રહેતી નથી. મનુષ્યનું તો એજ કર્તવ્ય છે કે તેણે સર્વદા યથાશક્તિ ઉદ્યોગ કરતાં રહેવું, ચિત્તમાં અશાંતિ જરાપણ આવવા દેવી નહિ અને પોતાના ઉદ્યોગનું શું પરિણામ આવશે તેની લેશ પણ પરવા કરવી નહિ.

આત્મનિર્જળતાનું એક બીજું પણ કારણ છે. તે એ છે કે પ્રાચે કરીને મનુષ્ય એમ સંકલ્પ કરે છે કે અમુક કાર્ય જે અમુક પ્રકારે કર્યું હોત તો અમુક પરિણામ આવત. આવા સંકલ્પ વિકલ્પ કરવામાં સમય અને શક્તિનો વ્યર્થ ઉપયોગ થાય છે. જે બનવાનું હતું તે બન્યું. એને માટે શોચ કરવો ફાકટ છે. પરંતુ જે બનવાનું છે તેના પર તો વિચાર કરવો જોઈએ. જે મનુષ્ય ભૂતકાળની બાબતોને માટે શોચ કર્યા કરે છે તે ભવિષ્યનાં કાર્યો પણ બગાડી મુકે છે; તેથી તેને કોઈ પણ કાર્યમાં સફલતા મળી શકતી નથી. જ્યારે મનુષ્ય જીવનસંગ્રામમાં લડતા લડતા થાકી જાય છે ત્યારે પ્રકૃતિદેવી તેને પ્રેમથી એમ કહેતી માલુમ પડે છે કે “પ્રિય પુત્ર ! અત્યારે જે કાંઈ કાર્ય તમે હાથમાં લીધું છે તે ઉત્તમ રીતિથી કરો, એમાં જ તમારી સઘળી બુદ્ધિ અને શક્તિ પૂર્ણ રૂપથી લગાવી દો કે જેથી કરીને ભવિષ્યને માટે તમે સારી તૈયારી કરી શકો અને તમે યોગ્યતા પ્રાપ્ત કરી શકો. તમારી પાસે જે કાંઈ જ્ઞાન અને બુદ્ધિનો ખજાનો હોય તે સર્વ તમે સ્વીકારેલ કાર્ય કરવામાં લગાવી દો” જ્યારે તમે આમ કરશો ત્યારે તમને કહેવામાં આવશે કે તમે યથાશક્તિ સાડું કર્યું છે. ‘ગતં ન જ્ઞોચયેત્’ એ સૂત્ર મનનપૂર્વક હૃદયમાં લક્ષમાં રાખો. ભૂતકાળ તરફ નજર ન કરો; કેમકે થઈ ગયેલી બાબતો માટે પશ્ચાતાપ કરવો વ્યર્થ છે. જે વાત બની ગઈ તે કોટિ પ્રયત્નો કરવા છતાં અણબની થવાની નથી. એમાં કાંઈ પણ પરિવર્તન થઈ શકતું નથી, તેથીજ તેને માટે પશ્ચાતાપ અને શોક કરી હૃદય બાળવું નિર્થક છે. બની ગયેલી બાબતો ઉપરથી વર્તમાન અને ભવિષ્યને માટે ઘડો લેવો જોઈએ. એવી રીતે કાર્ય કરવું જોઈએ કે જે ભૂલો પહેલાં થઈ ગઈ હોય તે ફરીથી ન થવા પામે. આનું પરિણામ એ આવશે કે તમારો અનુભવ દિનપ્રતિદિન વધતો જશે, જ્ઞાન પણ વૃદ્ધિ પામતું જશે અને આ માનવજીવનનું સાધ્યબિંદુ પ્રાપ્ત કરવા તમે અવશ્ય ભાગ્યશાળી બનશો.

સાદરી-મારવાડ શહેરમાં મળેલી બારમી શ્રી જૈન શ્વે. કોન્ફરન્સ. ૧૬૧

સાદરી-મારવાડ શહેરમાં મળેલી બારમી શ્રી જૈન શ્વતાંબર કોન્ફરન્સ.

સંવત ૧૯૭૬ ના પોશ શુદ્ધ ૨-૩-૪ બુધ-શુક્ર-શુક્રવાર તા. ૨૪-૨૫-૨૬
હીસેમ્બર સને ૧૯૧૯

પ્રથમ દિવસ.

ગૌડવાડ-મારવાડના પ્રસિદ્ધ ગામ સાદરીમાં આ વખતે મળેલી જૈન કોન્ફરન્સ વિજયવતી થઈ છે. મારવાડ ભૂમિમાં મળેલી આ કોન્ફરન્સથી મારવાડી અને પંજાબી જૈન બંધુઓમાં સામાજિક-ધાર્મિક જાગૃતિ ઉત્પન્ન થઈ છે. જૈન સમાજના જીવન-વિકાસની શક્તિનું સ્વરૂપ કેટલેક અંશે તેમાં થયેલ કાર્યોથી પ્રગટ થઈ આવ્યું છે.

કોન્ફરન્સની બેઠક શ્રીરાણકપુરજી તીર્થયાત્રા કરવા જતાં રસ્તા ઉપરની જૈન ધર્મશાળામાં ઉભા કરેલા ખેંચાણકારક સુશોભિત મંડપમાં કરવામાં આવી હતી. આ વખતે ખુરશીની બેઠકને બદલે જાજમ ઉપરની બેઠક કરેલી હોવાથી અને તે ચિત્તાકર્ષક બનાવેલી હોવાથી પ્રાચીન કાળની સભાઓ-સંમેલનોની યાદ તાજી થતી હતી.

આ સંમેલનમાં ચતુર્વિધ શ્રી સંઘની હાજરી હતી.

કોન્ફરન્સ અહીં મળવાનું કારણ.

ગયા વરસમાં અત્રે શ્રી આત્મારામજીના શિષ્ય શ્રી ૧૦૦૮ શ્રી વલ્લભ-વિજયજી મહારાજ અત્રે ૧૦ ઠાણા સાથે પધાર્યા હતા. જે વખતે સાદરીના જૈનોએ તેમને મોટું સામૈયું કરી પધરામણી કરી હતી. તેમનાં આગમનથી કેળવણીનાં ફંડમાં તેઓશ્રીના પ્રયાસથી જ રૂપિયા સવા લાખની મોટી રકમ એકઠી થઈ હતી. વળી અત્રેથી ચાર ગાઉ ઉપર આવેલા બાલી ગામમાં પણ તેમના પ્રયાસથી રૂપિયા પોણા લાખની, સાત ગાઉ ઉપર આવેલા દાણેરા ગામમાં રૂપિયા બાવીશ હજારની રકમ, લોહારા ગામમાં આઠ હજારની રકમ, કોટ ગામમાં રૂપિયા પાંચ હજારની રકમ અને બીજા ગામોમાં મળી કેળવણી ફંડમાં રૂપિયા અઠી લાખની મોટી રકમ એકઠી થઈ છે અને હજુ પણ એકાદ લાખ રૂપિયાની રકમ એકઠી થવાની વકી છે. તેઓશ્રીના ઉપદેશથી અત્રેના જૈનોએ બારમી શ્રી જૈન શ્વેતાંબર કોન્ફરન્સનું અધિવેશન કરવા વિચાર કર્યો હતો અને લગભગ બે મહીના પરજ તે માટેનો પાકો વિચાર થવા છતાં અત્રેના રહીશોએ ઘણા ઉમંગથી તે માટેની તૈયારીઓ કરીને

૧૬૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

કોન્કરન્સ ભરવામાં બહુ ખંત દેખાડી છે. તેઓએ જુદી જુદી કમિટીઓ નીમીને તે માટેની તૈયારીઓ કરી હતી અને આખા હિંદુસ્તાનના જોનેને આમંત્રણ મોકલ્યું હતું.

કોન્કરન્સથી તેમજ કેળવણીના કાર્યથી આ મુલક ધણે ભાગે અભણ હોવાથી તેમજ કોન્કરન્સ મળે તો કેળવણી જેવો મહાન સવાલ મારવાડી બંધુઓના લક્ષમાં આવે તો ઉક્ત મહારાજશ્રીએ અહીં પ્રયાસ કરી જે ફંડ શરૂ કર્યું છે તેને વધારે મદદ મળે, ઉદ્દેશો જલ્દી પાર પડે અને મારવાડમાં કેળવણીની પ્રગતિ થવા સાથે મારવાડી બંધુઓ કેળવણી પ્રાપ્ત કરે તેવા અનેક ઉદ્દેશથી આ કોન્કરન્સ ત્યાં ભરવા માટે પ્રયાસ થયો હતો જે યોગ્યજ હતો. કોન્કરન્સના મંડપમાં આશરે ચારથી પાંચ હજાર મનુષ્યોની હાજરી હતી. પંજાબના આશરે પોણોસો ડેલીગેટો હતા અને જાણીતા બહારગામના ડેલીગેટોમાં શેઠ દેવકરજી મુળજી, શેઠ મોતીલાલ મુળજી, કાપડીયા મોતીચંદ ગીરધરલાલ, મકનજી જુઠા-ભાઈ ખેરીસ્ટર એટલો, નરોતમદાસ ભાણજી, ઝવેરી મણીલાલ સુરજમલ, રા. ગુલામચંદજી ઠક્કા, શેઠ પ્રતાપચંદજી ધીયા, ગાંધી અમરચંદ ઘેલાભાઈ, શેઠ ગોખીચંદજી ઘડીયાળી, શેઠ લલુતમલજી સોંધી, શેઠ દેવચંદ દામજી, ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસ, ઝવેરી મુળચંદ આશારામ, વૈરાટી શેઠ સમરથમલજી, શેઠ ન્યાલ ચંદજી, શેઠ મહાસુબભાઈ વીસનગરવાળા વગેરે જુદા જુદા ગામોના ડેલીગેટો કોન્કરન્સમાં ભાગ લેવા પ્રધાર્યા હતા.

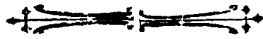
પાલીતાણા અને ત્રાપજથી પ્રવર્તકશ્રી કાન્તિવિજયજી મહારાજ અને મુનિ-રાજશ્રી હંસવિજયજી મહારાજના કોન્કરન્સની ફતેહ ઇચ્છવા માટેના પત્રો આવ્યા હતા.

બપોરના બરાબર એક વાગે પ્રથમ દિવસની બેઠકનું કાર્ય શરૂ થયું હતું શરૂઆતમાં મંગળાચરણ કર્યા બાદ આવકાર દેનાર કમીટીના પ્રમુખ શેઠ નથમલજીએ પોતાનું ભાષણ શરૂ કર્યું હતું જે હિંદીમાં હતું. તેમાં મુખ્ય હકીકત તે દેશમાં બીલકુલ શિક્ષણપ્રચાર નહીં હોવાથી ઉચ્ચ શિક્ષણની જરૂરીયાત સ્વીકારી બાળલગ્ન, કન્યા વિક્રય વિગેરે હાનિકારક રીવાજો પોતાના દેશમાંથી દૂર થવાની જરૂરીયાત સ્વીકારી હતી. જે ભાષણ સામાન્ય અને ટુંકું હતું,

ત્યારબાદ પ્રમુખ સાહેબ લાલા દોલતરામજી જૈનીની પ્રમુખ તરીકે નીમણુંક કરવામાં આવી હતી. તેમણે પ્રમુખસ્થાન લીધા બાદ તેઓશ્રીનું ભાષણ વાંચવામાં આવ્યું હતું. આ ભાષણ જમાનાને અનુસરતા વિચારોવાળું, દરેક વિષયને ટુંકામાં સ્ફુટ કરનાર, વિચારણીય મુદ્દાવાળું તેમજ અસરકારક હતું. આ વખતના પ્રમુખનું ભાષણ મુદ્દાસર અને યોગ્ય હતું કે તે પ્રમાણે જો વિચારી અમલ કરવામાં

બારમી જૈન શ્વે. કોન્કરન્સના સભાપતિ લાલા દોલતરામજીનું વ્યાખ્યાન. ૧૬૩

આવે અને ગર્ભિત જણાવેલી હકીકતોનું જો મનન કરવામાં આવે તો અમો ખાત્રીપૂર્વક કહીએ છીએ કે આપણી સમાજની ઉન્નતિ ઘણી જલ્દીથી થઈ શકે. આ ભાષણ જમાનાને જરૂરીયાતવાળું અને ઉચ્ચ આશયોથી ભરપૂર હતું. જેથી તે ભાષણ અત્ર પ્રગટ કરવામાં આવે છે.

બારમી જૈનશ્વેતામ્બર કોન્કરન્સના સભાપતિ લાલા દોલતરામજી જૈનીનું વ્યાખ્યાન

ૐ

॥ વન્દેવીરમ્ ॥

નમઃ સત્યોપદેશાય, સર્વભૂતહિતૈષિણે ।

વીતદોષાય વીરાય, વિજયાનન્દસૂરયે ॥

પ્રાસ્તાવિક નિવેદન ।

પરમ પૂજ્ય ગુરૂવર્ય વલ્લભવિજયજી મહારાજ, અન્ય મુનિ મંડળ, બન્ધુઓ
ઔર બહેનો !

અપને સમાજ મેં, મેરે સે અધિક ધનાઢ્ય, પ્રતિષ્ઠિત ઔર વિદ્વાન ગૃહસ્થો
કે હોતે હુએ હી મેરે કો જો આપ લોકોને યહ અસાધારણ સન્માન દિયા હૈ તદ્દર્થ
મેં આપકા અત્યન્ત આભારી હૂં. તથા ઇસ કે સાથ હી મેં શાસન નાયક વીર પ્રભુ
ઔર અપને આસન્નોપકારી સ્વર્ગવાસી ગુરૂમહારાજ-વિજયાનન્દસૂરિ-પ્રાત્મા-
રામજી કો હી ધન્યવાદ દેતા હૂં કિ જિનકી અસીમ કૃપાસે મુઝે ઇસ ગુરૂતર
સન્માન [કોન્કરન્સ કી અધ્યક્ષતા] કે પ્રાપ્ત હોને કા શુભ અવસર મિલા હૈ !

બન્ધુઓ ! જિસ વક્ત મુઝ સે સભાપતિ કા આસન ગ્રહણ કરને કે લિયે
અનુરોધ કિયા ગયા ઉસ વક્ત મેરે દિલમેં અનેક તરફ કે સંકલ્પ વિકલ્પ ઉઠને
લગે; કયોંકિ મેં અપને કો ઇસ પદ કે સર્વથા અયોગ્ય સમજતા હૂં. ઇસ ગુરૂ-
તર કાર્ય કે નિર્વાહ કે લિયે જિતની સામર્થ્ય ઔર યોગ્યતા કી આવશ્યકતા હૈ ઉતની
મેરે મેં નહીં, પરન્તુ અપની શક્તિ કે મુતાલિકા ઇસ જાતીય મહાસંમેલન મેં
યોગ દેને કો અપના જાતીય કર્તવ્ય સમજતે હુએ, એક મહાન તીર્થ કી યાત્રા,
ગુરૂ મહારાજ કે દર્શન ઔર શ્રી સંઘ કી આજ્ઞાપાલન મેં હી વિશેષ લાભ સમજ
કર મેંને ઇસ પદકો સ્વીકાર કરને કા સાહસ કિયા, આશા હૈ ઇસ ગુરૂતર કાર્ય
કે નિર્વાહાર્થ આપ લોગ મુઝે પુર્ણતયા સહાયતા દેગે. આપ સજ્જનોં કે ભરોસે
પર હી મેંને ઇસ મહાન કાર્ય કા ભાર ઉઠાને કા સાહસ કિયા હૈ.

૧૬૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

કોન્ફરન્સ ઔર ઉસકી આવશ્યકતા

અપને સમાજ મેં બહુધા એસે લોક લી વિદ્યમાન હૈં જો કે કોન્ફરન્સ કો સર્વથા અનાવશ્યક ઔર બિના પ્રયોજનની સંસ્થા સમજ રહે હૈં, તથા એસે વીર પુરૂષો કી લી કમી નહીં જો કે ઇસસે આંતરિક દ્રેષ રખતે હુએ પ્રસિદ્ધરૂપ સે યહ શિકાયત કર રહે હૈં કે કોન્ફરન્સને જૈન સમાજકા આજ તક કયા ઉપકાર કિયા ? પરંતુ વે મહાનુભાવ યદિ આરમ્ભ સે લેકર કોન્ફરન્સ કે ઇતિહાસ કો ધ્યાનપૂર્વક દેખેં તો ઉન્હેં કોન્ફરન્સ કે ઉપકારોં ઔર ઉસકી ઉપયોગિતા કા અચ્છી તરહસે પતા લગ જાવેગા. મેરે ખ્યાલમેં તો અપની ધાર્મિક ઔર સામાજિક ઉન્નતિ કા મુખ્ય કારણ યહ કોન્ફરન્સ હી હૈં, અગર જૈન સમાજકા અબ્યુદય હો સકતા હૈં તો ઇસ સંગઠિત શક્તિ-કોન્ફરન્સ-સે હી હો સકતા હૈં. સમાજકી વિખરી હુઇ શક્તિયોંકે સંગઠન વિશેષ કા નામ હી કોન્ફરન્સ હૈં. સંગઠનસે હી જાતીય જીવન ઔર જાતીય જલ મેં પ્રગતિ હો સકતી હૈં. અતઃ જૈન ધર્મ કે પ્રચાર ઔર જૈન સમાજ કે ઉદ્ધાર એવં સંસાર કે ઉપકાર કી ઇચ્છા રખને વાલોં કો ઇસ જાતીય મહા સંમેલન કો વિશેષ રૂપસે અપનાના ચાહિયે. ઇસલિયે ઇસ જાતીય મહા પરિષદ-કોન્ફરન્સ-સે ઇર્ષ્યા અથવા અન્તરંગ દ્રેષ રખને વાલે જૈન સમાજ ઔર ધર્મ કે હિતૈષી તો નહીં સમજે જા સકતે ?

સમાજ ઔર ધર્મ

સમાજ ઔર ધર્મકા આપસ મેં શરીર ઔર પ્રાણ કાસા સમગન્ધ હૈં એક કે બિના દુસરે કા જીવન નહીં ! જિસ તરહ પ્રાણ કે બિના શરીર નિરર્થક હૈં ઇસી તરહ ધર્મ સે શૂન્ય સમાજ લી મૃતક કે સમાન હૈં. સમાજ કે નૈતિક જીવન કો સુદઢ ઔર સંગઠિત બનાને કે લિયે જૈસે ધર્મ કી જરૂરત હૈંવૈસે હી ધાર્મિક જીવન કી પ્રગતિ કે લિયે સામાજિક જલ કી લી બહારી આવશ્યકતા હૈં; અગર સામાજિક જીવન ધર્મ કે બિના નીરસ હૈં તો ધાર્મિક જીવન લી સમાજ જલ કે બિના પાંગુલા હૈં. તાત્પર્ય કે સમાજ ઔર ધર્મ કી પ્રગતિ એક દુસરે પર અવલમ્બિત હૈં. ઇસલિયે દોનોં કી જલ વૃદ્ધિ કે નિમિત્ત સમુચિત ઉપાયોં કે આયોજન કી આવશ્યકતા હૈં; પરંતુ સમાજ કે સુદઢ ઔર સુવ્યવસ્થિત હોને સે ધર્મ કી ઉન્નતિ કા હોના સુકર હોગા અતઃ અપને સામાજિક જીવન કો સુવ્યવસ્થિત બનાને કી ઇસ સમય અધિક જરૂરત હૈં.

સંશોધન કી આવશ્યકતા

ઇસમેં કોઈ શક નહીં કે કિસી સમય જૈન સમાજ ઉન્નતિ કે ઉચ્ચ શિખર પર વિશાળમાન થા; મગર ઇસમેં લી સન્દેહ કરના વ્યર્થ હૈં કે ઇસ વક્ત વહ અવનતિ

સમાજ પતિ લાલા દોલતરામજીનું વ્યાખ્યાન.

૧૬૫

કે ગહરે ખડકે મેં પડા હુઆ અહનિશ દીનતા કા હી મુખ દેખ રહા હૈ. જૈન સમાજ ઉત્પત્તિ કે માર્ગ સે આજ વહુત દૂર પિછુડા હુઆ હૈ ઇસ કી વર્તમાન કથા બડી હી ભયાવહ હૈ. ઇસ લિયે ઇસમેં સંશોધન કી બહુત જરૂરત હૈ. સમય સમય પર એસા હોતા આયા હૈ-ઈતિહાસ ઇસ ખાત કા ગવાહ હૈ. જો નિયમ કિસી સમય મેં જાતિ કે લિયે અનુકૂલ હોતે હૈ વે હી સમયાન્તર મેં ઉસકે લિયે પ્રતિકૂલ હો જાતે હૈ ઇસી હેતુ સે હમારે જૈન શાસ્ત્રકારોં ને સ્થાન સ્થાન પર દ્રવ્ય ક્ષેત્ર કાલ ભાવ કા વર્ણન કિયા હૈ. અતઃ સમાજ મેં ઉચિત સંશોધન કી અત્યન્ત આવશ્યકતા હૈ.

જૈન કા પ્રશ્નઆને પરગચ્છાદિ ભેદ કો ભૂલ જાઓ.

ઇસ વક્ત અપના સમાજ અનેક ગચ્છાં કે નામ સે વિભક્ત હો રહા હૈ ! યે ભેદ યદ્યપિ બિલકુલ મામૂલી ઔર ધર્મ મેં કોઇ વિશેષ વિરોધ ઉત્પન્ન કરને ખાલે નહીં, તથાપિ કિસી સમય યહ ભેદ એસે વિકારાલ રૂપ કો ધારણ કર લેતા હૈ કિ ઉસસે ધર્મ કે અચ્છે સે અચ્છે કામ કો ભી બડા ભારી આઘાત પહુંચતો હૈ ગચ્છાદિ કે વ્યામોહ કે કારણ હમારી સંઘ શક્તિ જિસ તરહ સે પદ્ધતિ હો રહી હૈ ઉસકી કલ્પના કરતે હુએ ભી હૃદય મેં થર થરાહટ પેદા હોને લગતી હૈ. ઇસ લિયે યદિ આપ કો જૈન સમાજ કી પ્રગતિ સે પ્રેમ હૈ તો જહાં પર જૈન કા પ્રશ્ન ઉપસ્થિત હો વહાં પર ગચ્છાદિ ભેદ કો ભૂલ કર એક હો જાઓ ? ઇસી મેં આપ કી ઔર જનતા કી ભલાઈ હૈ.

કલ્પિત જાતિખન્ધન કો તોડ દો.

જૈન સમાજ મેં ઇસ વક્ત શ્રીમાલ ઓસવાલ પોરવાલ આદિ અનેક નામ કી વૈશ્ય જાતિયેં દેખને મેં આતી હૈ ઇનકા જન્મ અમુક અમુક આચાર્ય કે સમય મેં હુઆ હૈ. યે સખ વિક્રમ કી ત્રીસરી શતાબ્દિ સે પહલે કી નહીં. અમુક નામ કે કિસી પ્રાભાવિક આચાર્ય ને બહુત સી જાતિયોં કો ઇકઠ્ઠા કરકે જૈન ધર્માનુગામિની અમુક નામ કી એક જાતિ બનાવી. જૈસે શ્રીરત્નપ્રભસૂરિને ઓસવાલ ઔર હરિ ભદ્રસૂરિને પોરવાલ વંશ કી સ્થાપના કી હૈ; પરન્તુ આજ કલ તો ઉન કલ્પિત જાતિયોં મેં ઇતના મમત્વ હોગયા હૈ કિ એક જાતિ વાલા દ્વસરી જાતિ કે પુરૂષ કો અપને સે હીન સમજ રહા હૈ જો કિ કિસી તરહ પર ભી વાંછનીય નહીં. વિચાર પૂર્વક દેખા જાય તો ઇનમેં કોઇ ભી જાતિ છોટી યા બડી નહીં સભી જૈન ધર્મ કે માનને વાત્રી હૈ. ઇનમેં જિન જાતિયોં કા આપસ મેં ખાન પાન ઇકઠ્ઠા હૈ. ઉનકા પરસ્પર મેં વિવાહ સમજનધ ન હોના મેરે જ્યાલ મેં અચ્છા નહીં. સામાનિક શાસ્ત્ર કી દૃષ્ટિ મેં તો ઇન કા પરસ્પર મેં સમજનધ હોના લાભપ્રદ હૈ હી;

૧૬૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પરંતુ જૈનશાસ્ત્ર લી ઇસ સમુચિત વ્યવહાર મેં કિસી તરહ પર બાધક નહીં. યહ બન્ધન કિસી સમય મેં અચ્છા હોગા, મગર ઇસ સમય તો ઈસકા હુટ જાના હી જૈન સમાજ કી ઉત્પત્તિ કા હેતુ હૈ. જૈન સમાજ કે હાસ કે જો કારણ હૈ ઉન મેં યહ-વન્ધન-ભી એક મુખ્ય હૈ. સ્વર્ગવાસી આચાર્ય-પ્રવર શ્રીમદ્વિજયાનન્દ સૂરિ-આત્મારામજી મહારાજ ને ઇસ વિષય મેં જો પ્રકાશ ડાલા હૈ વહ અત્યન્ત મનન કરને લાયક હૈ. ઉદાહરણાર્થ આપ કે બનાયે હુએ “જૈન ધર્મ વિષયક પ્રશ્નોત્તર” નામા ગ્રન્થ કે થોડે સે પાઠકો સુને ? “જૈન ધર્મ પાલનેવાલી જાતિયે” શાસ્ત્રાનુસાર નહી બની, પરંતુ કિસી ગામ, નગર, પુરુષ, ધન્યેકે અનુસાર પ્રત્યક્ષિ હુઇ માંદૂમ પડતી હૈ. શ્રીમાલ ઓસબાલ કા તો સમ્પત્ ઉપર લિખ આયે હૈ ઔર પોરવાઠ વંશ શ્રી હરિભદ્રસૂરિજી ને મેવાડદેશ મેં સ્થાપન કિયા.” પૃ૦ ૧૫

“પ્રશ્ન ૨—સબ જૈન ધર્મ પાલને વાલી વૈશ્ય જાતિયાં ઇકઢી મિલ જાવે ઔર જાત ન્યાત કા નામ નિકલ જાવે તો ઇસ કામ મેં જૈન શાસ્ત્ર કી કુછ મનાહી હૈ વા નહીં ?

“ઉત્તર—જૈન શાસ્ત્રો મેં તો જિસ કામ કે કરને સે ધર્મમેં દૂષણ લગે ઉસ વાત કી મનાહી હૈ શેષ તો લોંગોને અપની અપની રૂઢિયે માન રખી હૈ જળ ઓસવાલ બનાયે થે તળ અનેક જાતિયોકી એકજાતિ બનાઈથી; ઇસ વાસ્તે અબ લી કોઈ સમર્થ પુરુષ સબ જાતિયોં કે ઇકઢા કરે તો કયા વિરોધ હૈ ?” પૃષ્ટ ૧૬. બસ અગર આપ કે જૈન સમાજ કી ઉન્નતિસે ખ્યાર હૈ તો આપ ઇસ કલ્પિત જાતિ બન્ધનકો તોડ દો ઇસીમે સમાજકા હિત હૈ.

જીનાલય નહીં વિદ્યાલય.

જીસ સ્થાનમેં ભગવાનકા કોઈ મંદિર ન હો, સેવાભક્તિ કરને વાલે લોગોં કી સંખ્યા અધિક હો, ઔર ઉનમે સ્વયં મંદિર બનાવેકા સામર્થ્ય ન હો વહાં પર મંદિર કા બનવાના અત્યન્ત આવશ્યક ઔર બડે પુણ્ય કા કામ હૈ, પરંતુ જહાં પર એક સે અધિક મંદિર બને હુએ હોં વહાં પર અપની નામાવરી કે લીયે ઔર એક મંદિર બનાકર ખડા કર દેના કિસી તરહ લી ઉચીત નહીં સમજા જાતા. અબ સમય મંદિરોંકી વૃદ્ધિ કરનેકા નહીં, અબ તો બને હુએ દેવ મંદિરોં કા સંરક્ષણ ઔર સેવા ભક્તિ કરને બાલોં કી વૃદ્ધિ કરનેકા હૈ, જૈન સમાજ કે ધનિકો કે અબ જીનાલયોં કે સ્થાન મેં બડે બડે વિદ્યાલયોં કે બનાવે કે લીયે કટિબદ્ધ હોના આહિયે ! જન મંદિર તલી સાર્થક હોંગે જબ કિ ઉન કે મહત્વકો સમજાવે વાલે સરસ્વતી મંદિર લી સાથ મેં મૌજૂદ હોં.

સચ્ચા જીર્ણોદ્ધાર.

કિસી પુરાતન મંદિર કે ફિરસે નયા બના દેને કા નામ હી જીર્ણોદ્ધાર નહીં.

સભાપતિ દૌલતરામજીનું વ્યાખ્યાન.

૧૬૭

જીર્ણોદ્ધાર કી યહ બહુત હી સંકુચિત વ્યાખ્યા હૈ. જીર્ણોદ્ધાર સે હમારે શાસ્ત્રકારો કા યહ તાત્પર્ય નહીં જૈનશાસ્ત્રોં મેં જીર્ણોદ્ધાર કા જો તાત્પર્ય સમજાયા હૈ વહ બડા હી વ્યાપક ઐર સમાજ કે લિયે ખાસ કર્તવ્ય મેં પરિણત કરને લાયક હૈ. જૈન શાસ્ત્રોં મેં ઉલ્લેખ કિયે ગયે સાત ક્ષેત્રોં—જનબિમ્બ, જનાલય, જ્ઞાન, સાધુ, સાધ્વી, શ્રાવક, શ્રાવિકા—મેં સે જો ક્ષેત્ર જીર્ણ હો રહાહો ઉસકા ઉદ્ધાર કરના જીર્ણોદ્ધાર કહાતા હૈ. જૈન શાસ્ત્ર વિહિત સાત ક્ષેત્રોં મેં સે પ્રથમ કે ત્રીન (જનબિમ્બ જનાલય, ઐર જ્ઞાન,) ક્ષેત્ર તો સાધ્ય હૈં ઐર ઉત્તર કે ચાર (સાધુ, સાધ્વી શ્રાવક ઐર શ્રાવિકા) ક્ષેત્ર સાધક હૈ. ઇનમેં પોષક ક્ષેત્ર તો અન્તકે માત્ર દો હી હૈ. સારાંશ કિ જન પ્રતિમા, જન મંદિર, જ્ઞાન, સાધુ ઐર સાધ્વી ઇન પાંચ ક્ષેત્રોંકા સંરક્ષણ ઐર ભરણુ પોષણુ, શ્રાવક શ્રાવિકા રૂપ ઇન દો ક્ષેત્રોં પર હી નિર્ભર હૈ. તાત્પર્ય કિ યદિ શ્રાવક શ્રાવિકા રૂપ ક્ષેત્ર પુષ્ટ ઐર સુવ્યવસ્થિત હોગા તો પ્રથમ કે પાંચોહી ક્ષેત્રોં કા યોગ્ય સંરક્ષણ હો સકેગા, મુઝે યહ કહતે હુએ દુઃખ હોતા હૈ કિ ઇસ સમય અન્ય ધર્મક્ષેત્રોં કે પોષક ઐર આધાર ભૂત શ્રાવક શ્રાવિકા રૂપ ક્ષેત્રકી કશા બહુત હી ખુરી હો રહી હૈ! ઇસકી જીર્ણપ્રાય અવસ્થા જૈન સમાજકી અપોગતિકા ઐર જનસમાજકે ધનાઢ્ય નેતાંઓકો લજ્જનેકા કારણુ બન રહી હૈ! આજ સેકડોં અનાથ જૈન ખાલક ઐર ખાલિકાચેં ભૂખકે મારે ઇધર ઉધર ભટકતે હુએ વિધર્મિયોંકા હાથોં મેં જાકર ધર્મકા બલિદાન કર રહે હૈ. સૈકડોં ગરીબ ઐર અનાથ હોનહાર જૈન ખાલક દ્રવ્યાભાવકે કારણુ શિક્ષાસે શુન્ય રહ કર શુલામળીરીકા તૌક પહરે હુએ ગલી ગલીમેં ભટક રહે હૈ. કયા જીર્ણોદ્ધારકે પ્રેમિયોંને કલી ઇધર લી આંખ ઉઠા કર દેખા? કયા ઉન્હોંને એકાન્તમેં જૈઠ કર કલી ઇસ પર લી વિચાર કિયા કિ ઉનકે ઉદ્ધારસે હી સમાજ ઐર ધર્મકા ઉદ્ધાર હોગા? અતઃ જૈનકે સમસ્ત અશુઓં સે મેરા નિવેદન હૈ કિ યદિ આપને પાક્ષિક પ્રતિકમણુમેં આચે હુએ અતિચારોં મેં સે શ્રાવકકે ખારવેં વ્રતકે અતિચારકા મનન કિયા હૈ, યદિ આપને જૈન શાસ્ત્રોંકે રહસ્યકો સમજા હૈ ઐર યદિ આપકો જૈનધર્મ કી ઉત્પત્તિસે સચ્ચી મહજબત હૈ તો આપ શ્રાવક શ્રાવિકારૂપ ક્ષેત્રકે ઉદ્ધારાર્થ કમર ખાંધે? ઇસકે લિયે ઉચિત ઉપાય સોચે? બહુત સે અનાથાલય ખોલે! અધિક સંખ્યામેં અનાથાશ્રમ બનાવે, જીસસે કિ અનાથ સનાથ બનેં આપકો આશીર્વાદ દેં ઐર સમાજકા ભલા હો! જીર્ણોદ્ધારકી વાસ્તવિક સચ્ચાઈ ઐર શાસ્ત્રવિહિત પુણ્યકા સંચય ઇસીમેં રહા હુઆ હૈ.

સામાજિક દુર્વ્યવસ્થા.

(ક) વ્યક્તિગત દ્રેષ—ઇસ સમય અપને સમાજકી અવસ્થા બહુત હી ભયાનક હૈ. યહાં પર ઇર્ષા ઐર વ્યક્તિગત દ્રેષને અપને પાંચ ખુમ હી ફેલા રખે હૈ. કિસી

અંગત દ્રેષકે કારણ ખડે સે ખડે કામકો ભી ખિગાડનેકે લિયે ભર સક પ્રયત્ન કિયા જાતા હૈ. જાતીયદ્રેષકા ખદલા ચુકાનેકે લિયે ધર્મકી ઓટમે ખેઠ કર અનેક તરહ કે વિષેલે વાણ ચલાયે જાતે હૈ ! ભયાનક જંગલકો હી મંગલમય માન ખેઠનેકી ખડી હુઈ લાલસાકોં તૃપ્ત રખનેકે નિમિત્ત હોનહાર પૌદોંકે સમૂલ ઘાતકે લિયે ખિચારે ભોલે ભોલે માલિયોંકો રાતદિન સાવચેત કિયા જાતા હૈ. યહ ખડે દુઃખકી ખાત હૈ. ઉસ વ્યક્તિગત દ્રેષ દાવાનલને જૈન સમાજકી જો દુર્ગતિ કર રખી હૈ ઉસકા વર્ણન કરના મેરી સામર્થ્ય સે ખાહિર હૈ.

(ખ) શિક્ષિત ઔર અશિક્ષિત વર્ગમેં મુડ ભેડ—અપને સમાજમેં ઇસ વક્ત ખડી ભારી ગડબડ મચ રહી હૈ. શિક્ષિત ઔર અશિક્ષિત વર્ગકી આપસ મેં ખુબ મુડભેડ હો રહી હૈ અશિક્ષિત વર્ગ—જો કિ ખડોંકી કૃપાસે કુછ સમયસે સ્વતંત્ર સત્તા ભોગ રહા હૈ, ઔર જિસકે વિચારોંકો કિસી ખાસ ખાસ વ્યક્તિકી ઇચ્છાને ખરીદ રખા હૈ—કા કથન હૈ કિ જો કુછ હમ કહેં ઉસીકા સમકો સન્માન કરના હોગા, ઉસીકો સખને આદરકી દૃષ્ટિસે દેખના હોગા, વહ ચાહે ધર્માનુકૂલ હોં યા ધર્મવિરુદ્ધ ઇસમેં કિસીકો ચૂંચરાં કરનેકા અધિકાર નહીં. હમ જીસે દણ્ડ દેં વહ દણ્ડત હી માના જાયગા ચાહે ઉસને કોઈ ભી અપરાધ ન કિયા હો, ઔર જિસે હમ ક્ષમા કરેં (ચાહે ઉસકા કુછ ભી અપરાધ હો) વહ ક્ષમા કા હી પાત્ર સમજા જાવેગા, પરંતુ શિક્ષિત વર્ગ—જો કિ નવીન વિચારોંકો લિયે હુએ નવીન વાતાવરણ મેં ઉછરા હૈ—ઇસ કે સર્વથા વિરુદ્ધ હૈ, ઉસકા કહના હૈ કિ આપ કા યહ નાદિરશાહી હુકમ હમેં કિસી પ્રકાર ભી માનનીય નહીં, આપ જો કુછ કહેં સો કરના ઉસકે સ્થાનમેં જમાના જો કુછ કહેં સો કરના હમેં ઉચિત ઔર યુક્તિ સંગત પ્રતીત હોતા હૈ, આપકે નાદિરશાહી હુકમ સે સમાજ કી ખહુત દુર્દશા હો ચુકી હૈ, આપ ઉચિતાનુચિત જો ચાહેં સો કરેં ઇસ આપકો કોઈ હક નહીં ? ખન્ધુઓ ! ઇસ મુડ ભેડ સે ભી ધર્મ કી ખહુત કુછ અવહેલના હો ચુકી હૈ ઇસી હેતુ સે સમયોપયોગી કોઈ ભી શુભ કામ પૂર્ણ હોને નહીં પાતા ! ઇસ લિયે સમાજ કે અગ્રેસરોંકો ઇસ દ્વન્દ્વ યુદ્ધ કે નિવારણાર્થ અવશ્ય કોઈ પ્રયત્ન કરના ચાહિયે.

વિચાર કિયા જાય તો શિક્ષિત ઔર અશિક્ષિત શબ્દ કાદ્વનિક હૈં જો શિક્ષિત હૈ વહ ભી કિસી દૃષ્ટિ સે અશિક્ષિત માના જા સકતા હૈ, ઔર જો અશિક્ષિત હૈ ઉસે ભી કિસી અપેક્ષા સે શિક્ષિત કહ સકતે હૈં, સિર્ફ અપને કમ્મે કો હી ખરા ઠહરાના અન્યાયપૂર્ણ હૈ ઔર જમાને કો હી સખ કુછ માન લેના ભી ઉચિત નહીં; કિન્તુ ધર્માવિરુદ્ધ ઔર સમયાનુકૂલ જો વિચાર હોં ઉન્હીંકો કાર્ય મેં પરિણુત

બારમી જૈન શ્રે. કોન્ફરન્સના સભાપતિ લાલા દૌલતરામજીનું વ્યાખ્યાન. ૧૬૯

કરને સે સમાજ સુધારા કી યોજના સુસંગત ઔર સુવ્યવસ્થિત હોગી એસા મેરા ખ્યાલ હૈ.

(ગ) નેતાપન કા અભિમાન—સંસ્કૃત કે કચ્છે કવિને કહા હૈ કિ “સર્વે યત્ર નેતારઃ સર્વે પઠિત માનિનઃ, સર્વેમહત્વ મિચ્છન્તિ તદ્ વૃન્દમવસીદતિ” અર્થાત્ યહાં સભી અપને કો નેતા માને, સભી પઠિત સમજે, સભી અપને કો એક હુસરેસેં બડા સમજે વહ સમુદાય બિનષ્ટ હો જાતા હૈ ! બસ યહી દશા અપને સમાજ કી હૈ. ઇસ નેતાપન કી ગડમડ સે હમારે સમાજ કી નૌકા ઇસ સમય બહુત હી ડાવાંડોલ હો રહી હૈ ! મેરે ખ્યાલ મેં તો સમાજ કા નેતા વહી પુરૂષ હો સકતા હૈ જિસમેં નેતાપન કે અનુરૂપ ગુણ હોં ફિર વહ ચાહે સાધુ હો યા શ્રાવક, ધની હો નિર્ધન; ઇસી મેં સમાજકા શ્રેય હૈ.

(ઘ) દષ્ટિરાગ—ઇન સામાજિક દુર્ઘવસ્થાઓં કા કારણ યદિ સોચા જાય તો દષ્ટિરાગ હૈ. દષ્ટિરાગ મેં મતબાલા હુઆ હુઆ જૈન સમાજ કર્તવ્યાકર્તવ્ય કે જ્ઞાન સે બિલકુલ શૂન્ય હો રહા હૈ ! ગુણપ્રસ્ત જૈન સમાજ કા રાગપ્રસ્ત હોના બહુત હી શોચનીય હૈ ! આજ સમાજ મેં જો જાયંકર ફૂટ પડ રહી હૈ ઉસકા કારણ ભી દષ્ટિરાગ હી હૈ. અતઃ યદિ આપ લોગ અપના કલ્યાણ ચાહતે હૈ તો આપ ગુણાનુરાગી બને, દષ્ટિરાગ મેં હાની કે સિવાય લાભ કુછ નહીં.

કુરીતિયેં.

(ક) ફજૂલ ખર્ચી—જૈન સમાજ કે વિશુદ્ધાદર્શ કો ઉસમેં ઘુસી હુઇ કુરીતિયોંને બહુત બ્રષ્ટ કર રખા હૈ ! ઇસમેં ફજૂલ ખર્ચી તો ઇતની બઢ ગઇ હૈ કિ સમયોચિત ધર્મકાર્યોં મેં વ્યય કરને કે લિયે ઇસકે પાસ બાકી હી કુછ નહીં રહતા ! ફજૂલ ખર્ચી સે સમાજ મેં નિર્ધનતા પ્રતિદિન બઢ રહી હૈ ઔર બઢતી જાયેગી ! ઇસકો રોકને કે લિયે સમાજ કે મુખિયોં કો લારસક મહેનત કરની ચાહિયે ?

(લ) બાલવિવાહ—બાલવિવાહ કી જો પ્રથા અપને સમાજ મેં કહીં કહીં દેખને મેં આતી હૈ વહ અચ્છી નહીં. બાલ વિવાહ કે અનિષ્ટ પરિણામોં કી સખા બહુત બડી હૈ, ઇસલિયે ઇસ પ્રથા કો જિતની જલ્દી રોકા જાય ઉતના હી અચ્છા હૈ, ઔર સાથ મેં યદિ છોટી ઉમર કી સગાઇ કા રિવાજ ભી રોક દિયા જાય તો બહુત અચ્છા હો. ઇસસે ભી સામાજિક પ્રગતિ કો બહુત ધક્કા પહુંચતા હૈ.

(ગ) વૃદ્ધવિવાહ—સમાજ કે લિયે વૃદ્ધવિવાહ એક પ્રકાર કા ક્ષય રોગ હૈ ! અગર ઇસકી જલ્દી ચિકિત્સા ન હુઇ તો સમાજ કા જીવિત રહના કઠિન હો જાયગા ! અપને સમાજ મેં યહ રોગ પ્રાયઃ ધનિકોં કી કૃપા સે પ્રવિષ્ટ હુઆ હૈ, ઇસ રોગ કો સમાજ મેં સે દૂર કરને કે લિયે કોઇ પ્રયત્ન બાકી ઉડા ન રખના

૧૭૭

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

આહિયે ! આજ જૈન સમાજ મેં જિતની વિધવાયે હૈં ઉનકી સંખ્યા કો ધ્યાન મેં લેતે હી હૃદય કાંપ ઉઠતા હૈ ! પરંતુ ઇસ અનર્થ કા કારણ ભી અધિકાંશ બાલ ઔર વૃદ્ધવિવાહ હી હૈ ! વિધવા વિવાહ જૈસે અધર્મ કૃત્ય કે વિરોધિયોં કો ઇસ સમય સજગ હો જાના આહિયે ! અપને સમાજ મેં સે બાલ ઔર વૃદ્ધવિવાહ જૈસી ભયંકર પ્રથા કો સમુદ્રપાર પહુંચા દેને કે લિયે ઉન્હેં કોઇ ઉપાય બાકી ન રખના આહિયે, નહીં તો ઉનકે લાખ યત્ન કરને પર ભી વિધવા વિવાહ જૈસે અનર્થ કી બાઠ નહીં રૂક સકેગી !

(ઘ) કન્યા વિક્રય—જૈન સમાજ કી પવિત્રતા કો કલંકિત કરને વાલા કન્યા વિક્રય સે બઠ કર અન્ય કોઇ કાર્ય નહીં ! વિધવાઓં કી સંખ્યાવૃદ્ધિ કા દ્વાર ભી યહી હૈ, પરંતુ ઇસ અનર્થ કા કારણ ભી અધિકાંશ વિષયલોભુપી ધનાઢ્ય હી હૈ, અગર ધનિક લોગ થૈલિયોં કા લાલચ ન દિખાવે તો દ્રવ્ય કે ભૂખે બિચારે ખરીબ લોગ ઇસ અધર્મ મેં પ્રવૃત્ત ન હોં. મેરે વિચાર મેં તો ઇસ મહત્તી કુપ્રથા કો રોકને કે લિયે બેચને ઔર ખરીદને વાલે દોનોં કા હી કુછ પ્રબન્ધ હોના આહિયે; પરંતુ ઇસકા પ્રબન્ધ યદિ ધર્માચાર્ય ઔર સમાજ કે અગુઆ મિલ કર કરે તભી ઠીક હોગા.

મુનિમણ્ડલ.

મુનિમણ્ડલ કી સમાજ કો ઉતની હી આવશ્યકતા હૈ જિતની કિ પ્રકાશ કે લિયે સૂર્ય કી. ઇસકા સમાજ કે સાથ શરીર ઔર આત્માકા સા સમ્બન્ધ હય. પરંતુ સમય કે પ્રભાવ ને ઉનકે જીવન પર ભી કુછ ન કુછ અપના અસર ડાલ હી દિયા હય ! ઇર્ષા, વ્યકિતગત દ્વેષ ઔર સ્વાર્થપરાયણતા કી ઝલક વહાં પર ભી નજર આ રહી હય જો કિ સર્વથા અભીષ્ટ નહીં. દુર્ભાગ્યવશાત્ સાધુસમુદાય મેં એક તો શિક્ષિત વર્ગકી હી સંખ્યા બહુત કમ હય ઔર ઉન મેં ભી ઉન મહાત્માઓં કી સંખ્યા તો બહુત હી ન્યુન હય. જિન્હોને સમાજ કી દશા કો અચ્છી તરહ સે સમજ કર ઉસકે અનુરૂપ ઉદ્ધાર કે લિયે દૃઢતાપૂર્વક કમર બાંધી હો તાકિ જૈન સમાજ ઉસે અપના પથપ્રદર્શક સમજ કર ઉસકા અનુગામી બને. ઇસ કે સિવા આજ કલ જો નયે સાધુ હોતે હય વે ભી પ્રાયઃ લૌકિક અનુભવ ઔર શિક્ષા સે બિલકુલ શૂન્ય હોતે હય. અતઃ ઉન સે ભી સમાજ કો અધિક આશા રખની વ્યર્થ હય. ઇસ લિયે મેરી સમ્મતિ મેં તો યહ આતા હય કિ અગર કોઇ સાધુ બનને કી ઇચ્છા પ્રકટ કરે તો પ્રથમ ઉસકો કિસી યોગ્ય સ્થાન મેં કુછ સમય તક રખ કર શિક્ષા હી બાય ઔર શિક્ષિત હોને કે બાઠ હી ઉસે સાધુકા વેશ દિયા જાવે. ઇસ સે સમાજ કા બહુત કુછ હિત હો સકેગા; પરંતુ એસા હોના ભી બહુત કઠિન હય; કયોંકિ શિક્ષિત

સભાપતિ લાલા હૌસતરામજી બ્યાખ્યાન.

૧૭૧

હોને પર ફિર સાધુ બનનેકે ભાવ હૃદય સે બિલકુલ બાતે રહતે હય. અબ વહ જમાના નહી રહા જબ કિ બડે બડે ધનાઢ્ય ઔર વિદ્વાન સાધુ હુઆ કરતે થે. આજ કલકે ધનિક ઔર શિક્ષિત તો સાધુ બનને કા કલી સંકલ્પ તક લી મન મેં નહીં લાતે. ફિર આજકલ કે સાધુવર્ગ પર આક્ષેપ કરના કહાં તક ઠીક હય ઇસકા વિચાર આપ લોગ ખુદ કરે. સાધુ કહીં આકાશ સે તો નહીં ઉતરેગે. હમ મેં સે હી ઉન કા આગમન હોગા, વે યહાં સે જો વિચાર લેકર જાવે ગે ઉન્હો કો હી અધિકાંશ ઉન્હોને ઉપયોગ મેં લાના હય, ઇસ લિયે વસ્તુસ્થિતિ કો ધ્યાન મેં રખ કર હી કુછ સંશોધન કરના ચાહિયે.

હમારે તીર્થસ્થાન

યદપિ અન્ય ધર્માનુયાયિ સન્નજનોં કે તીર્થસ્થાનોં કી અપેક્ષા અપને તીર્થસ્થાનોં કી દશા બહુત અચ્છી હય! પરન્તુ અબ કહીં કહીં પર યાત્રિયોં કો કુછ કષ્ટ ઔર સેવા પૂજા મેં કુછ ગડબડ હોને લી લગી હય ! ઇસ ત્રુટિ કો દૂર કરને કે લિયે તથા તીર્થસ્થાનોં કે પ્રબન્ધ કો સુવ્યસ્થિત રખને કે લિયે તીર્થ કમિટી કી તર્ફ સે એક યોગ્ય આદમી કો નિયત કરના ચાહિયે જો કિ અબ તીર્થ સ્થાનોં પર દૌરા કરતા રહે ઔર જહાં પર લી કીસી પ્રકાર કી અવ્યવસ્થા હો ઉસકી સૂચના સમય સમય પર હેતા રહે.

કાંગડા—કાંગડે—પંબળ—કે તીર્થસ્થાન કે ઉદ્ધાર બડી ભારી જરૂરત હય. વહાં પર કિલ્લે કે અન્દર, ભગવાન રૂપભદ્રેવકી બડી વિશાળ ઔર પ્રાચીન મૂર્તિ હય. આશ્ચર્યકી ખાત હય કિ ગત વર્ષો મેં જો ભૂકંપ હુઆ થા ઉસસે કિલ્લા તો ફટ કર સર્વ નષ્ટ હો ગયા હય, મગર વહ મૂર્તિ જયું કી ત્યું હી સ્થિર હય. જૈન ધર્મ કી પ્રાચીનતા ઔર વ્યાપકતા કી સાક્ષી યહ સ્થલ લી પૂર્ણ રૂપ સે દે રહા હય. અતઃ જૈનસમાજ કો ઇસ તીર્થસ્થલ કે ઉદ્ધારાર્થ અવશ્ય પ્રયત્ન કરના ચાહિયે.

શિક્ષા, સાહિત્ય ઔર પ્રાચીન શોધ.

શિક્ષા, સાહિત્ય ઔર પ્રાચીન શોધ કે સમ્બન્ધ મેં પહલે કે અભ્યક્ષાને બહુત કુછ કહા હય. ઇસ વિષય મેં ઇતના હી કહ હેના પર્યાપ્ત સમજતા હું કિ મેં ઉનકે વિચારોસે પૂર્ણતયા સહમત હું.

ઉપસંહાર.

સદ્ગૃહસ્થો ! મૈને આપકા બહુત સા સમય લિયા હય, પરન્તુ એક વાત કે કહે વિના મુઝ સે નહિ રહા જાતા. મેરે શ્રદ્ધારૂપદ ગુરૂવર્ચ વલ્લભવિજયજી મહારાજ યદિ ઇસ સમય શિક્ષા સમ્બન્ધી શુભકાર્યકે લિયે ઇસ પ્રાન્તમે રૂકે ન હોતે

૧૭૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

તો યહ મંડલ આજ કે દિન પંજાબ કે કીસી નગરકા સુશોભિત કરતા હુઆ નજર આતા ! પંજાબકો ઇસ વકત યદિ કોઇ આલમખાન હય તો ઇન્હી કા હી હય. સ્વર્ગવાસી ગુરૂ મહારાજ (આત્મારામજી) ને પંજાબ પર જો જો ઉપકાર કિયે હય ઉન સખ કા બદલા ચુકાના પંજાબ કે સામર્થ્ય સે સર્વથા બાહિર હય. અપને મંગલમય જીવન કા સંવરણ કરને સે કુછ સમય પહલે આપકે ‘મેરે પીછે પંજાબકા સંરક્ષણ વલ્લભ કરેગા’ ઇન વાકયોં ને તો પંજાબકો સદા કે લિયે ખરીદ લિયા. પંજાબકી નસ નસમેં ઉનકા ઋણ સમાયા હુઆ હય ! ઉસસે અધિક નહી તો થોડે બહુત અંશ મેં મુક્ત હોનેકા હમ કો અવશ્ય પ્રયત્ન કરના આહિયે. મેરે ખ્યાલ મેં તો ગુરૂ મહારાજ કે ઋણ સે થોડે બહુત અંશ મેં મુક્ત હુએ હમ અપને આપ કો ઉસી રાજ સમજેગે જસ રાજ પંજાબ કે કીસી નગર મેં “શ્રી આત્માનંદ જૈન કોલોજ” કા ઝંડા લહરાતા હુઆ નજર આવેગા ! મેરા અપને પંજાબી ભાઇયોં સે સવિનય નિવેદન હય કિ આપ સખ મિત્ર કર ગુરૂ મહારાજ સે પંજાબ કો વિહાર કરને કે લિયે પ્રાર્થના કરે જિસ સે હમકો ઇસ કાર્યમેં શીઘ્ર હી સફલતા પ્રાપ્ત હો ઓર મેરી લી આપસે યહી નમ્ર પ્રાર્થના હય કિ આપ ગુરૂ મહારાજ કી લગાઈ હુઈ વાટીકાકી અબ જલ્દી હી ચલકર સુખ લેનેકી કૃપા કરે. ઉસ કો ઇસ સમય જલ દેનેકી બડી ભારી આવશ્યકતા હય !

ૐ શાંતિ: શાંતિ: શાંતિ:

બીજા દીવસની બેઠકમાં થયેલું કામકાજ.

જૈનોને જોઇતો હક્ક.

બીજે દિવસેબપોરે બાર વાગે કોન્દરનસની બીજા દીવસની બેઠક શરૂ થઇ હતી જે વખતે શ્રી વલ્લભવિજયજી મહારાજ પોતાના શિષ્ય મંડળ સાથે તેમજ પ્રમુખ સાહેબ પોતાના રસાલા સાથે આવી પહોંચતાં સભાએ ઉભા થઇને તેમને આવકાર આપ્યો હતો. આજની બેઠકમાં પણ સાધ્વીજીઓ, બાનુઓ, ડેલીગેટો, પ્રેક્ષકો વી-ગેરેની મોટી સંખ્યામાં હાજરી હતી.

શરૂઆતમાં ગાયકોએ મંગલાચરણ કર્યું હતું. જે બાદ મુનિરાજશ્રી વલ્લભ-વિજયજીની સ્તુતિમાં એક ગાયન થયું હતું. જે બાદ કોન્દરનસનું રીતસરનું કામ શરૂ કરવામાં આવ્યું હતું અને મીઠા દહાંએ ગયા ત્રણ વરસનો કોન્દરનસનો અહેવાલ રજુ કર્યો હતો.

રાજ્યભક્તિ.

પ્રમુખ સાહેબે નીચલો ઠરાવ રજુ કર્યો હતો.

બીજી દીવસની બેઠકમાં થયેલું કામકાજ.

૧૭૭

શ્રી ૧૨ મી જૈન સ્વેતાંબર કોન્ફરન્સ ભારતના નામદાર શહેનશાહ પાંચમા બેઠક તરફ પોતાની હૃદયપૂર્વક વક્ષાદારી બહેર કરે છે અને ગયા મોઠા યુદ્ધમાં જીત મેળવવા માટે સર્વે મિત્ર રાજ્યોને વધાઈ આપે છે અને પ્રાર્થના કરે છે કે સંસારના સર્વે રાજ્યો સ્વાર્થ છોડી સંસારની શાંતિ પર દૃષ્ટિ રાખી વર્તન કરે.

આ ઠરાવની નકલ રાજપુતાના ખાતેના ગવર્નર જનરલના એજન્ટ પર મોકલવાની સત્તા પ્રમુખને આપવામાં આવે છે.

એ ઠરાવ સભાએ હર્ષ સાથે પસાર કર્યો હતો.

જેધપુર રાજ્યનો આભાર.

ખાદ પ્રમુખે નીચલો ઠરાવ રજુ કર્યો હતો. કોન્ફરન્સનું આ અધિવેશન જેધપુર રાજ્યમાં થયું હોવાથી રાજ્ય તરફથી જે મદદ તેના કાર્યોને પાર પાડવા માટે આપવામાં આવી છે તે માટે જેધપુરના મહારાજ સાહેબ તેમજ કાઉન્સિલ ઓફ રિજન્સીનો આ સભા આભાર માને છે અને ધન્યવાદ આપે છે.

આ ઠરાવની નકલ યોગ્ય સ્થળે મોકલવા માટે પ્રમુખને સત્તા આપવામાં આવે છે.

આ ઠરાવ સર્વાનુમતે પસાર કરવામાં આવ્યો હતો.

ખાદ કોન્ફરન્સના સ્વર્ગવાસી રેસિડન્ટ જનરલ સેક્રેટરી શેઠ કલ્યાણચંદ સૌભાગ્યચંદ, કલકત્તા કોન્ફરન્સની રીસેપ્શન કમીટીના પ્રમુખ શેઠ રામચંદ જેઠાભાઈ અને કોન્ફરન્સના ઓડીટર શેઠ યુનીલાલ ન્હાનચંદના તેમજ સાદડીની રીસેપ્શન કમીટીના પ્રમુખ નગરશેઠ હંસરાજભાઈના મૃત્યુ માટે શોક દર્શાવનારો ઠરાવ પ્રમુખે રજુ કર્યો હતો, જે સભાએ પસાર કર્યો હતો.

રિક્ષર્મ બીલ અને જૈનોને જોડતો હક.

ખાદ પ્રમુખ સાહેબે નીચલો ઠરાવ રજુ કર્યો હતો.

હાલમાં પસાર થયેલા રિક્ષર્મ બીલથી કોમવાર દરેક કાઉન્સિલમાં પ્રતિનિધી નીમવાની જે સત્તા ઇમ્પીરિયલ અને પ્રોવિન્સલ સરકારોને સોંપવામાં આવી છે. તે સંબંધમાં આ કોન્ફરન્સ શ્રી ભારત સરકારને પ્રાર્થના કરે છે કે જૈન કોમની વીશાલ સંખ્યાને ધ્યાનમાં લઈ સમસ્ત દેશના પ્રાયઃ પ્રત્યેક સ્થલોમાં પોતાના પવિત્ર તીર્થોની રક્ષા, સમાજ હિત આદિ કાર્યોને માટે તેને કાઉન્સિલમાં જૈન સ્વેતાંબર કોમનો ઓછામાં ઓછો એક પ્રતિનિધી મોકલવાનો હક્ક આપવો.

આ ઠરાવની એક એક નકલ જુદી જુદી સરકારપર મોકલવાની પ્રમુખ સાહેબને સત્તા આપવામાં આવે છે.

આ ઠરાવ સર્વાનુમતે પસાર કરવામાં આવ્યો હતો. ખાદ કોન્ફરન્સની છબી લેવામાં આવી હતી.

૧૭૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

જૈન કેળવણી બોર્ડ.

આદ મીં મોહનલાલ દલ્લીચંદ દેશાઈએ નીચલો ઠરાવ રજુ કર્યો હતો:- જૈન એજ્યુકેશન બોર્ડે જે કાર્ય કર્યું છે તે માટે આ કોન્ફરન્સ પોતાનો હર્ષ પ્રદર્શિત કરે છે; અને એવી આશા દર્શાવે છે કે તેને સુપ્રત કરેલા કાર્યને તે જલ્દી પૂર્ણ કરે અને જૈન સમાજની પ્રત્યેક જાતિમાં કેળવણીનો પ્રચાર વિસ્તીર્ણ રીતે થાય તે માટે બધી રીતનો પ્રયાસ કરે. આ કાર્યને માટે બોર્ડને દર વર્ષે સાધનો પુરા પાડવા માટે સમગ્ર જૈન સંઘના દરેક શ્રીમંત વિદ્વાન અને ઉત્સાહી ભાઈ બહેનોને વિનંતિ કરવામાં આવે છે તેમજ દરેકને વાર્ષિક માત્ર પાંચ રૂપિયાનું લવાજમ આપી સલાસદ થવા અથવા એકી વખતે સો રૂપિયા આપી જીવનપર્યંતના કાયમના સલાસદ થવાની ભલામણ કરવામાં આવે છે.

ઉપરની દરખાસ્તને મીં ગોપીચંદજી ધાડીવાલ અને ગાંધી અમરચંદ શેલા-ભાઈના અનુમોદન સાથે તે પસાર કરવામાં આવી હતી.

વિદ્યાલયોના સ્થાપકોનો આભાર.

મીં મોતીચંદ ગીરધર કાપડીઆએ દરખાસ્ત કરી કે વિદ્યાલયો, ગુરૂકુળ, બોર્ડીંગો વીગેરે સંસ્થાઓ નીકળવાથી કેળવણીના વીચારને પુષ્ટી મળી છે; તેથી તે સંસ્થાના ઉત્પાદકો અને સહાયકોનો આભાર માનવામાં આવે છે અને સમસ્ત ભારતમાં જૈન વસ્તીવાલા પ્રદેશોમાં અને ખાસ કરી રાજપુતાના કે જ્યાં કેળવણીનો અભાવ અતિશય છે ત્યાં તેવી સંસ્થાઓ ખોલવા ખોલાવવાની અગત્ય આ કોન્ફરન્સ સ્વીકારે છે.

આ દરખાસ્તને રા. ચંદનમલજી બાબુ અંબાલાવાળા અને વીસનગરવાળા શેઠ મહાસુખભાઈ ચુનીલાલ તથા દોશી કૂલચંદ હરીચંદના વિશેષ અનુમોદન સાથે તે પસાર કરવામાં આવી હતી.

જૈન સાહિત્યપ્રચાર.

પંડિત હંસરાજજીએ દરખાસ્ત કરી કે (૧) છેલ્લા કેટલાંક વરસોથી જૈન સાહિત્ય અને હમણા આગમો પ્રગટ થવાથી જૈન ધર્મનું ગૌરવ વિશેષ પ્રકાશમાં આવ્યું છે; તેથી તે તેના પ્રકાશકોને ધન્યવાદ આપે છે અને ઇચ્છે છે કે તેઓ વધુ વધુ સાહિત્ય પ્રકાશ કરતા રહે અને વિશેષમાં એ અભિપ્રાય જણાવે છે કે મૂળ, જીર્ણ અને અલભ્ય ગ્રંથોનાં પ્રકાશન સાથે તેનાં ભાષાંતરો દેશી ભાષામાં અને ખાસ કરીને હિંદી ભાષા કે જેમાં બહુજ અદ્ય ભાગે સાહિત્ય પ્રકટ થયું છે તેમાં તે રૂપ વિશેષ પ્રગટ થાય. (૨) પ્રાકૃત-માગધી ભાષાના પુનરુદ્ધારની અતિ આવશ્યકતા આ

ત્રીજા દીવસની બેઠક.

૧૭૫

કોન્ફરન્સ સ્વીકારે છે. (૩) જૈન સાહિત્ય અને પ્રાકૃત સાહિત્ય હિંદની દરેક યુનિ-વર્સિટીમાં દાખલ કરે એમ તેમને આ કોન્ફરન્સ ભલામણ કરે છે. (૪) પ્રાકૃત-વ્યાકરણ-કોશાદિ સાધનોમાંથી તેમજ જૈન સાહિત્યમાંથી નીકળતો ઇતિહાસ પુરો પાડવાની અને તેમાં શોધખોળ કરવાની અગત્ય છે. તો તે કાર્ય કરવાનું કોઈ સંસ્થા ઉપાડી લેશે, અને જૈનશાસનપ્રભાવના સારી રીતે કરશે એવી આ કોન્ફરન્સ ઇચ્છા રાખે છે. (૫) જ્ઞેશભીર, પાટણ, તેતા, અંભાત વીગેરે સ્થળોએ જ્યાં જ્યાં પુસ્તક ભંડારો છે તેમાંથી જીર્ણ અલભ્ય પુસ્તકોનું પ્રકાશન કરવું યોગ્ય ધારે છે.

ઉપરના ઠરાવને મી. ભભુતમલજી સીંધીના અનુમોદન સાથે તે પસાર કરવામાં આવ્યો હતો.

ત્રીજા દીવસની બેઠક.

પંચાયત ફંડમાં અને વિદ્યાલય ફંડમાં ભરાયલી રકમો.

શરૂઆતમાં મંગળાચરણ થયા બાદ શુરૂ સ્તુતિ થઈ હતી જે પછી તાળીઓના અવાજે વચ્ચે સભાનું કામકાજ શરૂ થયું હતું.

બાદ શેઠ કુશળરાજજીએ જ્ઞાતિ સુધારા, લગ્ન ખર્ચો, મૃત્યુ પાછળના ખર્ચો, પાથરણાની મુદત, કન્યા વિક્રય વિગેરે સંબંધમાં ગઈ રાત્રે મારવાડ-ગોલવાડની સભાએ પસાર કરેલા ઠરાવોની વીગત વાંચી સંભળાવી હતી અને તે બાબત ચોપડા માં લખાયલી સહીઓ સાથેની નોંધ રજૂ કરી હતી.

રાત્રે મારવાડ-ગોલવાડના જૈનોમાં પ્રચલીત કુરીવાજો સુધારવા અને કેળવણી ફંડના ઉપયોગ માટે યોજના કરવા એક ગંજીવર સભા મંડપમાં મળી હતી જે વખતે આખી મારવાડી કોમને સુધારવા માટેના અને ઘણાં કુરિવાજો દૂર કરવાના ઠરાવ મહારાજશ્રી વલ્લભવિજયજીના ઉપદેશ અનુસાર કરવામાં આવ્યા હતા.

સખજેકટ દમિટી રાત્રે એક વાગ્યા સુધી બેઠી હતી.

પ્રાચીન શિલાલેખો.

બાદ પ્રમુખ સાહેબે નીચલો ઠરાવ રજૂ કર્યો હતો. જૈન પ્રાચીન દેવાલયો-તીર્થો, તેના શિલાલેખો વિગેરે સુવ્યવસ્થિત રીતે મરામત કરાવી, બળવી રાખવાની આ કોન્ફરન્સ ભલામણ કરે છે. અને તેનો નાશ અજ્ઞાનથી, ઇર્ષાથી કે નામના મહત્વથી થયેલ છે અને થતો જાય છે તે માટે દિલગીરી બહેર કરે છે. વળી તેને પ્રકાશમાં લાવવાનો જે જે વ્યક્તિએ પ્રયત્ન કરેલ છે તેને ધન્યવાદ આપે છે. ખાસ કરીને રજપુતાનામાં અસંખ્ય મંદિરો અને શિલાલેખો જે હજી વિદ્યમાન છે તેની

૧૭૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

સુખ્યવસ્થા રાખવાની તથા તેનો સંઘડ કરવાની આવશ્યકતા આ કોન્કરન્સ સ્વીકારે છે.

સભાએ એ ઠરાવ પસાર કર્યો હતો.

સુકૃત ભંડાર

દરેક શ્રાવક શ્રાવિકાએ ઓછામાં ઓછી ચાર આનાની રકમ દરવરસે કોન્કરન્સ ઑફિસમાં સંઘદ્વારા અથવા પરબારા મોકલી આપવી એમ આ કોન્કરન્સ દ્વંદ્વતાથી આગ્રહ કરે છે કે જેથી તેના અરધા ફંડમાંથી કોન્કરન્સનો નિભાવ થાય અને બીજા અરધા ફંડમાંથી કેળવણીનો પ્રચાર થઈ શકે.

પ્રમુખ સાહેબે ઉપલો ઠરાવ રજુ કરતાં તે સર્વાનુમતે પસાર થયો હતો.

અત્રે મહારાજશ્રી વલ્લભવિજયજીએ જણાવ્યું હતું કે આ બાબતનો અમલ તરતજ થવો જોઈએ અને વારે વારે બીજા ભાગવાની જરૂર ન રહે તે રીતે કાર્ક થવું જોઈએ.

મી. ઢઢાએ તે પરથી જાહેર કર્યું કે આપણા જૈનોના દરેક ઘર તરફથી જો એક એક રૂપિયા આપવામાં આવે, અને દરેક પોતાની ફરજ સમજી તેમ કરે તો કાંઈ કહેવાનું રહે નહીં.

અત્રે મહારાજશ્રીએ જણાવ્યું હતું કે અત્યારસુધી કોઈપણ સેક્રેટરીએ એ ફંડ બરાવવા પ્રયત્ન કર્યો નથી, પણ જોવો એ પ્રયત્ન થશે કે તરત લાખો રૂપિયા એકઠા થશે.

જૈન પંચાયત ફંડ.

અત્રે મી. ઢઢાએ ઉપલા ઠરાવમાં ફેરફાર કરી તે નીચે પ્રમાણે રજુ કર્યો હતો. પ્રત્યેક આઢમીને બદલે ઘરદીઠ એકી વખતે રૂપિયા એકથી સો સુધીની હવે પછી દરબજા સુકરર કરવામાં આવે તે રકમ આપી એક પંચાયત ફંડ કાયમ કરવાની બલામણુ કરવામાં આવે છે. હેડ ઑફિસ આ સંબંધી સ્કીમ હવે પછી બહાર પાડશે તેમાં ફંડ એકઠું કરનાર સ્વયંસેવકો તેમજ વ્યવસ્થા વિગેરેની ગોઠવણુ રજુ કરવામાં આવશે. અને એકસોથી વધારે રકમ આપનારની રકમ ધન્યવાદ સાથે સ્વીકારવામાં આવશે.

પંડિત હંસરાજજીએ કહ્યું કે પંજાબવાળાઓ જણાવે છે કે આ સંબંધમાં એક ડેપુટેશન નીકળવું જોઈએ અને તેમાં મી. ઢઢાએ ભાગ લેવો જોઈએ.

મી. ઢઢાએ તેમ કરવા હા પાડી હતી.

મી. લક્ષ્મીચંદજી ઘીઆએ એ ઠરાવને ટેકો આપ્યો હતો.

એ ઠરાવને મી. સુળચંદ આશારામ વૈરાટીએ વધુ ટેકો આપ્યો હતો અને પોતાની તરફથી રૂ. ૫૦ ની રકમ આપી હતી.

ત્રીજા દિવસની બેઠક.

૧૭૭

પંડિત હંસરાજજીએ એ ઠરાવને વધુ અનુમોદન આપ્યું હતું, જેમ કરતાં જણાવ્યું હતું કે-કહેવામાં અને કરવામાં હમેશાં અંતર રહે છે, અને ઘણી વખત જે બહુ બોલે છે તે કરતા નથી. પણ સંસારમાં દરેક પ્રકારના માણસો બધા નથી હોતા. ઘણાઓ તો કદાચ વગર કરે છે અને તે ઉત્તમ દરજ્જાના છે. આપણો આત્મા અજરઅમર છે તે છતાં આપણા દેહને મૃત્યુ ક્યારે આવશે તે આપણે જાણતા નથી. માટે જે કાંઈ સુકૃત કરવું હોય તે આપણે આ ક્ષણેજ કરવું જોઈએ. વિધર્મીઓ તમારા બંધુઓને વટલાવી બીજા ધર્મમાં લઈ જાય છે, તે જોતાં તમારી ધનદોલત અને આખી દુનિયા સુધારવાનો ફાંકો રાખવો એ કેવું ગણાય? (શરમ શરમના પોકારો!) તમારો ધર્મ કેવો છે? આપણા દેશની વિધવાઓ પોતાના ચારિત્ર-રત્નને બચાવવા પ્રાણ આપે છે, છતાં ભૂખ આગળ તેઓ લાચાર બને છે. તમે તેઓ માટે કેવી દયા ધરાવો છો? તમે તમારી શક્તિને સ્કુરવો. તમારા સામાજિક બળને વધારો. તોજ તમે જૈન દર્શનનો પ્રચાર કરી શકશો. તમારી પાસે પુરતા-પુષ્કળ પૈસા છે, પણ તેનો ઉપયોગ કરતા નથી આવડતું. આમ સર્વે કોન્ફરન્સના આ કાર્યને ટેકો આપવા તૈયાર થાઓ. કેટલાકો એવી વાતો ફેલાવે છે કે જૈનોએ જ માંસભક્ષણનો ફેલાવો કર્યો છે. એવું નામ સહનશીલતા નથી. એવી બાબત સહન કરવી ન જોઈએ. ખરી સ્થિતિ જાહેર કરી તમારી પરના અશ્લેષો દૂર કરવા જ જોઈએ. દ્રવ્ય તો હમેશાં હોય છે જ, પણ તેના ઉપયોગમાં તેની હસ્તીનો લાભ સચવાશે. જૈનો પાસે પૈસા, હિમ્મત બધું છે, પણ સ્વાર્થને લીધે તે એવા ભાવને સમજી શક્યા નથી. જ્યારે તે એ ભાવ સમજશે ત્યારે જ તેનો ઉદ્ધાર થશે. (તાળીઓ).

અત્રે મી. ઢઠાએ જાહેર કર્યું હતું કે આ ફંડ આખા હિંદુસ્તાનના જૈનોના લાભ માટે છે, અને એકલી કોન્ફરન્સ ઑફિસને તે સાથે સંબંધ નહીં રહેશે. એ માટે એક યોજના હવે પછી તૈયાર થશે અને તે જાહેર કરવામાં આવશે. (તાળીઓ).

રાત્રિની બેઠક.

રાત્રે આઠ વાગે કોન્ફરન્સનું અધુરું કામ શરૂ કરવામાં આવ્યું હતું. જે વખતે પ્રમુખસાહેબ તબિયત ખરાબર ન હોવાથી વખતસર આવી ન શકવાથી શેઠ નથમં-લજી પ્રમુખસ્થાને બીરાજ્યા હતા, અને શેઠ દોલતરામજી પાછળથી આવતાં તેમણે પ્રમુખપદ લીધું હતું.

સ્રી શિક્ષણ.

જૈન પત્રના અધિપતિ મી. દેવચંદ દામજી કુંડલાકરે દરખાસ્ત કરી કે જૈન કન્યાઓમાં શિક્ષણનો પ્રસાર જેમ વધે તેમ કરવાની જરૂર છે, અને તે માટે તેમાં

૧૭૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

બાધક રીવાજો જેવા કે બાળલગ્ન, કન્યાવિક્રય અને વૃદ્ધવિવાહ સામે સખત વિરોધ આ કોન્ફરન્સ બહાર કરે છે.

મીઠ કુંડલાકરે એ બાબતમાં એક લાંબું ભાષણ કરી સ્ત્રી શિક્ષણની આવશ્યકતા દર્શાવી હતી.

મીઠ મુળચંદ આચારામ વૈરાટી, પંડિત હંસરાજજી, મગનમલજી કોચર બી. એ., અંબાલાવાળા મી. ગોપીચંદજી, મી. સમરથમલજી સીંધી વિગેરેએ ઉપલી દરખાસ્તને ટેકો તથા અનુમોદન આપ્યા બાદ એ ઠરાવ પસાર થયો હતો. (તાળીઓ).

બાદ ધાર્મિક શિક્ષણનો ઠરાવ રજુ કરવામાં આવ્યો હતો. તેમાં ઠરાવ મુકનાર ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસ તથા અનુમોદન આપનાર શેઠ લખમીચંદજી ઘીયા હતા. પરંતુ આ દિવસે રાત્રિનો ઘણો ટાઇમ વ્યતીત થવાથી તે ઠરાવ તથા હાનિકારક રિવાજોને લગતા ઠરાવો વગેરે પ્રમુખ તરફથી મુકવામાં આવ્યા હતા. બાદ નીચે મુજબ કાર્ય દુકામાં પતાવવામાં આવ્યું હતું.

ગાયકવાડને વિનંતી.

નામદાર ગાયકવાડ સરકારની મેડથામુ ખેરાળુ રેલ્વેની લાઇનનું તારંગાડીલ સ્ટેશન તા. ૧-૧૨-૧૯ થી બંધ થવાથી જૈન જાત્રાળુઓને હાડમારીઓ ઉભી થઈ છે. તેથી તે સ્ટેશન ફરી ઉઘાડવા નામદાર ગાયકવાડ સરકારને આ કોન્ફરન્સ વિનંતી કરે છે તથા એ લાઇન આગળ વધારી ડુંગરની તળેટી સુધી લઈ જવા તા. ૧૬-૧૦-૧૯ ની ધારાસભામાં જે ઠરાવ થયો છે તેને આ કોન્ફરન્સ ટેકો આપે છે, અને તે પ્રમાણે તાકીદથી કરવા આ કોન્ફરન્સ સંપૂર્ણ આગ્રહ કરે છે.

ઉપલો ઠરાવ પ્રમુખ સાહેબે રજુ કરતાં તે પસાર થયો હતો.

બાદ આગલી કોન્ફરન્સે પસાર કરેલા ઠરાવોને ચાલુ કોન્ફરન્સ ટેકો આપે છે, એવો ઠરાવ પ્રમુખસાહેબે રજુ કર્યો હતો, જે પસાર થયો હતો.

શ્રીમદ્ મુનિ મહારાજ શ્રી વલ્લભવિજયજીનો આભાર.

પરમ પૂજ્ય મુનિરાજશ્રી વલ્લભવિજયજી મહારાજ સાહેબ મારવાડ-ગોડવાડ પ્રાંતના ઉદ્ધાર માટે કેળવણી સંબંધી મહાન્ પ્રયાસ કરી રહ્યા છે. તે કાર્ય કોન્ફરન્સના મુખ્ય ઉદ્દેશને અમલમાં મુકનાર હોઈને તેના તરફ આ કોન્ફરન્સ સંપૂર્ણ સહાનુભૂતિ બતાવે છે અને તે માટે મહારાજશ્રીનો અંતઃકરણપૂર્વક આભાર માને છે, અને દરેક સ્થળે કેળવણીના પ્રશ્નો ઉપાડી લેવા સર્વ મુનિ મહારાજોને વિનંતી કરે છે. (તાળીઓ)

એ ઠરાવ નામદાર પ્રમુખે રજુ કર્યા બાદ પસાર થયો હતો.

ત્રીજા દીવસની બેઠક.

૧૭૯

સ્વદેશી વસ્તુ વાપરવા વિષે.

આપણી કોમ મુખ્યત્વે કરીને વેપારી હોવાથી દેશના હુન્નર ઉદ્યોગ અને વેપારી ખીલવણી અર્થે દેશના પ્રાચીન ઉદ્યોગોને ખીલવવા તે દરેક જૈનની ફરજ છે અને તેના હુન્નરોને સ્વીકારવાથી તથા સ્વદેશી વસ્તુ જ વાપરવાનો નિશ્ચય કરવાથી સમાજની ઉન્નતિ થાય છે તેમ આ કોન્ફરન્સ માને છે, અને તેટલા માટે દેશના પ્રાચીન ઉદ્યોગો ખીલવવા અને ખાસ કરીને આપણા દેશમાં ઉત્પન્ન થતી ચીજો વાપરવાનો નિશ્ચય કરવા આ કોન્ફરન્સ આગ્રહપૂર્વક ભલામણ કરે છે.

ઉપલો ઠરાવ નામદાર પ્રમુખે રજુ કર્યો હતો. જે તાળીઓના અવાજ વચ્ચે પસાર થયો હતો.

ખંધારણમાં ફેરફાર.

કોન્ફરન્સનાં ખંધારણમાં જે ફેરફાર કરવાની જરૂરીયાત માલુમ પડે તે આવતા અધિવેશન પહેલાં ત્રણ મહીના અગાઉ હેડ ઑફિસ પર મોકલી આપવાની વિનંતિ કરવામાં આવે છે અને તેની વીગત ઑફીસ તરફથી એક માસ અગાઉ બહાર પાડી તે ઉપર આવતા અધિવેશન વખતે વિચાર કરવામાં આવશે.

ઉપલો ઠરાવ પ્રમુખ સાહેબે રજુ કરતાં તે પસાર થયો હતો.

અત્રે પંડિત હંસરાજજીએ ઉર્દુ અને હીંદી જાણનાર બાહોશ ક્લાર્ક કોન્ફરન્સ ઑફિસમાં રાખવા માટે પંજાબ તરફથી વિનંતી કરી હતી જે મી. મોતીલાલ મુળજીએ સ્વીકારી હતી.

અત્રે મી. ઢઢાએ જાહેર કર્યું હતું કે આગલી કોન્ફરન્સ પંજાબમાં કોઇ પણ શહેરમાં ભરવા માટે પ્રમુખ સાહેબ મારફત પંજાબના સંઘ તરફથી કરવામાં આવી છે. એવી સરતે કે તે વખતે મુનિરાજશ્રી વલ્લભવિજયજીનું ચોમાસું ત્યાં હોય અને અત્રે હાજર રહેલા ત્યાં પધારે.

પંડિત હંસરાજજીએ જણાવ્યું હતું કે અત્રે ત્રીજી સરત એ છે કે એ અધિવેશનનું પ્રમુખસ્થાન મી. ઢઢાએ સ્વીકાર્યું.

અત્રે તાળીઓના અવાજે થઈ રહ્યા હતા અને એ સરતે પંજાબનું આમંત્રણ સ્વીકારવામાં આવ્યું હતું અને ૧૯૨૧ ની સાલમાં ૧૩ મી જૂન સ્વેતાંબર કોન્ફરન્સ ભરાશે.

અત્રે પ્રમુખે નીચલી ઉદારતા જાહેર કરી હતી. રૂ. ૧૦૦૦ કોન્ફરન્સ ની-ભાવ ફંડ, રૂ. ૧૦૦૦ કેળવણી ફંડ, રૂ. ૨૦૦ વૈદ્ય ટીયરો માટે અને જો ગોડવાડની પાઠશાળા શરૂ થાય તો તેમાં રૂ. ૧૦૦૦.

બાદ જનરલ સેક્રેટરીઓ તરીકે મી. મોતીલાલ મુળજી અને મી. મકનજી બેરીસ્ટરને મુખ્ય માટે નીમવામાં આવ્યા હતા અને પ્રોવિન્સિયલ સેક્રેટરીઓ અને

૧૮૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

અને બીજા ઓધેદારોની નીમણુંક કરવામાં આવી હતી, અને સ્ટેન્ડોંગ કમિટિના નામે પણ વાંચી જવામાં આવ્યા હતા.

અત્રે મી. ઢઢાએ જાહેર કર્યું હતું કે પંજાબના શ્રી સંઘે આ કોન્ફરન્સના પ્રમુખસાહેબને એક સોનાનો ચાંદ આપવાનો ઠગવ કર્યો છે, જે મુંબઈથી આવ્યા બાદ તેમને એનાયત કરવામાં આવશે.

ત્યારબાદ પ્રમુખ સાહેબનો, રીસેપ્શન કમિટિના કાર્યવાહકોનો, વૉલં-ટીયરોનો અને દરેક કમિટિના પ્રમુખ અને સેક્રેટરીઓનો આભાર માનવામાં આવ્યો હતો. જે બાદ કોન્ફરન્સનું કામકાજ રાત્રે બાર વાગે ખતમ થયું હતું.

બારમી શ્રી જૈન શ્વેતાંબર કોન્ફરન્સમાં મુનિમહારાજ
શ્રી વલ્લભવિજયજી મહારાજે આપેલું વ્યાખ્યાન.

॥ ॐ નમો વીતરાગાય ॥

यस्य निखिलाश्च दोषा न सन्ति सर्वे गुणाश्च विद्यन्ते ।

ब्रह्मा वा विष्णु र्वा हरौ जिनो वा नमस्तस्मै ॥

માન્યમુનિવરો! સુશીલા સાધ્વીયો! સબ્ય સદ્ગૃહસ્થો! એવં સત્તારિયો! આપ સર્વકા યહાં પર ઉપસ્થિત હોના કુછ અન્ય હી કથન કર રહા હૈ. રંગ વિરંગી વિચિત્ર પદ્ધતિયોં ઔર લાલ પીલે અનેક પ્રકારકે કપડે વ ગહનોસે સુસજ્જિત દોદલકા એકત્રિત હોના તો અનેક વિવાહ (શાદી), જેમનવાર આદિ પ્રસંગોમેં સંલવ હૈ, પંતુ આપસે કયા? સારી દુનિયાસે ઉલટે રસ્તે ચલનેવાલે હમારે દો દલ જે આપકો દિખલાઈ દેતેં હૈ ઉસસે સાફ જાહિર હોતા હૈ કિ યહ પ્રસંગ સાંસારિક નહિં હૈ, કિન્તુ ધાર્મિક હૈ. અતએવ મૈં બી યહાં કુછ બોલનેકા અધિકાર રખતા હૂં.

મેરા વિચાર ઔર અધિકાર.

મહાશયો! યહાં જે કુછ કહૂંગા અપના નિજ વિચાર કહૂંગા. ઉસકો માન્ય રખના ન રખના, ઉસપર વિચાર કરના ન કરના આપકા અખતિયાર હૈ. મેરે પાસ કયા? જૈન સાધુ માત્રકે પાસ ઐસી કોઈ સત્તા નહીં જિસકે બલસે આપ પર કોઈ કિસમકા ફરજ યા જોર ડાલ સકેં? જૈસા કિ તારીખ ૧૧ ડીસેમ્બરકે સાંઝવર્તમાન મેં સુત્રેહકે ઉત્સવમેં સામેલ નહીં હોનેકા કરવીર પીઠકે જગદ્ગુરુ શ્રી શંકરાચાર્ય કા અપને અદુયાયિયોંકો ફરમાન જાહિર હૂઆ હૈ.

જૈન ગુરુઓકો ઉપદેશકા અધિકાર હૈ. આ દેશકા નહીં સજ્જનો! આપકે

બારમી સ્વે. કોન્ફરન્સમાં ઓવરલોલવિજયજી મહારાજે આપેલું વ્યાખ્યાન. ૧૮૧

પાસ ડેલીગેટ-પ્રતિનિધિત્વ સૂચક ચિન્હ ફૂલ હૈ, મેરે પાસ રમેહરણુ-ધર્મધ્વજ હૈ. આપકે પાસ કાગજકા કટા હુઆ ટિકિટ હૈ, મેરે પાસ કપડેકા બના હુઆ લેખ હૈ. આપકો કોન્ફરન્સ જૈન મહાસભાકે ઇસ અધિવેશનકે તીન દિનોકા પ્રતિનિધિત્વ મિલા હૈ, મુઝે જૈનશાસનકા હમેશકે લિખે જિન્દગી યાવજીવ મિલા હુઆ હૈ.

આપકો આમંત્રણપત્રિકાદ્વારા અપને અપને ગ્રામ-નગર સંસ્થાકી તર્ફસે અધિકાર પ્રાપ્ત હુઆ હૈ, મુઝે પ્રાતઃસ્મરણીય મરહૂમ જૈનાચાર્ય શ્રીમદ્ વિજયાનન્દસૂરિ શ્રી આત્મારામજી મહારાજકે હસ્તસે શ્રી જૈનસંઘકી તર્ફસે પ્રાપ્ત હૈ. પ્રાપ્ત અધિકારકો યથાશક્તિ અમલમેં લાના અપના કર્તવ્ય સમજકર હી મૈં ઇસ સમય ઉદ્ધત હુઆ હૂં.

કોન્ફરન્સ (મહાસભા) કી આવશ્યકતા.

સબજનો! ઐસી ઐસી સભાકી આવશ્યકતા કિતની હૈ? આપ સબ જાનતે હૈ. ઇસ સભાકે સ્વાગત કમિટીકે પ્રમુખને ઔર સભાધ્યક્ષને અપને અપને વક્તવ્યમેં જાહિર કર દિયા હૈ. અન્યાન્ય સ્થાનોમેં ઐસી અનેક સભાયે હો રહી હૈ. યદિ ઇસ સમાહકો સભાસમાહકા નામ દિયા જાય તો યોગ્ય હી હૈ. સભાઓકા ઉદ્દેશ ઉન્નતિકે સિવાય અન્ય કોઈ નહીં હૈ, યહ ખાત સત્ય હી માનની પડતી હૈ.

પરંતુ કહીં કહીં કિસી સમય ઉસસે વિપરીત કાર્ય હોતા સુનાઈ યા દિખાઈ દેતા હૈ. જિસસે કિતનેક લોગોં કો અફચિસી હો જાતી હૈ. મેરી સમજમેં યહ ઉનકી બડી બારી બૂલ હૈ. ઇસ તરહ કરને સે પક્ષ પડ જાતા હૈ. એક દૂસરા એક દૂસરે પર આક્ષેપ યા કલંક ઇલજામ દે દેતા હૈ. જીસકા અસર ખુરા હો જાતા હૈ. સંપકે સ્થાન પર કુસંપ, પ્રીતિકી જગા અપ્રીતિ, સુધાર કે બદલે બિગાડ હો જાતા હૈ. ઇસ લિખે પ્રિય મહાશયો! વ્યક્તિગત કાર્ય કો આગે ખડા કર સમષ્ટિકા નાથ કરના બુદ્ધિમત્તા નહીં હૈ બડી મુશ્કેલસે અને કષ્ટ સહન કર ધનવ્યય કરકે તીન દિન કે લિખે જો સમ્મેલન હોતા હૈ ઉસમેં તકરારી ખાતકો સ્થાન ન દે કર જિસ મુદ્દે કી ખાત કે લિખે જિસ ઉદ્દેશસે એકત્રિત હોતે હૈ ઉસકા હી નિરાકરણ હોના ઉચિત સમજા જાતા હૈ.

શાન્તિકી યોજના.

બેશક, કોઈ અશાન્તિકા પ્રશ્ન હો, જિસસે સમાજ પર ખુરી અપ્રર હોને કા સંભવ હો, કુસંપ કા ખીજ બોયા જાતા હો, ઉસકે લિખે ન્યાય કો માન દે કર સભ્યતાસે ગંભીર તાકે સાથ પરસ્પર વિચારોકા મિલાનકર શાન્ત ચિત્તસે સમાજકે હિતકી ખાતર થોડે હી સમયમેં યદિ નિરાકરણ હોતા દિખલાઈ દેવે કસરત રાયસે કર દેના યોગ્ય હૈ. પરંતુ એકત્રિત ખાતકી ખાતર અપનાહી કક્કા ખરા કિયે-

૧૮૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

જાના ઐર સમાજકો ધક્કા દિયે જાના. આધી આધી ઐર સારી રાત એક હી ખાતકો ઉઠા લિયે જાના યોગ્ય નહીં હૈ. મહેરખાનો ! યદિ આપકો સમાજકા, જૈન ધર્મકા, અપને સ્વામીભાઈયોંકા, અપની ધર્માત્મા બેહનોંકા, અપની સંતાનકી, અરે અપને પિતા પ્રભુ મહાવીરકે શાસનકા કુછલી દર્દ હો, આપકી નસ ઐર રગ રગ મેં ધર્માભિમાન યા મનુષ્યત્વકા અંશલી હો તો અપને ઐર અપની સમાજકે હિત કે લિયે આપકો અશાન્તિ, કલેશ, કુસંપકો સમાજસે ધક્કા દેકર શાન્તિ, પ્રેમ ઐર સંપકા વાસ કરાનેકે લિયે જુદે જુદે ઇલાકાકે મુખ્ય મુખ્ય સમાજ કે પ્રતિષ્ઠિત નેતાઓંકી એક ખાસ સલા કાયમ કરની ચાહીયે. જરૂરત કે વક્ત વો સમાજહાં યોગ્ય સમજા જાવે એકત્ર હો કર જો ખુલાસા અપને હસ્તાક્ષરોસે જાહિર કરે સર્વ સમાજમેં માન્ય હો જાવે. મેરી સમજમેં યહ ખાત કયા શુદ્ધસ્થ ઐર કયા સાધુ સજ્જકો પસંદ આયગી.

મહાશયો ! પીછે લી ઐસી પ્રજાલી ચલતીથી ઐસા જૈન ઇતિહાસસે માલૂમ હોતા હૈ. શ્રી ધર્મઘોષસૂરિ મહારાજને જૈન ધર્મસે વિરૂદ્ધ ચલનેવાલે શ્રાવકોં કે શિક્ષા દેને વાસ્તે અઠારાં શ્રાવક કાયમ કિયે થે. જિનમેં શ્રીમાલકુલતિલક યશો-ધવલ નામા ખજાનચીકા પુત્ર જગદેવ મુખ્યથા. જિસ જગદેવકો શ્રી હેમચંદ્રસૂરિને બાલકવિકા બિરૂદ કિયાથા.

વિદ્યાકી ખામી દૂર કરો.

ખ્યારે જૈનભાઈયો ! આપને સમજ લિયા હોગા પિછલે હમારે જૈન ભાઈ સુશિક્ષિત, ધનાઢ્ય, અધિકારી ઐર પ્રતિષ્ઠિત હોતે થે. જિસસે વો ધાર્મિક ઐર સામાજિક યાવત્ રાજ્યકાર્યમેં લી પ્રવીણ હોતે થે. આજકાલ અપની કેસી દશા હો રહી હૈ સો આપ સે છુપી હુઇ નહીં હૈ. જિસકા મુખ્ય કારણ જહાંતક મેરા ખ્યાલ પહુંચતા હૈ વિદ્યાકા અભાવ નહીં તો કમી તો અવશ્ય હી હૈ.

મુઝે કહના પડતા હૈ કિ હિંદુસ્તાનમેં પ્રાયઃ કયા હિન્દુ કયા મુસલમાન, કયા ઇસાઈ કયા પારસી, કયા આર્યસમાજ કયા સિખ, સળકે કાલેજ સુનાઈ દેતે હૈ, પરંતુ જૈનોંકા એકલી કોલેજ-મહાવિદ્યાલય નહીં હૈ.

જિસ સમાજ મેં સળસે અધિક વિદ્યા-જ્ઞાનકા પ્રેમ કહાજાતા હય-માના જાતા હય ઉસમેં કોટીશ્વરોં કે વિદ્યમાન હોતે હુએ લી વિદ્યાકા ક્ષેત્ર સંકુચિત હી ગના રહે. યહ થોડે દુઃખકી ખાત નહીં હય ! કમસેકમ હિન્દુસ્તાનમેં ત્રીન જૈન કોલેજ હોનેકી આવશ્યકતા હય. એક ગુજરાતમેં ઐસે સ્થાનપર હોવે કિ જિસકા લાભ ગુજરાત, કાઠીયાવાડ, કર્ચ ઐર દક્ષિણ સગ લે સકે. એક મારવાડમેં ઐસે સ્થાનપર હોવે કી જિસકા લાભ મારવાડ, મેવાડ, માલવા સળકો મીલે. એક ઐસે સ્થાનપર બને કી જિસકા લાભ પંજાબ, બંગાલ, સંયુક્ત પ્રાંત આદિ સળકો મિલે.

શ્રી વલ્લભવિજયજી મહારાજે આપેલું વ્યાખ્યાન.

૧૮૩

કૉલેજકી આશા.

મહાનુભાવો ! ખડે હર્ષકી ખાત હૈ કિ પંજાબમે જૈન કૉલેજકી સંભાવના મહોદય સભાપતિજીને આપકે આગે પ્રકટ કર હી દિ હય તો ભી પ્રસંગ હોનેસે પંજાબી ભાઈયોકો યાદ દિલાને કે લિયે સ્વર્ગવાસી ગુરૂમહારાજકા ઉચ્ચ આશય મેં સુના દિયા ચાહતા હૂં.

એક દિનકા જીકર હય, લુધિયાનામે કિતનેક આર્યસમાજ ભાઈયોને શ્રી મહારાજ સાહેબસે અર્જકી કિ, આપ દેવમંદિર તો ખનવાયે જાતે હય, મગર દેવ-મંદિરકે રક્ષકો કે ઉત્પાદક દેવવાણી-સરસ્વતીકે મંદિરકી ભી જરૂરત હય.

શ્રીમુખને, આહા ! કયા હી ઉસ વક્ત સમયસૂચકતા કા જવાબ દિયા, સુન-કર સખ ખુશ હો ગયે. આપને ફરમાયા ઇસવકત ઇનકો દેવભકત ખનાનેકી જરૂરત હય ઇસ લીએ દેવમંદિર ખનતે હય. જખ યહ કાર્ય પૂર્ણ હો જાયગા, ખુદ ખખુદ દેવવાણીકા ખ્યાલ હો જાયગા.

ખેશક, મહાપુરૂષોકી વાણીમે ભી દેવવાણીકા હી અગ્રર હોતા હય. આપકા કહના જયૌંકાત્યૌં હી મેરે અનુભવ મેં આ રહા હય. ધીરે ધીરે પાઠશાલા હાઇસ્કૂલકે રૂપમે પ્રવિષ્ટ હો કૉલેજ કે રૂપમે આનેકી સંભાવના હો રહી હૈ.

મહાશયો ! મેરે અંદરભી ઇસ ખાતકા ખીજ ઉસ વક્તકા ખોયા હુઆ ધીરે ધીરે અંકુર કે રૂપ મેં પ્રકટ હુઆ આપકો નજર આતા હોગા, પરંતુ વો સદગુરૂકા ખોયા ખીજ સફલ તખ હી માના જાયગા જખ સરસ્વતીમંદિર ખન કર ઉસ મેં સે દેવ-દેવમંદિર-દેવવાણી કે રક્ષક સરસ્વતીપુત્ર ઉત્પન્ન હોંગે. મુઝે કહનેકા અધિકાર નહીં, મગર રહા ભી નહીં જાતા, જિતના આપ લોગોંકા લક્ષ્મી પ્રતિ પ્રેમ હૈ યદિ થોડા સા ભી સરસ્વતી પ્રતિ હોવે તો આપકા ઉભય લોક મેં ભલા હોવે. પરંતુ અફસોસ ! આપને એકકો જિતના માન દિયા હૈ ઉતના હી ખદકે ઉસસે ભી અધિક દ્વંસરીકા અપમાન કર રખા હૈ, લોક મેં ભી નૂતન પ્રેમપાશખદ્દ હો કર પુરાતન સ્ત્રીકા અપમાન કરતે હૈ. પરંતુ રાજ્યભય સે, લોકાપવાદ ભયસે યા જ્ઞાતિખંધન કે ભયસે ઉસકા નિર્વાહ તો ઉસે અવશ્ય હી કરના હોતા હૈ. અફસોસ ! સરસ્વતીકા ઇતના ભી નિર્વાહ નજર નહીં આતા. મેં સત્ય કહતા હૂં આપ લોકોં કી જો ખિજડી હુઇ દશા દિખલાઇ યા સુનાઇ દેતી હૈ આપ કે કિયે અપમાન સે કુપિત હુઇ સતી સરસ્વતી કે શાપકા હી પ્રભાવ સમજના ચાહીયે. ઇસ લીએ ઉસકો મનાઓંગે તખ હી આપકા સૌભાગ્ય ખદેગા.

ગુજરાતી ભાઈયોં કી આશા છોડ દો.

મહાનુભાવો ! મુઝે સહર્ષ કહના પડતા હૈ આપ સખ કયા ગુજરાતી, કયા

મારવાડી, કયા પૂર્વી, કયા પંજાબી ઇસી મારવાડ ભૂમિ કે પુત્ર હૈં. સૌભાગ્યવશ આપ સબ કયા ઓસવાલ, કયા શ્રીમાલ, કયા પોરવાલ આપની માતૃભૂમિમેં ઉપસ્થિત હુએ હૈં. આપ સબકો મિલકર માતૃભૂમિકા ઉદ્ધાર કરના હોગા. જબ આપકી માતૃભૂમિકા ઉદ્ધાર હોગા ચાદ રખના આપકા, આપકા, ધર્મકા, પ્રભુ વીર ભગવાન કે શાસનકા તબી ઉદ્ધાર હોગા. જનમેં ગુજરાતી ભાઇ તો ઇસ ભૂમિસે ખિલકુલ નિર્મોહી હો ચુકે હૈં, ઇન્હોને અપના ખાનપાન, પહરાન, ખેલ ચાલ, રીતિ રીવાજ, રંગદંગ, સબહી પ્રાયઃ બદલ લિયા હૈ. ઇસસે ઇનકી આશા પર રહના તો મુઝે ઠીક નહીં માલૂમ હેતા.

યહાંતક જિન્હોને જવાબ દે દિયા કિ, કભી હુમારે પર મારવાડી ભાઇ હક ન જમા લેવે! અપના ગોત તકભી ભૂલા દિયા! આપ યૂં ન સમઝે કિ, મહારાજ મારવાડ મેં હૈં ઇસ લિયે મારવાડીયોં કે અરછા લગાને કે લિયે ગુજરાતી ભાઇયોં કી તર્ફ કહી નજરસે દેખા જાતા હૈ. નહીં, નહીં, મેરા જન્મ બડોદા-ગુજરાત મેં હૈ ઔર મેરી દીક્ષા આપકે સામને ખેઠે હુએ નવમી કોન્ફરન્સકે માણ પ્રમુખ શેઠ મોતીલાલ મૂલજી કે શહર રાધનપુર મેં હુઇ હૈ. મેરી દોનોં હી અવસ્થાકી માતૃભૂમિ ગુજરાત હય. મુઝે ગુજરાતકી ભૂમિકા માન હય. પરંતુ મેં જિસ આશયસે કહ રહા હું ઉસપર લક્ષ્ય દિયા જાયગા તો મેરા કહના આપકો અવસ્થ ન્યાયસંપન્ન દિખલાઈ દેગા. જિતને પુરાણે બડે બડે ભવ્ય રાણુક-પુરણ સરીખે મંદિર મંદિરભૂમિમેં દિખાઈ દેતે હય ગુજરાતમેં નહીં દિખાઈ દેગે. ગુજરાતમેં જાકર ઇન અપૂર્વ મંદિરોંકે લિયે ગુજરાતી ભાઇયોંને કિતના દ્રવ્ય લેજા ? હાં, ગુજરાતમેં પ્રગટ હોતે નયે નયે તીર્થોંકે લિયે મારવાડી ભાઇયોંસે દ્રવ્ય લિયા તો જરૂર હોગા. ઇસ હાલતમેં બતાઈએ ગુજરાતકી આશા પર ખેઠ રહના ઠીક હય ? કદાપિ નહીં. રહા પૂર્વ ઔર પંજાબ. સો ઉધર તો ઇતની વસતી હી નહીં. વો અપના કામ હી આપ નિજા લેવે ગનીમત હય ! બસ, તૈલીકે બેલકી તરહ ઇધર ઉધર ધૂમધામ કર ફિર મારવાડી ભાઇયોં પર હી દ્રષ્ટિ આ ઠહરતી હય. ઇસમેં શક નહીં મારવાડી વેપારી હય, ધનાઢય હય, શ્રદ્ધાલુ હય; પરંતુ વિધાકે અભાવસે વિવેકકા વિયોગ હો જાનેસે હઠીલે જ્યાદા નજર આતેં હય. જિસ ખાતકો પકડ લેવે છાડતે નહીં. યધપિ યહ બઠા બારી અવગુણ હય, પરંતુ મેરે લિયે, નહીં, નહીં, આપ સબકે લિયે, વીરપ્રભુકે શાસનકે લિયે ગુણરૂપ હોતા નજર આતા હય. આપ સમઝ લેવે, જો ઇસ વક્ત જિસ કામકે લિયે મારવાડી ભાઇયોંને હાથ લંબાયા હય હઠ પકડ લીયા તો બસ, જ્યજ્યકાર સમાજકા ઉદ્ધાર હુ મા હી પડા હય. ઇસમેં શક નહીં.

ત્રીજા દિવસની બેઠક.

૧૮૫

મહાજન ડાકૂ મત બનો.

આપ સુનકર ખુશ હોંગે મારવાડી ભાઈએને શ્રી આત્માનંદ જૈનવિદ્યાલય, ગોહવાડ સ્થાપન કરનેકા નિશ્ચય કર લિયા હય જિસકે લિયે ચંદા-ફંડ જરી હય. કરીય હો અઢાઈ લાખકી રકમ લિખી ગઈ હય. મેં ઉમીદ કરતા હું ઇસી તરહ ઇનકા ઉત્સાહ જારી રહા તો યહ રકમ દશ લાખ તક પહુચ સકતી હય ઔર જૈન કોલેજકા ઉદ્દેશ બહુત હી જલદી પુરા હો સકતા હય. દેખા ચાહિયે અમ મારવાડી ભાઈ મુજે કીતના સચ્ચા બનાતે હય. હુંડી તો લિખી ગઈ હય સીકરનેકી દેરી હય. યદિ સીકર ગઈ તો વાહ વાહ વરના સમગ્રા જાવેગા! બાહિરસે હમે મીથે ડાકૂઓને છુટે ઔર અંદરસે મહાજન-ડાકૂઓને લૂટે! મહાશયો! સમય અધિક હોતા જતા હય, મેરા કથન કહીં કહીં આપકો ચૂમતા લી હોગા; પરંતુ આપ જાનતે હય માતા પિતાકા દિલ જળ દુઃખતા હય તમ કટુ ઔષધ હી પુત્રકો પીલાતે હય, મેરા દિલ અંદરસે દુઃખતા હય તબી આપકી-સમાજકી દુર્દશાકે સુધારકે લિયે ઇતના કહતા હૂં. યદિ આપ ઇસકો હિનબુદ્ધિસે, ગુરબુદ્ધિસે નિઃસ્વાર્થ હમારે બક્ષેકે વાસ્તે હી કહતે હય. ઇસ આશયસે સ્વીકારોંગે આપકા, આપકે બાલબચ્ચોંકા, આપકે સમાજકા હિત હોગા, ઔર યદિ ઉલટા સમજોંગે આપકા હી અહિત હય. પરંતુ મુજે તો ઉપકાર દષિસે, હિતબુદ્ધિસે, અનુગ્રહ બુદ્ધિસે, કહનેમેં એકાંત હિત હી હિત હય.

વીતરાગકી દુકાનકે સચ્ચે મુનીમ.

મહાનુભાવો! તીર્થંકર ભગવાન વીતરાગ દેવકી દુકાનકે સચ્ચે મુનીમ જો સાધુ મુનિરાજ કહાતે હય. યદિ કીસી કિસમકી બેઇમાની ન કરે તો હાનીકા તો કામ હી નહીં બદકે, વૃદ્ધિ પાતે પાતે પરમાત્મ સ્વરૂપ ખુદ પરમાત્મા બન સકતે હય. દુકાન મોબુદ્ધ હય. સૌદા મોબુદ્ધ હય. મુનીમ હુશીયાર હોના ચાહીયે. યદિ મુનિમ સચ્ચાઇસે કામ કરતા રહેગા દિન દિન બઢતી હી હોગી. યદિ કોઇ બેઇમાની કી તો કાંદેકી વાસકી તરહ જાહિર હુએ વિના ન રહેગી. આખીરમેં ઉસ બેઇમાન મુનીમકા દેવાલા નીકલ જાયગા. મુંહ કાલા હો જાયગા. ઇસલિયે વીતરાગકી દુકાનમેં વીતરાગ બનને બનાનેકા હી સૌદા હોના ચાહીયે. યદિ વડાં વીતરાગ બનને બનાનેકે સૌદે કે સિવાય-રાગદ્વેષકી પરિણતિકી કમી-હાનીકે સિવાય અન્ય કોઇ સૌદા, રાગદ્વેષ ઇર્ષા મમતા માયા અહંકાર આદિકી વૃદ્ધિકા નજર આતા હય તો વો વીતરાગકી દુકાન નહીં. વો વીતરાગકી દુકાનકા મુનીમ નહીં, વો જ્ઞાન નહીં, વો જ્ઞાની નહીં, વો સમજ નહીં, વો સમજવાલા નહીં. ભગવાન હ-રિભદ્રસૂરિ મહારાજ ફરમાતે હય.

“ તજ્ઞાનમેવ ન ભવતિ યસ્મિન્નુદિતે વિભાતિ રાગગણઃ ।

તમસઃ ક્રુતોસ્તિ શક્તિર્દિનકરકિરણાગ્રતઃ સ્થાતુમ્ ॥ ૧ ॥

ભાવાર્થ ઇસકા થહ હય કિ, વો જ્ઞાન જ્ઞાન નહીં હય, જિસ જ્ઞાનકે હોનેપર રાગાદિ સમૂહ દિખાઇ દે. અંધેરેકી સૂર્યકિરણોંકે આગે ખડા રહેનેકી શક્તિ કહાં હય ?

કર્ત્તવ્ય પરાયણ હોના ચાહીયે.

મહાશયો ! જ્ઞાનકા ફલ વૈરાગ્ય હોના ચાહીયે. ઇસલિએ જ્ઞાન, પાંડિત્ય, સમજ ઇલમત લી સફલ માના જાતા હય. યદિ ઉસકે સ્વામી સદાચારી, ચારિત્રપાત્ર, ગુણુગ્રાહી હો. તલી વો પ્રતિષ્ઠાપાત્ર ઉચ્ચપદ સદ્ગતિકા અધિકારી હો સકતા હય. અન્યથા જગતમે જ્ઞાની પંડિત ઇલમદાર ભલે કહાવે પરંતુ ઇતને માત્રસે ઉતકા પરલોક કલી ન સુધરેગા. ચતુર્દશ પૂર્વધારી ભગવાન ભદ્રાહુ સ્વામી ફર માતે હય.

જહાસરો ચંદન મારવાદી મારસસ માગી ન હુ ચંદનસસ ।

एवं खु नाणो चरणेन हीणो, नाणस्स भागी न हु सोगईए ॥૧॥

ઇસકા મતલબ થહ હય કિ, જૈસા ચંદનકા ખોખા ઉડાનેવાલા ગધા ભારકા હી ભાગી હય. ચંદનકી સુગંધ ખુશબૂકા નહીં. જૈસે હી જ્ઞાની-પંડિત જ્ઞાન-પાંડિત્ય કા હી ભાગી હય, પરંતુ નિર્વિવેકી સદાચાર ચારિત્ર સે હીન રહિત હોને સે સદ્ગતિકા ભાગી નહીં હોતા. જો પઢે લિખે હય પર ચારિત્ર સદાચારમે તતપર નહીં, કર્ત્તવ્ય પરાયણ નહીં વે પઢે લિખે મૂર્ખ (પંડિત મૂર્ખ) હય. વે (Gramophone) ગ્રામોફોનકી ચૂડી કે સમાન હય. જૈસે ગાયનકા અસર ચૂડી પર નહીં પર જખ ગાતી હય તખ દૂસરોંપર અસર જરૂર હોતા હય. ટીક. ઇસી તરહ વો ચેતન પરમાત્મા કે સ્વરૂપ કા દાવા કરનેવાલે હય. બેશક ! આત્મામે અનંતશક્તિ હય. યહી આત્મા પરમાત્મા હોતા હય પર વો શક્તિ પ્રગટ હોગી તખ. જખ તક જૈસા ન હોગા તખ તક વો જ્ઞાની પંડિત ઇલમદાર મુનીમ કહાને વાલે લી અન્ય પ્રાણીયોં કે સમાન સંસારમે હી ઇધર ઉધર ભટકા કરે ગે.

આત્મા હી પરમાત્મા હૈ.

હે વીરપુત્રો ! યદિ ન્યાયસે દેખા જાય કર્મયુક્ત જીવસંસારી કહાં જાતા હય. કર્મયુક્ત શિવસિદ્ધ પરમાત્મા કહા જાતા હય. ખસ. સિદ્ધ હુઆ હમ હી અનંત-શક્તિવાલેં હય. હમ હી પરમાત્મ સ્વરૂપ હય. કેવલ કર્મ કે કારણ હી હમારી તુમારી અનંતશક્તિ ઢકી હૂઇ હય. ઇતની ખડી ભારી શક્તિ કે હોતે હુએ લી ઇસ સમાજકી કયા હાલત હય ? કેસી દુર્દશા હય ? ફિલભર આતા હય. બહુત બહુત ઉપદેશ દેને પર લી કુછ અસર ન હોને કા કારણ મેરે ખ્યાલમે એક યહી હય.

બારમી શ્વે. કોન્ફરન્સમાં શ્રીવલ્લભવિજયજી મહારાજે આપેલું વ્યાખ્યાન. ૧૮૭

નિર્વિવેક. વિવેકરૂપ શક્તિ કી વિકાસ હોને કે બદલે સંકોચ હો રહ્યા હય. જિ-સસે કોઈ સત્યોપદેશ અવશ્ય કરણીય રૂપમે કંઠરતા નહીં હય ઓર ઇસીસે જૈન સમાજ કી હુદ્દશા હો રહી હય. અપની વાર્તામાનિક દશા ઓર અપને પૂર્વજો કી દશા કા મિલ્લાન કરને પર માલૂમ હોગા કિ અપને પૂર્વજ કયા થે ઓર અપન કયા હો ગયે હય ? ઓર યદિ અખ ભી ન ચેતે તો કયા હો જાયેંગે ? પરંતુ યહ દશા વિધારૂપ દર્પણુ વિના નજર નહીં આયગી ? વિના દર્પણુ કે મસ્તક કા દાગ નહીં દીખતા ઓર વિના દેખે મીટાવેંગે કયા ? ઇસી ત્રિએ અખ તો સખસે પહેલે પહેલે વિધારૂપ દર્પણુ કે તૈયાર કરને મેં ઉદ્યમ કરના જરૂરી હય.

સંપ ઓર ઉદારતા કી આવશ્યકતા.

ખ્યારે જૈન બંધુઓ ! ઉક્ત દર્પણુ કે લિએ આપકો સંપ ઓર ઉદારતા કી જરૂરત હય. આપ ખ્યાલ કરે. ૧ ઓર ૩ યહ દો એસે અંક હય એકસરીએ કિ જખ યેહ દોનો સન્મુખ એક દૂસરે કે સામને મુખ વાલે હોતે હય તખ ૬૩ હો જાતે હય ઓર વિમુખ હો જાતે હય તખ ૩૬ હી રહ જાતે હય. અર્થાત્ ઉનકો કીમત ઘટ જાતી હય.

ઇસી તરહ એક ૧ જખ અકેલા હોતા હય તખ કોરા એક હી હય. પર જખ એક ૧ ઓર આ મિલતા હય ૧૧ હો જાતે હય. ઇસસે એકતા કી બડી જરૂરત હય. 'ખેલમે' બાદશાહ રાની ઇત્યાદિ સખ હોતે હય. પર અકેક કે આગે સખ ઝંક મારતે હય.

ઇસસે ભી એક્ટા હી બડી ચીજ હય. આપ સખ ઇકઠે હો કર આપસમેં મિલજુલ જો કુછ કરના ચાહોંગે બડી સુગમતા કે સાથ કર સકોંગે. સંપ તો કયા અમીર કયા ગરીબ સખકા ચાહીયે, પરંતુ ઉદારતા તો કેવલ અમીરોંકી હી હોની ચાહીયે.

દાતા ઓર કૃપણુ યહ દો નામ ધનાઢ્ય કે લિએ હી બક્ષીસ હય. ગરીબોં કા ઇન પર કોઇ દાવા નહીં. હુનિયામેં ગરીબ કો કોઇ દાતા નહીં કહતા હય ઓર કંજુસ ભી નહીં કહતા. ધનવાન અમીર હો કર દાન કરે તો દાતા કહાતા હય. યદિ જમા હી કરતા રહે દાન કરે હી નહીં તો વો કંજુસ કહાતા હય. મતલબ યહ દોનો પદવીમાં (Degrees) અમીરોં કે લિએ રજિસ્ટર્ડ હો ચુકી હય. અખ દોનોમેં સે આપકો જો રૂચે સો સ્વીકારો. આપકા અમીર વર્ગકા અખતીયાર હય. પરંતુ યહ યાદ રખના, દાતા કા નામ પ્રાતઃકાલ લોક ખુશીસે લેતે હય. ઓર કંજુસ કા નામ લેના તો દૂર રહા કભી જૂલસે લીયા જાય યા સુનાઇ ભી દે તો ઉમ્મકે નામ પર સખ થુકતે હય ! ઓર કહતે હય હાય હાય કિસ પાપી કંજુસ કા નામ લીયા બસ, અમીર બને હો તો અપને નામ પર થુકાઓ નહીં. ઉદાર બનો. લક્ષ્મી

ના લેજકર સરસ્વતી કો આમંત્રણ દો. સરસ્વતી કે વિના ધરમે અજ્ઞાનાંધકાર હય અંધકાર મેં રહના લક્ષ્મી પસંદ નહીં કરતી. વહ સદા શાપ દિયા કરતી હય કિ હાય મેં કિસ અંધેરે કૈંદ્યાને મેં આઈ. વહ મૈકા હી દેખા કરતી હય કિ મેં કિધરસેં ભાશું. આદ રખના ઐસી હાલતમેં યદિ વહ રૂઠ કર ભાગ ગઈ તો ફિર ઇસ ભવમેં તો કયા કર્મ જન્મેંમે તુમ્હારે પાસ ફટકેગી નહીં. ઇસ લિયે યાદ લક્ષ્મી કો પ્રસન્ન રખના ચાહતે હો, જ્ઞાનરૂપ સૂર્ય કી કિરણોં કો ધરમેં આને દો. જ્ઞાનપ્રકાશકે આતે હી લક્ષ્મી પ્રસન્ન હો આપકા ધર કબી ન છોડેગી.

પાઠશાળા-વિદ્યાલય-સ્કૂલ-કૉલેજ સે ફાયદા.

સન્નજનો ! કિતનેક થોડી સમજવાલે પુરાણે ઢમકે મહાશયોં કા યહ કહના હોતા હય કિ જિનકોં પઢના પઢના હોગા આપ હી અપના ઉદ્ધમ કર લેવેંગે. સમાજ કે પૈસે સે પાઠશાળા-વિદ્યાલય-સ્કૂલ-કૉલેજ બનવાને કી કયા જરૂરત હય ? અંગ્રેજી પઢ બચેંગે ઉલટે શ્રદ્ધાહીન નાસ્તિક હો બચેંગે.

મેશક ! મુઝે કહના હોગા, કિસિ અંશમેં ઉનકા કહના યા માનના ઠીક હોગા, પરંતુ ઉસમેં ભૂલ કીસકી હૈ ? ઇસ બાતકા ખ્યાલ ઉન મહાશયોં કો નહીં આયા હૈ, યદિ અંગ્રેજી વિદ્યામેં ઐસી શક્તિ હૈ તો મેરે સામને ખેઠે હુએ શ્રી સ્વેતામ્બર જૈન કોન્ફરન્સ કે પિતા ગુલાબચંદજી ઢઢા એમ. એ. ઓર શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય કે ઓનરરી સેક્રેટરી મોતીચંદ કાપડીયા સોલીસીટર કો ઉસકા અસર કયોં નહીં હુઆ ?

આપકો માનના હી હોગા કિ ઇનકો બચપન મેં ધર્મકા શિક્ષણ મિલા હૈ. બસ. યહી ઉદ્દેશ પાઠશાળા આદિ બરી કરને કા હૈ. લોક અપને મતલબ કે લિયે સાંસારિક શિક્ષણ તો દેને ઓર લેતેં હૈં પરંતુ ધાર્મિક શિક્ષણકા વહાં કોઈ પ્રબંધ નહીં. ઇસ હાલત મેં અંગ્રેજી પઢે લિખોં મેં યદિ શ્રદ્ધા કા હાસ (કમી) યા અભાવ હો બચ તો સંભવ હૈ, ઇસી વાસ્તે ઉનકી શ્રદ્ધા બની રહે વો અપની સમાજકી ઉન્નતિ કો ચાહે ઐસે બનાને કે લિયે હી ધાર્મિક શિક્ષણ કે પ્રબંધકી અત્યાવશ્યકતા હૈ.

રાજ્યભાષા ન સિખે ઓર અકેલા હી ધાર્મિક શિક્ષણ લેવે યહ તો હોના હી દુર્ઘટ હૈ. એક સાધુ બી યદિ રાજ્યભાષા કો જાનતા હોવે તો બહુત કામ કર સકતા હૈ તો ગૃહસ્થ જિસને વ્યાપારાદિ સે અપના નિર્વાહ કરના હૈ ઉસકે લિયે તો કહના હી કયા ? ઇસ વાસ્તે ધાર્મિક શિક્ષણ વો ખુશીસે લેવે ઇસ કારણ ઉનકો સાથ સાથ વ્યવહારિક શિક્ષણ બી દેના જરૂરી હૈ જિસકી લાલચસે વો ધાર્મિક અભ્યાસ કરે. આપ સબકો ઇસ બાબતકા પૂરા અનુભવ હૈ.

જિસ રોજ ઉપાશ્રય મેં પતાસે યા શ્રીફલકી પ્રભાવના હોતી હૈ કહીં ઉપાશ્રય મેં જાગા બી નહીં મીલતી !

શ્રી વદ્ધલવિજયજી મહારાજે આપેલું વ્યાખ્યાન.

૧૮૯

આપ કે સામને ચેહુ શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય કે વિદ્યાર્થી જૈઠે હૈં, વિદ્યાલય મેં દાખલ હુએ ઉસ વક્ત જૈન કિસ મિડિયાકા નામ હૈ ઇતના ભી ઇનકો જ્ઞાત ન હોગા. પરંતુ ઇસ વક્ત ધાર્મિક અભ્યાસસે ઔર પ્રખર પંડિત વ્રજલાલજી કે સહવાસસે ઇનમેં એક નયા હી જીવન આયા દિખાઈ દેતા હૈ કિ જિસસે ચેહુ જૈન સમાજકી જાહોજલાલી દેખને કે ઉત્સુક હો રહે હૈં યહ સખ પ્રતાપ અપને સ્વતંત્ર પ્રબંધકા હૈ. ઇસ લિએ મહાશયો ! યદિ અપને સમાજકી ઉન્નતિ ચાહતા હોં તો અપની સ્વતંત્ર પાઠશાળા આદિ અવશ્ય હોની ચાહીયે જિસ મેં અપની ઇચ્છાનુસાર ધાર્મિક શિક્ષણકા પ્રબંધ હો સકે. મહાનુભાવો ! સમય અધિક હો ગયા, મેં જોલતે થક ગયા, આપ સુનતે નહીં થકે હોંગે તો જૈઠે તો થક હી ગયેં હોંગે, ઇસ લિએ આખિર મેં ગવૈયા પ્રાણસુખકા ગાયા પદ આપકો યાદ દિલાતા હુઆ મેરે જોલને કે પ્રવાહ મેં કહીં તુટી રહ ગઈ હો, કહીં અસંબંધ યા અનુચિત જોલા ગયા હો ઉસકી બાબત મિચ્છામિ દુઃકંદં દેતા હુઆ મેં અપને વક્તવ્ય કે યહાં હી સમાપ્ત કરતા હૂં.

ગવૈયા પ્રાણસુખકા ગાયા હુઆ પદ.

(ગઝલ—કબાલી. તરજ—ચાહે તારો યા ન તારો.)

કરતે હૈં પેશ અરજી, ચાહે માનો યા ન માનો—	
પંચોં વ શેઠ હાકિમ, સખકો હી હૈ યહ લાજિમ;	
આખિર તુમારી મરજી, ચાહે માનો યા ન માનો.	૧
આગે હમ કિસ પુકારે, વિન તુમ ન કોઈ સુધારે;	
હમતો અને હૈ ગરજી, ચાહે માનો યા ન માનો.	૨
ઘોળી હજમ તૈલી, અંત્યજ જાતિ છેલી;	
સુધરે હૈં સાથ દરજી, ચાહે માનો યા ન માનો.	૩
મહાજન તુમ કહાવેં, તો ભી ન ખ્યાલ આવે;	
કર દો હુકમ અખ ફરજી, ચાહે માનો યા ન માનો.	૪

જૈન સાહિત્ય સંશોધક સમાજ

આ નામની સંસ્થા પુનામાં શ્રીમાન જિનવિજયજી મહારાજના ઉપદેશથી તેમના અધ્યક્ષ પણા નીચે કારતક શુદ્ધ ૧૫ ના રોજ સ્થપાયેલ છે. જૈન ધર્મનો પુરાતન ઇતિહાસ ભારતીય ઇતિહાસમાં એક મુખ્ય સ્થાન ધરાવે છે. અને જૈન સાહિત્ય ભારતનાં સમગ્ર સાહિત્યનું એક ઉત્તમ અંગ છે છતાં ભારતવર્ષના

વિકાન સમાજમાં જૈન ધર્મનાં સ્વરૂપ માટે અનલિખિત જણાય છે. જૈન ધર્મના ઇતિહાસ અને સાહિત્યનું સંશોધન કરવા માટે હનીયાના જુદા જુદા પ્રદેશોમાં જ્યારે મોટી મોટી સભા વગેરે સ્થાપિત થયેલ છે, ત્યારે જે ધર્મના અનુયાયીવર્ગ આજ પણ ભારતના રાષ્ટ્રમાં એક મુખ્ય સ્થાનપર અધિષ્ઠિત છે, જેના વિશાળ સાહિત્યસમુદ્રના સેંકડો ગ્રંથરત્ન ભારતના નાના મોટા સેંકડો પ્રાચીન અર્વાચીન પુસ્તકાલયોની શોભા વધારી રહેલ છે, અને જેના અસંખ્ય કીર્તિસ્થંભ ભારતના ચારે ખુણામાં દેખનારના દીલમાં અમત્કાર ઉત્પન્ન કરી રહેલ છે, તે જૈનધર્મના ઉજ્જવલ ઇતિહાસ અને સુંદર સાહિત્ય જે ઉત્તમ રીતે સંશોધન-પ્રકાશન કરવા વાળી એવી એકપણ સંસ્થા જૈન ધર્મમાં હજી સુધી જન્મ પામી નથી જે અવસ્થા જૈન ધર્મનાં પૂર્વગૌરવનું અભિમાન ધરાવનાર તેમજ તેનું વાસ્તવિક મહત્વ સમજવા વાળા સુસ્ત જનોના દીલમાં એક ઉત્પન્ન કરે તેવી છે.

ભારતના પુરાતન ઇતિહાસની પૂર્તિ જૈન ધર્મના તદ્વિષય સાહિત્યનું સંશોધન કર્યા વિના કોઈ રીતે નહીં થશે. જેથી તેનું વૈજ્ઞાનિક પદ્ધતિથી સંશોધન અને પ્રકાશન કરવા વાળા કોઈ તૈયાર નહીં હોવાથી છુપાઈ રહી માટીમાં મળી જાય છે અને પડ્યા પડ્યા પેટીઓમાં ગલીત થાય છે.

પ્રાચીન જૈન મહાત્માઓએ સંસ્કૃત, પ્રાકૃત, કનડી, ગુજરાતી, હિન્દી વગેરે અનેક ભાષામાં અસંખ્ય ગ્રંથોની રચના કરી ભંડારો ભરપૂર બનાવ્યા છે અને અનેક ગ્રંથરત્નો તો એવા અમૂલ્ય છે કે જેની સમાનતા કરવા વાળા ગ્રંથ બીજા ધર્મોનાં સાહિત્યમાં પણ મળી શકતા નથી.

ઉપરની સર્વ વાતોથી જણાય છે કે હજી સુધી જૈન સાહિત્યનું શાસ્ત્રીય પદ્ધતિથી બીલ્કુલ પણ સંશોધન થતું નથી તેમજ વિકાન લોકોને જૈન સાહિત્યનો પણ બીલ્કુલ પરિચય થયો નથી. તેમજ જેથી સાહિત્યનું અન્વેષણ પણ કરવામાં આવ્યું નથી તેમજ જૈન સમાજની પોતાનાં સાહિત્યની સંશોધન અને પ્રકાશન કરવા તરફ દ્રષ્ટી પણ હજી સુધી ગઈ નથી. જો કે અદ્ય પ્રમાણમાં સાહિત્ય જેવી રીતે પ્રગટ થયું છે એવી સ્થિતિમાં સર્વ સાધારણને ઉચિત આદર ન મળે તો તેમાં બીજા કોનો દોષ સમજવો? જેથી જૈન સમાજનું એ પરમ આવશ્યક કર્તવ્ય છે કે પોતાના ધર્મનાં પૂર્વ ગૌરવનું રક્ષણ અને પ્રકાશન કરવું જોઈએ. એ સર્વ વાત ધ્યાનમાં રાખી કેટલાક ઉત્સાહી અને સાહિત્યપ્રેમી સજ્જનની પૂર્ણ સહાનુભૂતિથી કેવળ સાહિત્યસેવામાં પોતાનું જીવન અર્પણ કરવામાં મુનિરાજશ્રી જીનવિજયજી મહારાજજી હાલમાં સુમારે બે વર્ષથી પૂના શહેરમાં આવેલ ભાંડરકર ઓરીયન્ટલ રીસર્ચ ઇન્સ્ટીટ્યુટના સંપૂર્ણ સંબંધમાં આવી તેમની દ્વારા જૈન સાહિત્યના સંશોધન અને પ્રકાશન માટે બહુજ પરિશ્રમ ઉઠાવી

જૈન સાહિત્ય સંશોધક સમાજ.

૧૯૧

રહ્યા છે તેઓશ્રીની ખાસ પ્રેરણાથી હાલમાં પૂના શહેરમાં મળેલી પ્રથમ પ્રાચ્ય વિદ્યા પરિષદની સમાપ્તિના પ્રસંગ ઉપર જૈન ધર્મની સાથે સંબંધ રાખનાર સમગ્ર વાંઠ૦મય ઇતિહાસ તથા તત્વજ્ઞાન વિષયક સાહિત્યના સંશોધન અને પ્રકાશન કરવા માટે ઉપરોક્ત શ્રી જૈન સાહિત્ય સંશોધક સમાજ નામની સંસ્થા સ્થાપન કરવામાં આવી છે જેનો ઉદ્દેશ નીચે આપવામાં આવ્યો છે. આ સંસ્થા તરફથી એક ત્રિમાસિક પત્ર પ્રગટ કરવાનો ઠરાવ કરવામાં આવ્યો છે, અને જે પત્ર દ્વારા જૈન સાહિત્યનો પ્રચાર કરવાનો પ્રયાસ કરવામાં આવશે, જેમાં ઇતિહાસ અને સાહિત્ય સંબંધી તથા તાત્વિક લેખો દાખલ કરવામાં આવશે, જેમાં મુખ્ય કરીને ગુજરાતી તથા હિન્દી ભાષામાં લેખો આપવામાં આવશે. આ પત્રને આદર્શ બનાવવા માટે સાહિત્યના અભ્યાસી મુનિરાજશ્રી જીનવિજયજી મહારાજ સંપાદક તરીકે કાર્ય કરશે તે સાથે લગભગ ૧૦ થી ૧૨ જૈનેતર વિદ્વાનોના લેખો આવશે; જેથી અમારા માનવા પ્રમાણે જૈન સાહિત્ય માટે એક આદર્શ રૂપ આ ત્રિમાસિક બનશે. વળી ઉક્ત સંસ્થાનાં બંધારણમાં સલાસદ દાખલ કરવાની પદ્ધતિ પણ જોવામાં આવે છે જેથી દરેક જૈન બંધુએ આ સંસ્થામાં દાખલ થઈ અથવા ત્રિમાસિક પત્રના આહુક થઈ અથવા તો બીજી કોઈ રીતે મદદ કરવાની જરૂર છે. એમ અમે નમ્ર સુચના કરીએ છીએ.

ઉક્ત સંસ્થાના નામ, સ્થાપના અને, ઉદ્દેશાદીક કાર્યનું વર્ણન.

નામ, સ્થાપના, ઉદ્દેશ અને કાર્ય.

- ૧ નામ-આ સંસ્થાનું નામ “ જૈન સાહિત્ય સંશોધક સમાજ “ Jain Literary Research Society) રાખવામાં આવેલ છે.
- ૨ સ્થાપના-આ સંસ્થાની સ્થાપના સંવત ૧૯૭૬ ના કારતક શુદ્ધ ૧૫ તા ૭ મી નવેમ્બર ૧૯૧૯ ને દીવસે પુના શહેરમાં મુનિરાજ શ્રી જીનવિજયજી મહારાજના અધ્યક્ષપણા નીચે કરવામાં આવી છે.
- ૩ ઉદ્દેશ-આ સમાજનો ઉદ્દેશ જૈન ધર્મના તત્વ સંબંધી દરેક સાહિત્યને ઐતિહાસીક તથા શાસ્ત્રીય પદ્ધતિથી સંશોધન કરવાનો તથા પ્રગટ કરવાનો છે.
- ૪ કાર્ય-સમાજના ઉદ્દેશ પુરા કરવા સાડ નીચે લખેલાં કાર્યો કરવામાં આવશે.
- ૧ સમાજ તરફથી “ જૈન સાહિત્ય સંશોધક ” નામનું એક ત્રિમાસિક પત્ર બહાર પાડવામાં આવશે.
- ૨ જે જે વિદ્વાનો જૈન ધર્મનાં સાહિત્યમાં અથવા શોધખોળમાં પ્રેમ રાખતા હશે તેમને આ સમાજના સભ્ય બનાવવામાં આવશે.
- ૩ જૈન સાહિત્યના વિષયમાં જે કોઈ વિદ્વાનને કોઈપણ બાબત બાણુવાની જરૂર હશે તેને દરેક બાબતની મદદ આપવામાં આવશે.

૧૯૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

- ૪ દરેક જૈનસાહિત્યપ્રેમી વિદ્વાનોની એક “ જૈન સાહિત્ય પરિષદ ” યોજાવી તેમાં જીદા જીદા વિષયો ઉપર નિબંધ વંચાવવાનો પ્રયત્ન કરવામાં આવશે.
- ૫ ઉંચા ધોરણના વિદ્યાર્થીઓ અથવા સ્કૉલરોને શીખવા શીખવવામાં ઉપયોગી થઈ પડે એવી રીતથી જીનું જૈન સાહિત્ય તૈયાર કરાવવામાં આવશે.
- ૬ જૈન તત્ત્વજ્ઞાન, ઇતિહાસ અને સાહિત્યના વિષયમાં યોગ્ય અભ્યાસીઓની પાસે સ્વતંત્ર અથવા જીદી જીદી દ્રષ્ટીથી નિબંધ લખાવવામાં આવશે.
- ૭ જીના તામ્રપત્ર, શિલાલેખ, સીક્કા, ચીત્ર, ન મળી શકે તેવા તેમજ મુશ્કેલીથી મેળવી શકાય તેવા સાહિત્યનો સંગ્રહ કરવામાં આવશે.
- ૮ જૈન ધર્મ પાળવાવાળો જાતિઓના ઇતિહાસનો સંગ્રહ કરવામાં આવશે.
- ૯ સંસ્કૃત, પ્રાકૃત, અપભ્રંશ, કર્ણાટકી, તામીલ, તેલુગુ, હિન્દી, ગુજરાતી વિગેરે જે જે ભાષામાંથી જૈન સાહિત્ય મળે છે, તે દરેકના માટે જીદી જીદી સૂચના કરવામાં આવશે.
- ૧૦ ભારત વર્ષમાં ઉત્તર-દક્ષીણ હિમાલયથી શરૂ કરી કન્યાકુમારી સુધી અને પૂર્વ પ્રશ્ચિમ ઉડીસાથી કાઠીઆવાડ સુધીમાં જૈન ધર્મનું પ્રાચીન ગૌરવ બતાવનારા જે જે ચિન્હો છે તે દરેકનું એક સવિસ્તર સૂચીપત્ર બનાવવામાં આવશે. એ સિવાય બીજાં અનેક કાર્યો સમાજનો હેતુ પાર પાડવા માટે છે, એમાંથી જે જે કાર્યોને જ્યારે જ્યારે આર્થિક તેમજ ઔદિક સહાયતા મળશે ત્યારે ત્યારે તે અમલમાં સુકવામાં આવશે.

પરંતુ હાલ તો પ્રથમ ત્રિમાસિક પત્ર પ્રગટ કરવામાં આવશે અને તે મારફતે આ કાર્યોની થોડી ઘણી શરૂઆત કરવામાં આવશે.

સમાજના મેમ્બર વિગેરે બનવાના નિયમો.

- ૧ જે ગૃહસ્થ આ સમાજને એક હજાર રૂપીયા અથવા તેથી વધારે રૂપીયા અર્પણ કરશે તેમને ‘ મેટ્રન ’ બનાવવામાં આવશે.
- ૨ રૂ. ૫૦૦ આપનાર ગૃહસ્થને ‘ વાઈસ પ્રેટ્રન ’ ગણવામાં આવશે.
- ૩ રૂ. ૨૫૦ આપનાર ગૃહસ્થને ‘ બેની પ્રેક્ટર ’ ગણવામાં આવશે.
- ૪ રૂ. ૧૦૦ આપનાર ગૃહસ્થને લાઇફ મેમ્બર કહેવામાં આવશે.
- ૫ દર વર્ષે રૂ. ૧૦ આપનારને સાધારણ મેમ્બર કહેવામાં આવશે.

સૂચના—સમાજના દરેક પ્રકારના મેમ્બરને સમાજ તરફથી પ્રગટ થનાર ત્રિમાસિક પત્ર લેટ આપવામાં આવશે.

અંથાવલોકન.

૧૯૩

અંથાવલોકન.

શ્રી જીવહયા (માસિક)

અમોને અભિપ્રાય અર્થે ભેટ મળેલ છે. જેના પ્રકાશક ધી ઝોઝે હુમેનીટરીયન લીગ (મુ'અમની શ્રી જીવહયા મંડળી) છે કે જે સને ૧૯૧૦ ની સાલમાં જન્મ પામેલી શ્રી જીવહયા જ્ઞાન પ્રસારક ફંડ નામની સંસ્થા આઠ વર્ષ કાર્ય કરી પરિવર્તન પામેલી અને નવા સ્વરૂપમાં બહાર આવેલી આ મુ'અમની શ્રી જીવહયા મંડળી છે. આ સંસ્થાનું અંધારણુ, ઉદ્દેશ અને ધારા ધોરણ વાંચતાં તથા કમીટીના સભ્યોની નામાવળી જોતાં તે જૂતપૂર્વ કરતાં તે વધારે જોખમદાર, વગદાર અને વિશ્વાસપાત્ર નિવડે તેમ જણાય છે. સાથે સંસ્થાને કાર્યભાર નિયમિત ચલાવવા લોકપ્રિયતા અને વિશ્વસનીય થવા અને સાથે પરમાર્થ વ્યવહારીક રીતે કરી બતાવવા જે કાર્ય-વાહક કમીટી નીમવામાં આવી છે તેથી ભવિષ્યમાં આદર્શરૂપ થશે તેમ માનવાને કારણ મળે છે. આ જીવહયામંડળીમાં ઉત્સાહપૂર્વક ભાગ ગમે તે મનુષ્ય લઈ શકે તેટલા માટે મેમ્બરે દાખલ કરવાનું ધોરણ રાખ્યું છે, જે વાસ્તવિક છે. જેથી આ સંસ્થાની સર્વ પ્રવૃત્તિઓથી જનસમાજને વાકેફ કરવા આશયો, ઉદ્દેશો અને કાર્યક્રમ યથાસ્થિત લોકોને સમજાવવા, અને વધારે પ્રમાણમાં જીવહયાનો પવિત્ર ઝુંડો આપણા દેશમાં ફરકાવવા માટે જ તેના કાર્યવાહકોએ આ માસિકને જન્મ આપ્યો છે. આ પ્રથમ અંકમાં આવેલા વિષયો વાંચતાં તેમાંથી ઘણું જાણવાનું મળે છે. કોઈ પણ પ્રાણીનાં દુઃખ દરદ ઝોઈ કરવા, મરણમાંથી બચાવવા, દુઃખીની વહારે ધાવું, નિર્દોષ પ્રાણીની હિંસા, ખોરાક, ફેશન રમતગમત કે શિકારાદિથી થતી અટકાવવા પ્રયાસ કરવો વગેરે જીવહયાનાં કાર્યો છે તે જનસમાજને સમજાવવા માટે આવાં માસિકો કે છુકા હેન્ડબુક્સ વગેરે દેશમાં ચાલતી દરેક ભાષામાં પ્રસિદ્ધ કરી તેના ફેલાવો કરી કે ઉપદેશકો દ્વારા સમજાવવાથી જીવહયા વધારે પ્રમાણમાં પળાય છે. આ માસિકમાં જણાવેલ હકીકત અને કમીટીનો ઉદ્દેશ જોતાં તેઓ તેમનો કાર્યક્રમ અને ધોરણ જણાય છે, જેથી ખુશી થવા જેવું છે. આ જીવહયા સંસ્થાને દરેક મનુષ્યે તન મન ધનથી તેનાં કોઈ પણ કાર્યમાં મદદ આપવાની જરૂર છે અને છેવટે તેમાં સલાસદ થઈને કે આ માસિકના આહુક થઈને પણ પોતાની લાગણી બતાવવાની જરૂર છે. અમો આ સંસ્થાની અને પ્રકટ થયેલ તેના આ માસિકની ઉન્નતિ ઇચ્છીએ છીએ, અને જીવહયાનાં કાર્યમાં તેઓ દિવસાનુદિવસ વિજયવંત નીવડે તેમ પરમાત્માની પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

વર્તમાન સમાચાર.

અંભાતમાં જયંતિ.

મહામહોપાધ્યાય શ્રીમદ્ શ્રી વીરવિજયજી મહારાજની માગશર માસની વદી ૮ રવિવારે તા. ૧૪-૧૨-૧૯ ના રોજ સ્વર્ગવાસ તિથિ હોવાથી શ્રી અંભાતમાં જૈનશાળાના હોલમાં શ્રી

૧૯૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

મહાવીર જૈન સભા તરફથી જન્યંતિ ઉજવવામાં આવી હતી. સમાના સેક્રેટરીએ ઉક્ત મહાત્માનું જીવનચરિત્ર કહી બતાવ્યું હતું અને તે વખતે વિદ્યાર્થીઓના ગાયન તથા જન્યંતના હેતુ વિગેરે બાબતો ઉપર બાષણો થયાં હતાં.

શહેર ભાવનગરમાં શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાએ ઉજવેલી જન્યંતિ.

આત્મસ્મરણીય શ્રીમદ્ મુળચંદ્રજી મહારાજની ગયા માગશ્વર મ સતી વદી ૬ ના રાજ સ્વર્જવાસ તિથિ હોવાથી આ સભા તરફથી જન્યંતિ નિમિત્તે શ્રી દાદાસાહેબના દેવાલયમાં શ્રી નવા-છુંપ્રકારી પૂજા બજાવવામાં આવી હતી તેમજ શ્રીમહાવીરસ્વામી તેમજ પૂજ્યપાદ મુળચંદ્રજી મહારાજની પાદુકા વિગેરેની સુંદર આંગી કરાવવામાં આવી હતી સાંજના સ્વામીવાસેલ્ય કરવામાં આવ્યું હતું. આ મહાત્માનો પણ આ શહેર ઉપર ઉપાર હોવાથી તેઓની ભક્તિ નિમિત્તે આ સભા તરફથી ત્રણ વર્ષથી જન્યંતિ ઉજવવાનું શરૂ કરવામાં આવેલ છે. ઉક્ત શુભક્રિયાનાં કાર્યમાં રાણપુર નિવાસી શેઠ નાગરદાસ તથા શેઠ ઉજમશીભાઈ પુરૂષોત્તમદાસ તથા પરવડીવાળા શા. હાવા દેવજી તથા ભાવનગરવાળા શા. ઝવેરભાઈ બાઇચંદ તથા દોશી મનલાલ બાઇવજી તરફથી સારી હદારતા બતાવવામાં આવી હતી.

સમાચાર.

શ્રીમાન્ આચાર્ય મહારાજ શ્રી વિજયાનંદસૂરિ (આત્મારામજી મહારાજ)ના શિષ્ય આચાર્ય મહારાજ શ્રીમદ્ વિજયકમલસૂરિના પ્રશિષ્ય મુનિરાજ શ્રી ગંભી-વિજયજી આ વર્ષે પ્રતાપગઢ- (રાજપુતાના) માં ચાતુર્માસ રજા હતા. ત્યાં ધીયાજી લખમીચંદ્રજીના તરફથી જે પાઠશાળા ચાલે છે, તેને વિરત્ત કરવા માટે ઉક્ત મુનિરાજ તરફથી પ્રયત્ન થયો હતો, સાથે તેઓશ્રીના ઉપદેશથી મુંઝપુર-ગુજરાત નિવાસી શેઠ હેમચંદ પાનાચંદ કે જેઓ ત્યાં યાત્રા અર્થે આવ્યા હતા, તેઓ શ્રીમાને પોતાની ધર્મપત્નિ મંગળાબાઈના નામથી રૂપિયા સાડાપાંચ હજાર ભેટ આપી હદારતા બતાવી છે, જેથી આ પાઠશાળાને આવિકાશ્રમના રૂપમાં ફેરવી નાંખવામાં આવી છે, જેથી ત્યાંના શ્રી સંઘે તેઓશ્રીને સન્માનપત્ર એનાયત કર્યું હતું. તે ઉપરાંત માણસાનિવાસી શેઠ સ્વરૂપચંદ દોલતરામને દિક્ષા આપવામાં આવી હતી. તેમણે સમગ્ર કુટુંબની સંમાંત લઇ રાજપુત્રીથી ચારિત્ર લીધું હતું. તેઓશ્રીનું નામ મુનિરાજ શ્રી શુભવિજયજી રાખવામાં આવ્યું છે. બીજા અનેક ધાર્મિક કાર્યો થયાં હતાં.

આચાર્ય પદવી પ્રદાન.

દરેક કાળમાં અને દરેક સમાજમાં જે મહાન વ્યક્તિઓ પોતાની ફરજ સમજતા શીખે છે, અને તે તે સમાજની પ્રગતિ કરવાની જગ્યાએ શક્તિ તેમનામાં પ્રાપ્ત થાય છે એટલે કે લાવકાત જણાય છે તે તે સમાજ તે તે મહાન વ્યક્તિને તેનો મુખ્ય-લીઠર નીમી તેમને કાંઈ પણ પદવીથી વિભૂષિત કરી તેમના પ્રત્યે પૂજ્યભાવથી જુએ છે, અને તેવું ખાસ કરીને દરેક ધર્મમાં બને છે. આ કાળમાં જૈન દર્શનમાં અનેક ત્યાગી મહાત્માઓને આચાર્ય પદવી શ્રી સંઘે આપી પૂજ્ય બનાવી ભક્તિ કરવા સાથે આ કાળમાં ભગવાન તરીકે તેમની ગણના કરી છે, તેવા મહાત્માઓએ પણ જૈન સમાજ ઉપર પોતાનાં જ્ઞાનનો, શક્તિનો, અને પ્રભુતાનો ઉપયોગ જૈન દર્શનની ઉન્નતિમાં અનેક વખત કરેલો છે એમ ઇતિહાસ આપણને બતાવે છે. કેટલાક વખતથી આ પદપ્રદાન બંધ હતું, હાલમાં કેટલાક વખતથી પદવીપ્રદાનના પ્રસંગો આપણે સાંભળીએ

વર્તમાન સમાજ.

૧૯૫

છીયે. અને આપણે ખુશી થવું જોઈએ કે કોઈ પણ સમાજમાં આવી પૂજ્ય મહાન વ્યક્તિઓ વધારે ઉત્પન્ન થાય તે ઇચ્છા યોગ્ય છે, પરંતુ ઇતિહાસથી જોમ આપણને માલમ પડે છે કે તે તે વખતે તે મહાન પૂજ્ય આચાર્ય મહારાજો જોમ પોતાની ફરજ સમજી જોન ધર્મની ઉન્નતિ માટે અનેક કાર્યો કરતા હતા, કે જોને લઈને તે કાળમાં જોન ધર્મ પૂર્ણ જાહોજલાલી ભોગવતો હતો તેમ આ કાળમાં વિદ્યમાન અને હવે પછી થનારા આચાર્ય મહારાજો સમાજની આધુનિક સ્થિતિનો વિચાર કરી તેને કેવા ધર્મના અનુજાનો, ક્રિયા માર્ગો, અને શુદ્ધ વ્યવહારીક, ધાર્મિક પંથોની જરૂર છે, અથવા દ્રવ્ય, ક્ષેત્ર, કાળ, જાતના ફેરફારને લઈને તેમાં શું સુધારો વધારો કરવાની જરૂર છે તેનો આ કાળના પૂર્જાચાર્યો મહાત્માની જોમ આધુનિક પદવીધર મહાત્માઓ વિચાર કરી ધર્મ ઉન્નતિ માટે પ્રયત્ન કરે, પોતાની તેવી ફરજ જાણે તો તે પદવી જોમ અમૂલ્ય મણિય છે તેમ ફળદાયી નિવડે. આ કાળમાં આચાર્ય મહારાજની પદવી સર્વોત્તમ અને ઉચ્ચ ગણાય છે, જ્યારે આ ઉત્તમ ગુણુ નિષ્પન્ન પદવી કે જોના ઉપર સમગ્ર જોન કામ અને જોન ધર્મની ઉન્નતિ અવનતિનો આધાર રહેલો છે, તે જો સંખ્યા વધારવા માટે કરવામાં આવે, તે પદવીધર મહાત્મા પોતાની ફરજ શું છે તે ન સમજે ? અને જો કોઈ તેવા પ્રસંગો સમાજમાં ઉપસ્થિત થતા હોય કે કલેશ, કુસંપ, ઇર્ષ્યા વધતા જોન સમાજ એક પગથીયું ઉન્નતિથી પાછળ હઠતો હોય તો તે જોમ જોગજીવ છે તેમ તેને માટે થતા ખર્ચો પણ સમાજને નકામા થઈ પડે છે, અને વખતે જીજી કામોમાં જોન સમાજની લધુતા થાય છે, જેથી જો જો મહાત્મામાં જો જાતની લાયકાત શ્રી સંધે જોઈ તેઓશ્રીને પદાભિષેક કરેલ છે તે તે લાયકાતનો સમાજની ઉન્નતિમાં ઉપયોગ કરવાની અમારી નમ્ર વિનંતિ છે. તે અમે તેમ હો પરંતુ હાલ એક ચારિત્રપાત્ર, જ્ઞાન જ્ઞાન સજ્જાયમાં નિમગ્ન અને સતત અભ્યાસી પંન્યાસજી શ્રી નીતિવિજયજી મહારાજને હાલમાં અમદાવાદમાં આચાર્યપદ બહુજ આનંદપૂર્વક આપવામાં આવ્યું છે. આ મહાત્મા સ્વભાવે બહુ સરસ સાથે ક્રિયાનિષ્ઠ અને સારા અભ્યાસી છે તેમને આપેલ આ ઉચ્ચ પદવી માટે અમે અમારો આનંદ જાહેર કરીયે છીયે અને સાથે તેઓશ્રીને વિનંતિ પણ કરીયે છીયે કે શ્રીસંધે આપનામાં જો ઉચ્ચ લાયકાત જોઈ આ જવાબદારીવાળું પદમદાન કર્યું છે તેને સફળ કરવા, લાયકાતનો સંપૂર્ણ ઉપયોગ કરવા અને દેશકાળને અનુસરી જોન કામની ઉન્નતિ માટે ફરજ જાણવા આપ પ્રયત્નવાન બનશો, અને જોન કામમાં કુસંપ અને ઇર્ષ્યાનો નાશ થતાં તેની આખાદી, વૃદ્ધિ અને ઐક્યતા વધવામાં જ તેમની દરેક પ્રવૃત્તિ થાય તેમ કરવા તેઓશ્રીને નમ્ર વિનંતિ કરીયે છીયે.

એક ખુલાશો.

સજ્જ મોંઘવારીને લઈને છાપખાનામાં મણસોની પણ મુશ્કેલીના અંગે પોશ અને માહ માસના બે અંકો એક સાથે પ્રકટ કરવામાં આવેલ છે જેથી ગ્રાહકમણુ ક્ષમા કરશે.

સેક્રેટરીઆ.

શ્રીમાન્ મુનિરાજશ્રી ગુલાબવિજયજી મહારાજનો સ્વર્ગવાસ.

પ્રાતઃ સ્મરણીય શ્રીમાન્ મહાત્મા મૂળચંદ્રજી મહારાજના મુખ્ય શિષ્ય શ્રીમાન્ મુનિરાજશ્રી ગુલાબવિજયજી મહારાજ શુભારે ૭૫ વર્ષની વયોવૃદ્ધ ઉમરે ઘણા વર્ષો સુધી શુદ્ધ સંયમ પાળી ગયા માગશર વદી ૩ ના રોજ ગોધા શહેરમાં પરમાત્માનું સ્મરણ કરતાં પંચત્વ પામ્યા છે. આ મહાત્માએ લાંબા વખત સુધી ચારિત્ર પાળ્યું હતું. તેઓશ્રી બાળબ્રહ્મચારી હોવા સાથે સરલ હૃદયના અને નિસ્પૃહી મહાત્મા હતા. તેઓ કોઈ પણ ખટપટ કે કલેશથી દૂર રહેતા હતા અને પોતાના ચારિત્રધર્મની આરાધનામાં જ મશગુલ રહેતા હતા. આવા એક ત્યાગી નરરત્ન મહાત્માના સ્વર્ગવાસથી જૈન દર્શનને એક મહા પુરુષની ખરેખરી ખોટ થઈ છે. અમે તે મહાત્માના પવિત્ર આત્માને અખંડ શાંતિ પ્રાપ્ત થાઓ તેમ પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

બંધુ ભાઈચંદ મગનલાલનો સ્વર્ગવાસ.

ઉક્તબંધુ શુભારે ૩૦ વર્ષની ભરયુવાનવયે સામાન્યજીવનના બાધિથી પોશ વદી ૬ ના રોજ અત્રે પંચત્વ પામ્યા છે. તેઓ સરલ સ્વભાવના, મીલનસાર અને માયાળુ હતા. વિલાયતી દવા વેચવાનો પોતાનો વેપાર હોવાથી તે ધંધો ખીલવવા હાલમાં જ તેઓએ સ્વતંત્ર પેઢી ખોલી ઘણા ઉત્સાહથી તેની પ્રગતિ કરવામાં પ્રયત્નવાન થયા હતા, દરમ્યાન થોડીજ મુદતમાં કાળના ઝપાટામાં આવી ગયા છે. ભવિતવ્યતા આગળ મનુષ્ય માત્રનો ઉપાય નથી તેમ મનુષ્યનું ધાર્યું પણ થતું નથી, તેઓ સભાના વયોવૃદ્ધ પ્રમુખના પુત્ર થતા હતા, તેમના સ્વર્ગવાસથી તેના પિતા તથા કુટુંબને અરુદ્ધ દુઃખ આવી પડ્યું છે તેથી તેમજ આ સભા ઉપર પણ આ અત્યંત પ્રીતિ ધરાવતા તેથી આ સભા પોતાનો અત્યંત ખેદ બાહેર કરે છે, સાથે તેમના વૃદ્ધ પિતા અને કુટુંબને દિલાસો આપે છે અને છેવટે તેમના પવિત્ર આત્માને શાંતિ પ્રાપ્ત થાઓ તેમ હ્રદયે છે.

શ્રી ગુરુગુણમાળા ચાને (ગુરુગુણ છત્રીશી).

(મૂળ સાથે ભાષાંતર.)

અનુવાદક શ્રીમાન કર્પૂરવિજયજી મહારાજ.

પ્રાતઃસ્મરણીય શ્રી નવકારમંત્રના ત્રીજા પદ શ્રી આચાર્ય ભગવાનના છત્રીશ ગુણો શાસ્ત્ર-કારો દ્વારા છે, તે સાથે તેવીજ છત્રીશ છત્રીશી અટલે ૧૨૬૬ ગુણો આચાર્ય મહારાજના છે, તેમ પણ કહેવ છે; તે ગુણો એવા તો અઘોરિક છે કે જે વાંચતા આચાર્ય પદના સ્વરૂપનું જાણ થવા સાથે આત્માને અધ્યાત્મિક આનંદ પ્રાપ્ત થાય છે, બાળજીવોના ઉપકાર નિમિત્તે કરેલી શ્રી પૂર્વાચાર્યની આકૃતિ અદ્વૈત સમજી શકે તે માટે ભાષાંતર પણ સાથે આપવામાં આવ્યું છે. ભાષાંતર પણ સરલ અને શુદ્ધ શ્રીમાન કર્પૂરવિજયજી મહારાજે કરેલું છે જે ગ્રંથ હાલમાં અમારા તરફથી પ્રસિદ્ધ થયો છે. જે ખાસ વાંચન અને મનન કરવા યોગ્ય છે. કિંમત માત્ર મુદ્દલ રૂ. ૦-૬-૦ રાખવામાં આવી છે. પોસ્ટેજ જુદું અમારે ત્યાંથી મળશે.

નીચેના ગ્રંથો છપાવવા માટે (ભાષાંતર) તૈયાર થાય છે.

(પ્રસિદ્ધ કરવા માટે-જ્ઞાનોદ્ધારના કાર્યના ઉત્તેજન માટે સહાયની જરૂર છે).

૧. શ્રી દાન પ્રદીપ (મહોપાધ્યાય શ્રીચારિત્રગણી કૃત) દાનગુણનું સ્વરૂપ જણાવનાર.
૨. શ્રી મહાવીર ચરિત્ર (શ્રી નેમીચંદ્ર સંસ્કૃત) આ ગ્રંથ ધણો પ્રાચીન છે. આરમા સૈ-કામાં તે લખાયેલ છે. પાટણના ભંડારની તાડપત્રની પ્રત ઉપરથી અમોએ મૂલ છપાવેલ છે. અપૂર્વ ચરિત્ર છે.
૩. શ્રી વિમલનાથ ચરિત્ર (શ્રી જ્ઞાનસાગરસૂરિ કૃત) અપૂર્વ ચરિત્ર.
૪. શ્રી ઉપદેશ સમતિકા (શ્રી સોમધર્મગણિ વિરચિત).
૫. શ્રી ધર્મપરિક્ષા (અપૂર્વ કથાનક ગ્રંથ).
૬. શ્રી સંયોગ સમતિ-શ્રી રત્નશેખરસૂરિ વિરચિત અનેક ધર્મની હકીકતો જણાવનારો ગ્રંથ.
૭. ગુણ- (ભાષાંતર) શ્રી પંચપરમેષ્ઠિના અઘોરિક ગુણનું વર્ણન.

ઉપરના ગ્રંથો રસિક, બોધદાયક અને ખાસ પઠનપાઠન કરવામાં ઉપયોગી છે; તે સાથે વાચકોને આનંદ સાથે ધર્મનું જ્ઞાન પ્રાપ્ત થાય તેવા છે. જ્ઞાનોદ્ધાર કરવાના ઉત્સાહી બંધુ-ઓએ આવા જ્ઞાનોદ્ધારના કાર્યને સહાય આપી મળેલ લક્ષ્મીને સાર્થક કરવાનું છે, વર્તમાન સમયમાં ધર્મના આવા સારા સારા ગ્રંથો સિદ્ધ કરી-દરાવી ધર્મનો ફેલાવો તે વડે કરવાની આ અમૂલ્ય તક છે. વળી બહોળા માણસોમાં તેના ખર્ચી મુનિમહારાજઓ, સાધ્વીમહારાજ અને જ્ઞાનભંડાર જિગેરેને (વગર કિંમતે) ભેટ અપાય છે. સહાય આપનારને તે લાભ સાથે તેનો જે નફો આવે તે તેવાજ જ્ઞાનખાતામાં ઉપયોગ થાય છે જેથી લાભ લેવા જેવું છે.

જૈન બંધુઓને ખાસ સૂચના.

આપણા મંદિરોમાં ઉપયોગમાં આવે તેવી શુદ્ધ વસ્તુઓ જેવી કે-કેસર, કર્સુરી, અમ્બર, ખરાસ, મોમમાઈ, ગોરૂચંદન, શીલાજીત, સોના-ચાંદીના પાના, દશાંગી ધુપ, અગરબત્તી વીગેરે માલ કીકાયત લાવે મળશે. લાવને માટે પ્રાઇસ-લીટ મંગાવો.

શા. કુલચંદ ગોપાળજી, હેરીસ રોડ-ભાવનગર

સ્વાર્થત્યાગ કરવાની આવશ્યકતા.

“ સાંસારિક જીવનમાં પ્રત્યેક મનુષ્યને યશ અને સુખ પ્રાપ્ત કરવાની ઇચ્છા થાય છે, અને તેની પ્રિદ્ધિ મુખ્યત્વે કરીને ઉદ્યોગશીલતા, નિર્વ્યસનતા, દૃઢ નિશ્ચય, સહાયાર, સાહસ, શુદ્ધિમત્તા, કાર્યકુશળતા દ્વારા જીવનમાં પ્રાપ્ત થઈ શકે છે. પ્રાપ્ત સ્થિતિમાં સંતોષ માની સ્વસ્થ બેસી રહેવામાં કંઈ પણ પુરુષાર્થ નથી. બનતે યત્ને તે સ્થિતિ સુધારી વગર આજસે અહર્નિશ ઉદ્યોગ કરતા રહેવાથી ખર્ચ પુરુષત્વ ઉત્પન્ન થઈ વાસનાશક્તિ અને દુર્વર્તનનો નાશ થાય છે. શુદ્ધિમત્તા અને કાર્યકુશળતાની વૃદ્ધિ થવા માટે અહોરાત્ર પરિશ્રમ કર્યો વગર મનુષ્યનો પ્રભાવ પડતો નથી અને સાહસાર્થે ઇષ્ટમદ શુભોત્તે પ્રાદુર્ભાવ થતો નથી. જોજોને સ્વશુદ્ધિયુગ અને કર્ત્તવ્ય ઉપર સંપૂર્ણ વિશ્વાસ નથી તેઓને હાથે કાંઈ પણ મહત્વાર્થ કાર્યો થતાં નથી, તેમજ નિષ્કાંતિ અને અર્થધર્મની મુખે તેટલી અનુકૂળતા થાય તો પણ સંન્યાસી કિંચિત્ પણ વેગળું જવું નહિ અને કાંઈ પણ દુર્વ્યસનમાં ક્ષિપ્ત થવું નહિ. એવો દૃઢ નિશ્ચય કરી પોતાનાં આચરણ સર્વદા પવિત્ર રાખનાર મનુષ્યને જ ખર્ચ સુખ મળે છે અને જનસમાજમાં માન મળે છે. સાંપ્રત જેવી દુઃસહ સ્થિતિમાં પ્રત્યેક મનુષ્ય પોતાપોતાના સ્વાર્થ જેટલું જ કાર્ય કરી સ્વસ્થ બેસી રહેશે તો તેથી સર્વ જનસમૂહનું કલ્યાણ થશે નહિ. જે દેશમાં કિંવા જે જનસમાજમાં પોતાનું આયુષ્ય વાતવડું હોય તેના પ્રત્યે પોતાનું કર્ત્તવ્ય સંપૂર્ણ રીતે જાણી હોય તે કાર્ય પરિપૂર્ણ કરવા માટે મન, વચન અને કર્મવડે પ્રયત્ન કરવો જોઈએ. સાર્વજનિક હિતનાં કાર્યો કરવામાં ખાનગી દેવ, અહંકાર આદિ દુર્ગુણોને તિલાંજલી આપવી જોઈએ. ભતિજોદ મૂલક ઉચ્ચ-નીચનો ભાવ જોજો થશે તેમ તેમ સમાજમાં અકચ અને પરસ્પર પ્રેમ વધશે અને પ્રત્યેક દેશકાર્યમાં સિદ્ધિ પ્રાપ્ત થશે; એ સત્ર તેઓએ અહર્નિશ હૃદયમાં ડાઘતરી રાખવું જોઈએ. ડાઘ પણ ધર્મ સંબંધી કિંવા વ્યવહારિક રૂઢી સંબંધી અપ્રયોજન અભિમાન ધારણ કરી, સમાજમાં ટાટટટ કિંવા કેવલ ઉત્પન્ન કરવાનો હવે સમય નથી. સાંપ્રત સંઘર્ષકિત જેટલી વધશે તેટલી આપણા સમાજને હિતકારક થઈ પડશે એ વાત લક્ષમાં રાખી તેને વિઘાતક થઈ પડે એવી કૃતિ કરનાર મનુષ્યને નિષેધ કરવા ચુકવું જોઈતું નથી તે મનુષ્યસ્વ-જાતિનો કિંવા સ્વધર્મનો હોય તોપણ તે સંબંધી વિચાર નહિ કરતાં તેનું કર્ત્તવ્ય જનસમાજનાં હિત વિરૂદ્ધ હોય તો તેને ટોલી માનવો જોઈએ. હમણાં સમાજમાં કેટલાક મનુષ્યોના બોલવા ચાલવામાં જ જે સ્વદેશાભિમાન જણાય છે તે ઘણે ભાગે સ્વજાત્યભિમાનનું વાદન જ જણાય છે. કેટલાક મનુષ્યનાં આચરણમાં સ્વદેશાભિમાન અને સ્વજાત્યભિમાન એક થયેલું જણાય છે. એ અનિષ્ટ મનોવિકાર ધીમે ધીમે નાશ પામશે તોજ દેશની ઉન્નતિ થશે. પરંતુ આપણા કેટલાક પોતાને સુશિક્ષિત કહેવડાવનાર મનુષ્યોનાં હૃદયમાં ઉક્ત મનોવિકાર ઉભો વિશેષ પ્રબળ થયેલો જણાય છે. તે ઉપરથી કહી શકાય છે કે દેશની અબીટ સિદ્ધિ થવાને હજી ઘણો સમય જોઈએ.”

‘શ્રી શિવાજી જયપતિ’ માંથી.